

Ch, 11M VDA, M
NOG
120977

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமः

ஆழ்வார்திருநகரியில்

ஆழ்வாருக்குத் திருமஞ்சள கைங்கரியம் நடத்திவந்த

வாலப்பிரமசரிய ராமவிரதர்என்னும்

சிறப்புத்திருநா பற்றவரான்

ஸ்ரீமான். கோங்கடத்துறைவான் கவிராயர்

செய்தருளிய

மாறன் கோவை.

இது

கோயம்புத்தூர்-பூனைமேடு

வேணுகோபாலசாமிநாயுடு

அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

சென்னை, வேப்பேரி

செங்கல்வராயநாயகர் ஆர்ப்பனேஜ் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

ஸ்ரீமதேராமாதுயநம:

அரிசமயதீபம் (குருபரம்பரை) செய்யுளும் உரையும்.2	0	8
மாறாகப்பொருளும்-திருப்புகழ்கோவையும்	0	6
மாறன்கோவை...	0	3
திருவேங்கடவுளை...	0	3
ஸ்ரீ ஆண்டாள் பிள்ளைத்தமிழ்	0	1
ஸ்ரீ ஆண்டாள் சந்திரகலாமாலை	0	1
அழகர் கிள்ளைவிடுதூது	0	2
நவநீதப்பாட்டியல் மூலமும் உரையும்	1	8
அரங்கநாதகவிராயர் பாரதம்	0	6
இராமாயணத்திருப்புகழ்		

பதிப்பிக்கப்படுவன

குருகாமான்மியம்.

ஸ்ரீரங்கஸ்தலபுராணம்.

கூடல்முகர் புராணம்.

இந்தப் புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் சென்னை சூளை சாமி பிள்ளைவீதி 19-வது நம்பர் வீட்டில் ஸ்ரீமாந் சே. முத்துவெருத்தைய நாயுடவர்கவிடத்திலும், துன்றபுரம் உபாத்தியாயர் ஸ்ரீமாந் மு. கோவிந்தப்பிள்ளை யவர்கவிடத்திலும், கோயம்புத்தூர் புத்தக வியாபி ம-ரா-ஸ்ரீ, பெ. கோவிந்தகவுடரிடத்திலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்

மு. வேணுகோபாலசாமி நாயுடு,

சூளைமேடு, கோயம்புத்தூர்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ மதேராமாதுஜாய நம:

சாத்துகவி.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஹிந்துஹைஸ்கூல் தமிழ்த்தலைமைப்புலவரும்
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப் புல்வர்களிலொருவரும் ஆகிய,
ஸ்ரீமத்-உ-வே-ொ-அப்புவைவயங்கார் ஸ்வாமிகள்

செய்தருளிய

கட்டளைக்கவித்துறை.

மலர் ஒரு கூரவ் விறைக்குறு தக்கதெய் வக்கவிஞன்
சிறைக்குரு கூரவர் போற்பொன் கொழிக்குந் திருச்சங்கணிந்
துறைக்குரு கூரனவர்க்குப் பாம்ம தூகவியித்
தறைக்குரு கூரநி விற்கென்னுந் கம்பரைச் சாற்றுவரே. (௧)

அவர்வேங் கடத்துறை வான்கவி ராயரென் றுண்டிதித்து
நிவர்வேங் கடத்துறை வான்பெய் தெனவரு னீர்பொழிந்து
கவர்வேங் கடத்துறை வான்பிலத் தோடக் கடிந்தருண்மா
தவர்வேங் கடத்துறை வானாதி நாதர் சரண்பணிந்தே. (௨)

மூலப் பிரம சரிதமுன் னூற்கடன் மொண்டெழுந்து
நூலப் பிரம மொழியக் கவிமழை நன்குபொழி
வாலப் பிரம சரிய விராம வ்ரதரெனுஞ்சீர்
சாலப் பிரம தெனுஞ்சிறப் புப்பெயர் சார்ந்துயர்ந்தே. (௩)

திருமாதன் கோவைச்செவ் வாய்ச்சொல்லின் மாலுறச் செய்தவனுட்
பொருமாதன் கோவையைப் போக்கிய யோகி பொருநையென
வருமாதன் கோவையம் போற்றநா லீறனென் வாய்மைபுனை
தருமாதன் கோவையந் தண்டமிழ் வாணர்க்குத் தந்தனனே. (௪)

உச்சிப் டரும்பு களைவென்ற கொங்கையர் காமனென
வெச்சிப் டரும்புகழ் வேணுகோ பாலனெனுமறிஞன்
மெச்சிப் டரும்புக லிம்மாதன் கோவையை மேன்மைபெற
உச்சிப் டரும்புகர் தீர்ந்தவர்க் கீந்திசை யார்ந்தனனே. (௫)

பெங்களுர் சென்றல்கலேஜ் தமிழ்ப்பிரதம பண்டிதரும்
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களிலொருவரும் ஆகிய
புரீமான். தி-கோ-நாராயணசாமிபிள்ளையவர்கள்
செய்தருளிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலத்த னுழுவார் திருநக ரிக்கண் டிருந்தவந்தோன்
காலப் புயல்வேங் கடத்துறை வான்கலி ராயனென்னும்
வாலப் பிரம கரிய விரதத்தன் வண்டமிழா
லேலப் புகன்றனன் மாறனற் கோவை யிதுவியப்பே. (1)

இக்கோவைப் பாமெனச் சொற்பொரு ளின்ப மியைந்தொளிநு
மக்கோவை யைக்கை லிகிதத் தெழுந்த வரிலகற்றி
யிக்கோவை பெற்றுற வச்சிற் பதித்து விளங்கவைத்தான்
மெய்க்கோவை மாககர் சார்புனை மேட்டுறை விற்பனனே. (2)

மகிழ்மாறன் மாற்குத் திருவிருத் தம்புகன் மாண்புனர்ந்த
திகழ்வேங் கடத்துறை வான்கருத் துகித்துத் தேர்த்துணர்ந்தோன்
புகழ்வேனு கோபால சாமி தமிழின் புலமைமிக்கோன்
மகிழ்முத்து நாயுடு பெற்ற குமார வரோதயனே. (3)

செங்கல்பட்டுதாசில்தார் அவர்களும்,
மதரைத்தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களிலொருவரும் ஆகிய,
ஸ்ரீமான். ஸ்ரீ. வை. சுள்ளப்பிரான்பிள்ளையவர்கள்
பெய்தருளிய
கட்டளைக்கவித்துறை.

முழ மார்பன் சிதைவறு செல்வன் சிறுமனிதர்
பிழ யாக்கைக் கடல்கடந் துய்யக் கவறலுயர்
வருமகிழ்ந் தேத்தி வழிபடச் சோலை வளர்குருகர்
வருமகிழ் மாறன் மணமலர்த் தளண்மனம் வைத்தவனே. (க)

நான்மறை நான்காம் வருணத்தவர்க்கு நலமிலதாம்
வான்குறை தீர்தர மாதருமோதி மயக்கமறுத்
தூன்பொறை நீங்க வுபரிட தப்பொரு ளொண்டமிழார்
பெய்துறை யாகத் திருவாய் மொழிசெப்புந் திவ்வியனே. (உ)

மன்னவன் பாதத் தணிவுறக் கோவை யகமகிழ்ந்து
சொன்னவன் மாணி துறந்தவ னும்வேங் கடத்துறைவான்
மென்னவன் நேசத் திலகம தாங்குரு கூர்ச்செனித்தோன்
மன்னவன் மைந்தன் மலரடி தோயு மனத்தினனே. (ங)

எடுறு மந்து லெவர்க்கும பயன்றந் திலகுறவே
பேறு மச்சிட்ட டனித்தன னுள்ளம் பெரிதுவந்து
நாடுறு செந்தமிழ் நாவலர் போற்றி நலங்கொள்புனை
மேடுறு நம்வேறு கோபால சாமியாம் வித்தகனே. (ச)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா நஜாயநம:

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஸ்ரீமான். உறங்காவில்லிதாஸர்

செய்தருளியது.

சீவப் பிரமத் திருநாள் முத்திரைச் செண்பகமெய்க்
கோலப் பிரபல மாமாறன் கோவையைக் கோத்தளித்த
வாலப் பிரம சரிய விராம மகாவிரதன்
சரலப் பிரச மலர்ச்சே வடியென் றலைக்கொள்வனே.

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஸ்ரீமான். இளையபெருமாஸ்தாஸர்

செய்தருளியது.

மாவைக்கு மார்பனுக் கோரா யிரங்கவி மாலைசொன்ன
தேவைக் குருகைப் பிராணைப் புகழ்ந்து செழுந்தமிழோ
நாவைக்குஞ் சீர்வேங்கடத்துறை வான்கவி நாதன்சொன்ன
கோவைக்கு முன்வேலி மேற்சோவை யாம்பிற கோவைகளே.

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஸ்ரீமான். இராமாயணம் திருவேங்கடதாஸர்

செய்தருளியது.

சீரோங்கு மாண்டொரெண் ணூற்றுத்தொண் ணூற்றிற் திருக்குருகர்
நாரோங்கு செந்தமிழ் நம்மாழ்வார் கோவையை நாவலர்முன்
வாரோங்கு ஞானந் திகழ்வேங் கடத்துறை வான்கவிரு
ளேரோங்கு மாதிப் பிரான்கோ விலிரைங் கேற்றினனே.

ஸ்ரீ முகவுரை.

திருவழுதிவளநாட்டிலே திருக்குருகரிலே வேளாளர்வருணத்திலே வம்சபரம்பரையாகத் திருமாலடிக்கே தொண்டிபுண்டொழுஞ் காரியாருடைய மனைவியாகிய உடையநங்கையம்மை யார் திருவவிறநினின்றும் திருமாலினது அமிசமும் சேனைமுதலியாருடைய அமிசமாய்க் ஒரு குமாரர் திருவவதரித்தனர். பிறந்த பொழுதேபொடங்கி, கண்டிறத்தல் அமுதல் அம்மமுண்ணல் மலர்வடல் முதலிய வியாபாரம் ஒன்றுமின்றியும் திருமேனிவாட்டயில்லாமல் தேஜசுடன் வளர்ந்துவருகின்ற அதிசயத்தைத் தாய்தந்தையர்கண்டு அந்தத்திருநகரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொலிவாகிய துயின்றபிரானைச் சேவிக்கச் செய்வித்து அவரது இயற்கை உலகநடைக்கு மாறாக இருந்தபடியால் மாறன் என்று திருநாமஞ் சாத்தினார்கள். இவர் பதினாறுகலைகளும் நிரம்பிய சந்திரன்போலப் பதினாறு பருவம்நிரம்பித் திருவனந்தாழ்வானது அமிசமாக அங்கு அவதரித்திருந்த உறவார்ப்புளி நிழலிலே பதுமாசனங்கொண்டு யுரமாத்மாவைத் தியானித்துக்கொண்டு ஞானமுத்திரைக் வையராப் ஸ்ரீநிருந்தகாலத்தில், மதுரசலியாழ்வார் இவரது வைபவத்தைக் கேட்டு இவர்முன்னிலையிற் சென்று “செத்தத்தின் வயிற்றில் சிறியதுபிறந்தால் எத்தைத்தின்று எங்கேகிடக்கும்” என்றுவினவ இவர் “அத்தைத்தின்று அங்கேகிடக்கு”மென்று திருப்பவளச் சோதிவாய் திறந்து விடையருளிச்செய்தார். அதுகேட்டு மதுரசலிகள் மிக மகிழ்ந்து மாறன்றிருவடிகளிலே ஆசிரயித்து அடியேனுக்குத் தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை வினக்கியருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். இவ்வாழ்வாரும் இருக்கு எசுர் அதர்வணம் என்னும் மூன்று வேதங்களின் சாரார்த்தத்தைத் திருவிருத்தம் திருவாகிரியம் பெரிய திருவந்தாதி என்னும் மூன்றுபிரபந்தங்களாகவும், சாமவேதத்தின் சாரார்த்தத்தைத் திருவாய்மொழி என்னும் பிரபந்தமாகவும் அருளிச்செய்து அகற்றை மதுரகவிகளுக்கு உபதேசித்துத் தமது வாழ்நாளெல்லாம் பிறிதொன்றிற் சிந்தைசெய்யாது ஸ்ரீமந்நாராயணனையே கிந்தித்துக்கொண்டு உலகநடையாட்டம் சற்றுந்தொடராது முப்பத்தைந்து திருநாடத்திரம் வாழ்ந்

திருந்து வானவ ரெதிர்கொள்ள வைகுந்தமாநகர்புகுந்து மாமணி மண்டபத்தில் அந்தமில்பேரின்பத்து அடியரோடு அமர்ந்திருந்த னர்.

இப்படி ஒப்புயர்வில்லாத வைபவாதி சயத்தை யுடைய இவ்வாழ்வார் விஷயமாகச் செய்யப்பட்ட மாறன்கோவை யென் னும் இந்நூலின் ஆசிரியராகிய ஸ்ரீமான் வாலப்பிரமசரிய ராம விரதரான-வேங்கடத்துறைவான் கவிராயர் இற்றைக்குச் சற்றே றக்குறைய ௨௨0-வருடங்களுக்குமுன்பு திருவழுதிவளநாட்டிலே செம்பொன்மாடத்திருக்குருகரில் “வேதந்தமிழ்செய்த மாறன் சடதோபன் திருவவதாரஞ்செய்த வேளாளர் குடும்பிற் கருவிலே திருவுடையராய்ப் பிறந்து நற்குணங்க ளுடன் வளர்ந்நது இளமையிலேயே நல்லாகிரியர்பால் தொல்காப் பியமுதலிய அரிய பெரிய இலக்கண நூல்களும், சங்கத்தமிழிலக்கியங்களும் திருக் குறளும் ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணமும் இன்னும் அவர்காலத் தவழங் கிய மற்றைத்தமிழ்நூல்களும் ஐயந்திரிபறக் கற்றுத்தேர்ந்து மாரனார்வரி வெஞ்சிலைக்காட்செயும் பாரினார் விரும்பும் விஷய சுகானுபவத்திவிச்சையற்று, பிரமசரிய விரதம் நன்குகடைப் பிடித்து, “ஆதியிலத்தைத்தின் நங்கேகிடக்கு மென் தம்பவளச் சோதியின் முத்தொளிசெய்தருண் மாறன்” திருவடிகளிலும், “கற்பாரிராமபிராணையல்லான் மற்றுங்கற்பரோ” என்றபடி ஸ்ரீராமபிரான் திருவடிகளிலும் அசஞ்சலமான ஞானபக்தி வைராக்ய நிஷ்டராய் மறந்தும் புறந்தொழாதவராய், “ஆத்தானன் னுவலா சொற்குருகரி னருவினையை, நீத்தானுக்காக நின்புட்பாஞ்சலி” யென்று இவர்தாமே யிந்நூலிற் பாடியபடி, ஸ்ரீமத். ௨-வே, ஆத்தான் என்னும் ஸதாசாரியர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்துப் பஞ்ச சம்ஸ்காரமும்பெற்று நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தங்களும் அவற்றின் வியாக்கியானங்களும் ஸ்ரீமத் வைஷ்ணவ ஸத்ஸம்பரதாயகரந்தங் களும் அந்த ஆசாரியன் ஸந்நிதியில் கேட்டுத்தெளிந்து ப்ரபந் நானுஷ்டானசீலராய் வாலப்பிரமசரிய ராமவிரதரென்னும் சிறப் புத்திருநாமமும் பெற்றனர்.

உயர்வற வுயர்நலமுடையவனாய் அயர்வறுமமர்க ளதிபதி யான ஸ்ரீமந்நாராயணனை, அகப்பொருளிலக்கண நெறியால் நாயக நாயகிபாவமாக மயர்வறுமதிநல மருளப்பெற்ற நம்மாழ்வாரனுப வித்தபடியே இந்நூலாசிரியரும் ஆழ்வாரைத் தாமும் அவ்வாறு

அனுபவிக்கக்கருதி * மாறனகப்பொருளையும் அதற்கிலக்கியமாகிய
† திருப்பதிக்கோவையையும் பெரும்பாலுந்தழுவி, சொன்னோக்கும்
பொருளோக்கும் தொடைநோக்கு நடைநோக்குத் துறையிலோக்
கோ, டெந்நோக்குங்காண் விலக்கியமாகிய இந்நூலைப்பாடி ஆதி
நாதன் ஸ்மிதியில் கொல்லமாண்டு அகரூ-ல் அரங்கேற்றி ஆழ்வா
ருக்குத் திருமஞ்சனகைங்கர்யமும் நடத்திக்கொண்டு விளங்கியிருக்
தனர்.

செந்தா மரையன் புரோகித னாகச்செம் பொன்னினறவெண்
டந்தா வளத்தன் பணிகேட்க ஞானத் தமிழ்க்குருகர்
வந்தார் திருமஞ் சனகாலஞ் சேவித்து வாழியென்பார்.
பந்தா வருட்டிரு வைப்பெற்ற தாதையும் பேதையுமே—என்றும்
தேரீரென் னுள்ளக் குருகர்ச்சொல் வீறன் திருமஞ்சன
கார வாடையுண் டார்நாவுக் கேமற்ற நீரின்தோ—என்றும்

திருமஞ்சனகால விசேஷத்தையும், ஈரவாடைத்தீர்த்ததின்
விசேஷத்தையும் வியந்துபுகழ்ந்து பாடியிருப்பதனாலும் இவர் திரு
மஞ்சனகைங்கர்யம் நடத்தியந்தனரென்பது இக்கைங்கர்யத்துக்
காகப் பாஞ்சாலங்குறிச்சி ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பாளையக்காரரவர்களால்
எற்பட்ட மானியங்களாலும் பிரசாதங்களாலும் தெரிவின்றது.
மற்றும் இவரது விசேஷமான சரித்ததைப்பற்றியும் இவரியற்றிய
வேத நூல்களைப்பற்றியும் விசாரித்ததில் இதற்குமேல் ஒன்றுந்தெரி
ந்திலது.

தன்மை முன்னிலை படர்க்கை அல்வழி வேற்றுமை வினைத்
தொகை அகத்தினையியல் களவியல் வரைவியல் கற்பியல் ஒழி
பியல் வஞ்சிக்கையுரிச்சீர் எழுத்து சொல் காரிகை உரை
அலங்காரம், என்று இலக்கணநூலில் வந்திருக்கொற்களும்
நூல்களின் பெயர்களும், கிவ்யப்ரபந்தங்களின் பெயர்களும்

* இது ஆழ்வார் திருநகரில் முந்நாறுதறைப்பது வருடங்களு
க்கு முன்னிருந்த ஸ்ரீமான் திருக்குருகைப்பெருமான் கவிராய
ரவர்களாற் செய்தருளியது.

† இது ஆழ்வார்திருநகரில் முந்நாறுவருடங்களுக்கு முன்
னிருந்த ஸ்ரீமான் தாயவஸந்தீர்த்த திருமேனி இரத்தினகவிராய
ரவர்களாற் செய்தருளியது.

சிலேடைப்பொருள்படப் பாடிச்சேர்த்திருப்பதையும், சொற் செறிவு பொருட்பொலிவு வெளிப்படைப்பொருள் உள்நுறை பொருள் தொனிப்பொருள் தற்பனையலங்காரம் பத்திரசமான தோத்திரங்கள் புரானேதிகாசங்களின் பழங்கதைகள் பழமொழிகள் முதலிய சிறப்புதரும் ஆழந்த கருத்துடன் அமைந்து விளங்குவதையும் சல்விகேள்விகளிற் சிறந்தபெரியோர்கள் ஆராய்ந்து மிக்க மகிழ்ச்சியுற்று ஆனந்தம் அடையற்பாணவாம்.

இந்நூல், மணிகளை ஒரினமாக ஒழுங்குபடக்கோப்பது போல, சிங்காரரசத்தை யுட்கொண்டதான அகப்பொருட்களினித் துறைகளை ஒழுங்குபடக்கோத்து நின்றலாற் கோவையெனப் பெயர்பெற்றது.

செந்தமிழிலக்கணங்களைந்துணர் முன்றுவதான பொருளிலக்கணம் அகம், புறம் என இருதிற்றனவாகும், இந்தக்கோவை நண்டு அகப்பொருளிலக்கணத்தின் பாலதாம். அகமாவது ஒத்த பண்பும் ஒத்தநனவும் ஒத்த அன்பும் உள்ள பதினாறுட்டைப் பருவத்தனாகிய தலைமகளும் பன்னிராட்டைப் பருவத்தாளாய தலைமகளும், தம்முட்குறிவின்றபோது பிறந்து அங்குட்டத்தின்பின் அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாநிருந்தநெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பமாம். அசுத்தேகிதழ்நின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்பதோ ராகுபெயர். இது, களவியல் கற்பியல் என்னும் இரண்டி கைகொளாற் கூறப்படும்.

களவியலாவது, * “அறம் பொருளின்பமென்பவற்று னேந்தி னைக்கட், சிறந்த நன்களவெனச் செப்பியகூட்ட, மறைவெளிப் படுத்திய மன்றலெட்டனுட், பொறைமலி யாமோர் புணர்ச்சிய தாகும்” என்றபடி வேதத்தில் விதிசாப்பட்ட என்வகை மன்றலு னைந்தாவதாய் கார்தருவ மன்றலின் முறையால், தலைமகளும் தலைமகளும், கொடுப்போரும் அளிப்போரும் இன்றிப் பான்மை வகையால் ஒருபொழிலகத்துத் தாமே லியிடத் தெதிர்ப்பட்டித் தம் முணர்வினரன் னி வேட்கையிதலற் புணர்தலாற் களவியலென்று பெயர்பெறும். களவென்பது, தருமநெறியன்றேயெனின், களவிறநிற்குதருவதாய், நிரயந்துக்கேது வாய்ச்செய்யத்தகாத உலகத்

* மாறனசப்பொருள் களவியல்.

தங்கமும் ஏனைக்களவு போலாது, மேன்மக்களாற் புழைப்பட்டு
நூனஒழுக்கத்தோடு ஒத்தவியல்பிற்குமித் துறக்க வீடுகளைப்
பெறத்தகுஞ் சிறப்புடைய நன்மைதருந் களவென்பதாம். எவ்
வாறெனின் ஒருபெண்டாட்டி தமரொடு க்கொய்த்து நஞ்செய்யி
சரவென்னும் கருத்தினளாய் விடந் கூட்டி வைத்து விலக்குவா
ரில்லாதபோது உண்பவென்று நின்றவிடத்து அருளுடையா னொரு
வன் சென்று இவளினினைப் பருவி இறந்துபடாமைக் கொண்டுபோயு
குப்பவென்று அவனைக்காளுமே கொண்டுபோயுகுத்திட்டான்;
அவளும் அனரீக்கத்துக்கண் விடமுண்டு சாவான் சென்றால்;
அவள் அது காணாவாய்ச் சாக்காயி லீங்கினாள்; அவள் அக்களவி
னால் அவளை உய்யக்கொண்டமைமால் நன்மை மயக்குந் களவா
கல் காண்க.

கற்பியலாவது * கற்பெனப்படுவது கற்பின்வழுவாது, தற்
கொண்டானையுத் தனனையும்பெணி, மில்லாததொழுகு மில்லாத்
கழந்தியு, நல்லாத் தவர்த்து நன்மான்மதனோடு, மகிழ்ச்சியுட
னு முதலுணர்ச்சியு, மிகுந்தியில் பிரிவுடன்பிறையுமயன்ற, புழிச்
சிறிபெயர்ந்தியிற் பொருத்துவதாகும்” என்றபடி. கொண்டானிற்
சிறந்ததெய்வ மின்றெனவும் அவனை இன்னவாறே வழிபடுக
வெனவும் இருமுதுருவரவரானும் அந்தணர்திறத்தும் சான்றோர்
தேத்தும் ஐயர்பாங்கினும் அமர்சுட்டியும் ஒருகுமொழுக்கமும்
தலைமகனானும் கற்பித்தவா னொழுகுதலும் இனித் தலைமகனும் ஒர
யும் காணுந்தீகென்றதனைத் துறர்கொழுவினாற்போல் ஒழுகாது
நுத்தியுங்கரணத்தினும் யாத்த சிறப்பிலக்கணங்களைக் கற்பித்துக்
கொண்டு கூடலுடல்பிரிவுடன்பதிதல் வந்துநிமிழ்தல் முதலிய
வற்றினின்பற்று இல்லறத்தினின்றொழுகுதலாற் கற்பியலென்ப
பெயர் பெறும். இவற்றின் விரிவிலக்கணங்களெல்லாம் பொருளி
லக்கண நூல்களிற்கண்ணின்க.

பலபிரதிபுலங்களைக்கொண்டு மதுராலித்வான்கள் பரிசீலனை
செய்து அக்கிடக்கடிய இத்தூளைச் சிற்றறிவுடைய சிறியோன்
பரிசோதித்து அச்சிறுதற்கு அருகனல்லேனாயினும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ
வித்வான்களசெய்த செந்தமிழ் நூல்களெல்லாம் அச்சுவெளிவந்த
அனந்த வரூடங்களாகப் பதிப்பாரின்றி ஏடுகளிலிருந்தே லெ
மாதல் கண்டு சில நூல்களைப் பதிப்பிக்கக்கருதிய அவாலினால் நூற்

திருபது வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட பழைய ஏட்டுப்பிரதி ஒன்றைத் துணைக்கொண்டு அச்சித்பதிப்பிக்கலானேன். அடியேன் புல்லறிவிற்குப்புலப்படாத சுத்தபாடங்களை யாரோனும் எடுத்துக் காட்டுவாராயின் அவர்திறத்து எஞ்ஞான்றும் நன்றிபாராட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்நூலினிடையில் கீடுற்ற ஒன்றிரண்டு செய்யுட்களையும் எழுதித் தெரிவித்து வேறுசில ஏட்டுப்பிரதிகளையும் உதவிபுரிந்த ஆழ்வார் திருநகரி எஸ் - பி - ஜி - ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் உ. வே. அப்பு-சுடகோபராமாநுஜாசாரியஸ்வாமிகளுக்கு அனந்தமான் தண்டன்சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இந்நூலைச் சென்னையில் அச்சிட்டுவருகையில் பரிசோதித்துத்தந்த மஹாவித்வான் ஸ்ரீமான். கா-இராமசாமிநாயுடவர் களுக்கு மிக்க வந்தனஞ் செலுத்துகின்றேன்.

இந்தக் கோவையைப்போலவே இன்னும் யான்பதிப்பிக்க எண்ணிய திருவரங்கக்கோவை-திருவேங்கடக்கோவை-கச்சிக் கோவை-அழகர்க்கோவை முதலிய ஒவ்வொன்றையும் எண்ணிய வண்ணம் நிறைவேற்றுதற்பொருட்டுத் தமிழ்பிமானமுள்ளோரனை வோரும் ஏட்டுப்பிரதியுதவிபுரிந்து ஆதரிப்பார்களாயின் அச்சிட்டு முடிந்தபின்பு அவரது ஏட்டுப்பிரதியுடன் அச்சுப்பிரதியும் பெற விதிப்பதுமன்றி அவர்செய்த பேருதவியைப் பெரிதும்புகழ்ந்து நன்றியறிதலோடு மிகுந்தவந்தனஞ் செலுத்துங் கடப்பாடுடையே னுயிருக்கின்றேன்.

இவ்வளும்

தாஸன்

மு. வேணுகோபாலசாமி நாயுடு,

புனைமேடு, கோயம்புத்தூர்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேவமாதாநாதஜாயந்தம்:

மாறன்கோவை.

காப்பு.

தங்ககோவை வகப்பில்லி புத்தூர்த் தலைவி தலைவனாக
 ரெங்கேசுவரப் பாடல்செய் செந்தமிழ் மாறர்க் கிலக்குமம்பொன்
 வன்கோவை மேகலை டார்மரு டர்ந்த மதராகனி
 யோர்கோவை வாழ்த்தி யகப்பொருட் கோவை முறைபுகர் வயின்.

நூல்.

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

இக்கொண்ட தாமரை வரன்முகம் காவி செய்திட வகன்
 கார்த்தொண்ட பாசியைம் பால்வள்ளை காதினை கஞ்சமுனை
 வர்க்கொண்ட கொங்கை பெனக்கோல் மாநர் வழுவகிறை
 யோர்கொண்ட மாறன் குருகூர்த்தன் பொய்கை பெழில்கொண்டே.

ஓயம்.

புறேஷ வாச முகிலலங் காரப் புயப்புனிதர்
 தாமேஷ தென்குரு கூர்நில மோசங் கணித்துறைநூழ்
 கொமேஷ சங்கத் திரைக்கட லோதமிழ்க் கோலவெற்போ
 மாமேஷ மாசனப் போதோ பதியம் மதிதுதர்நீக.

(உ)

துணிவு.

கூருந் குவியுங் குவனமைக் காவில்வண் டார்க்குங்கஞ்ச
மலருஞ் செகதலத் தேவரு மால்மகிழ் மாறர்க்கன்பாய்ப்
பலரும் பரவுங் குருகடரீம் மாதரைப் பார்க்கிலெண்ணி
யலருந் துணைநெஞ்சு மேதம்மில் வேதல்லை ரோருதியே. (சு)

இதுவுமது.

செயலா யிலவ்ரு மணிமே சகையல்குந் தோருங்கண்டார்
மயலாக வல்லி படர்கின்ற வேங்கடும் வாய்ந்தனவாற்
புயலாருஞ் சோலைக் குருகடரின் மாறன் பொருப்பிலிவ்
ருயலாவ தெண்ணுநெஞ் சேயிய லாரிடை புள்ளுவரே. (சு)

இது தலைவன் தலைவியை வியத்தலெனினு மனையும்; திருச்சிற்
றம்பலக் கோவையும் தொல்காப்பிய நச்சினூர்க் கினியருமையுந்
காண்க.

குறிப்பறிதல்.

கொடியார்நல் லாரென்னு மாதர்தொல் பேரிந் கொடியிடைநார்
வடியார் கருங்கண் விளக்கிய வாமபங் தேன்மயங்காப்
படியா ரணத்தமிழ் செய்தான் குருகையப் பரார்துசன் றன்
கொடியார்நல் லார்செயு நீர்மைமயத் திணையு மாற்றிலகே. (சு)

இதுவுமது.

வென்றது தென்னி வருந்தனெஞ் சேவண் டிரைக்குமலர்த்
தன்னார் வகுளப் பிரான்குரு கூர்நின்ற தண்பொற் கொம்பின்
கன்னது சிவமலர்ப் பூக்கொடி மீதுற்ற காரணத்தாற்
பன்னா ரிதழ்ச்செழுந் தேனமக் சேயின் னு பாலிக்குமே. (சு)

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றல்.

பருவச் சிலைகுவிந் துண்கண்க ளாமம்பு பூங்குழைமேற்
சருவப் பொரவென் மனங்காய் மாணது தாமமகி
முருவப் பிரான்குரு கூர்னை யிரென துட்கொண்டின்ப
பருவச் சுவைமருந் தென்றருள் விர்கணி வாய்மலர்ந்தே. (சு)

முன்னிலையாக்கல்.

சனையாட லுச லினையாடல் பந்தொடு தொட்டெறியம்
பனையாட லும்விட்டு வானா நின் நீர்சென்ம மாயவினை

வினையாடல் கொண்ட பிராங்குரு கூரிலெய்தாப்படர்க்கை
வினையாடிக் தன்மைபென் முன்னிலை யாக விளம்புமின்னே. (௩௩)

மெய்தொட்கிப்பயிதல்.

யார்மேல்வைப் போயினிட யாயந்தெய்த் துறுபுழி யென்றுகொங்கை
வார்மேல்வைத் துக்கொண்டி விம்மிய வாமது ரத்தமிழ்மா
லார்மேல்வைத் தாங்குரு கூர்வண்டு காளிவ ரோதிவிடர்
பார்மேல்வைக் கும்மின நீர்நேரை யெயுண்ணப் பட்டதென்றே.

பெய்ப்பாராட்டல்.

விண்ணும் புலியுந் தெழுங்குரு கூர்த்தமிழ் வீறன்வெற்பிற்
பண்ணுப் குழலும் பழகுஞ்சொல் லாம்புறப் பாகும்வெறி
நண்ணும் புலம்பு மறுவாலை யுக்கொண்டு நையும்வண்டுன்
கண்ணுங் குழலுங் கண் டேறிநக் தோற்றவக் காலத்தொட்டே. (௩௪)

இடம்பெற்றுத்தழாஅல்.

தாழ்கின்ற வேங்கைச் சினைமேற் கறிக்கொடி தாம்படர்க்து
குழ்கின்ற பூவுண் மணவறை யாயின தாயவர்கள்
வாழ்கின்ற மாறன் குருகூர் வரைவாயி ரம்பிருளைப்
போழ்கின்ற திவ்விட மேயிட நாமிவர்ப புல்லுதற்கே. (௩௫)

வழிபாடுமறுத்தல்.

பாயே புளியெனக் கொண்டான் குருகைப் பனிவரைவாய்
நியே யுறுதுணை யாயடைந் தேனின்னை யன்றியப்பாற்
போயே யொதுங்கிடங் காணென் கடன்மல்லைப் பூதப்பிரான்
குயேயென் னுணையுங் காப்பாயிவ் வெற்பர் தமக்கொளித்தே. (௩௬)

இடைபூறுகிளத்தல்.

ஊனத்தன் பாதம் பராவும்கி சாகத்த னெண்குருகூர்
மாணத் திருவவ தாரஞ்செய் தீர்வன்ச மர்செய்யுமால்
பூணக் கருத்தறி விக்ருமென் ரேவென் புலம்புமுகங்
காணத் தகாநென்ன வோபுதைத் தீர்மலர்க் கண்கைகொண்டே.

இதுவுமது.

குலைமீ தசையுந் கருகூ டலிக்குரு கூரன்விண்ணோர்
தலைமீ தணிந்தபொற் றுண்மாதன் மால்வரைத் தையளவல்லீர்
மலைமீ தலர்கின்ற காந்தளம் போது மலைதெரிய
வலைமீ தெழுங்கட லெல்லா மறைத்த ததிகையமே. (௩௭)

நீடுநினைந்திரங்கல்.

நாளோ சிநிதுமில் ஸாநெஞ்ச மேதஞ்ச மேதுகொழிங்
கோளோட வென்றெமை யாண்டருண் மாறன் குருகைமீ
வாளோ டிகதுங் க்ருங்கட்செவ் வாப்பட மங்கையெத்த
நாளோ கலவி நலந்தரு நாளுள்ள நாணம்விட்டே. (கடு)

மதுத்தெதிர்கோடல்.

நிரையார் மலர்பொரு வின்னு ணிறைவென் ளருவிவெள்ள
வரையா ரெதிரின்ற வாறுள தேல்வள ராசைவெள்ளக்
கரையா னிப்பொரு வின்னு ணிறையங் கமழிஞ்சி
நிரையார் புயன்குரு கூர்வரை யாரெதிர் நிற்பதுண்டே. (கசு)

வறிதுநகைதோற்றல்.

இகத்தே பழவினை பெல்லாந் தொலைத்தெம்மை யாண்டுகொள்வான்
செகத்தே யவதரிக் குங்குரு கூரன் சிலம்பிலன்ப
ரகத்தே பெரிது நிராநகை தோற்ற வவிர்மதிபோன்
முகத்தே சிநிது நிராநகை தோற்று முகிண்கையே. (கசு)

முதுவந்திப்பினர்தல்.

பண்டகாட்டி மாநர் நகைத்தள வேமுன் பரந்ததுன்பங்
கடைகாட்டி மென்னு முசைமன் றேவண்டு இன்னிமகிழ்த்
தொடைகாட்டி மார்பன் குருகூர்ப் பொதியச் சுரும்பிலின்ப
கடைகாட் டித்தெனக் கென்னுமீம் மாநர் நகைத்தளவே. (கசு)

மொழிபெற விரும்பலும் வரும்.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையும் திருப்பதிக் கோவையுங் கண்
ணோர்க்.

குதியி லத்தைத்தின் றங்கே கிடக்குமென் றம்பவளச்
சொதியின் முத்தொளி செய்தார் குருகைச் சுரும்பினுண் ணுந்
பாதியி லாயிரத் தோர்கூற் றிடைவினெம் பாவையன்பா
போதிய கோவை யுரையா லகப்பொரு ளோர்வெதன்றே. (கசு)

முயங்குதுறுத்தல்.

வின்னாடு வந்துட னேமறை யாநின்ற மின்னுருவ
மன்னாடு வந்துகைப் பட்டதன் றோமலர் மங்கைநங்கை
கண்ணு டொளிரு மணிமகிழ் மாறன் கவின்குருகூர்ப்
பண்ணு டமுதொழு முஞ்செல்லி யான்பெற்ற பான்னமயதே. (உ0)

இதுவுமது.

உள்ளாசை வாசம் புறத்தினுந் தோன்ற வொள்ளிர்மலர்வாய்
விள்ளாழு னுண்கட் டுவிழ்த்தத னுலெம்மை வெம்பிறவி
நள்ளா தருளுநம் மாழ்வார் குருகையி னுந்கலவிக்
சுள்ளார நாடுஞ் சுரும்பாய் விரும்புதுங் கண்ணியையே. (2க)

கலவியின் மகிழ்தல்.

கலக்காமன் மாயையை வென்றான் குருகைப்பொற் காரிகைகோ
ரிலக்காம னல்லவர்ச் சேர்ந்தன நாமினி யோர்கொண்டவிட்
புலக்காமன் வாழ்வு மிதுபோது நம்மைப் பொருதலைத்த
கலக்காமன் ருழ்வு முயன்றத் பெறுவந் தடைபின்றியே. (2.2)

புகழ்தல்.

இழைகாணுஞ் சிற்றிடை நங்கைசொற் பால நெழிற்குரு டர்த்
குழைகாணுங் கண்ணியைக் கூடுமுன் னேமயல் கொண்டநெஞ்சின்
பிழைகாணு மும்மை நிகராய்ச்சொன் னேன்புனல் பெற்றிருண்ட
மழைகா னுமக்கிவண் மைக்குழல் போல மணமுமின்றே. (2.3)

இதுவுமது.

நிலங்கொண்ட லென்னப் பொலிந்துநின் றுரை நினந்துமுன்னுள்
வலங்கொண் டிடத்திருந் தார்குரு கூர்வரை மேவுமிருட்
குலங்கொண்ட கோதை மிடற்றுக்குத் தோற்றுக் குவிரதமுக்
சுலங்கொண் டலைதருஞ் சஞ்சலஞ் சேருஞ் சலஞ்சலமே. (2.4)

வன்புறை.

ஆணிந்துழி நானியதுணர்ந்து தெளிவித்தல்.

ஆடிய தாய்பொற் பாவையுந் தாழு மவனிபுள்ளோர்
நாடிய வேலையின் வேறுபெண் னுந்நறை யார்வகுளஞ்
சூடிய மார்பன் குருகொன் கையணி சூழ்தின்நதின்
சேமயர் கையணி யேவருந் தேலென் திருத்திழையே. (2.5)

பெருநயப்புரைத்தல்.

புனங்காணுங் சேசரத் தாரான் குருகைப் பொருப்பிற்கதி
ரினக்காணும் போது நினக்காணும் போது நினமுக்கையால்
முனங்காணும் பூவு மலர்பூவு மாதர் முகைமுகம்போ
லனங்காள் சுரும்பினங் காளுள வோகண்ட வம்புயத்தே. (2.6)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

பாவித் தலத்தொளிர் மின்னையும் பூவின் மணத்தையுந்
தேவித் தலத்த கவையையுந் பேரற்றொய்வஞ் சேர்த்ததெம்மைக்
காவித் தலத்த கஞ்சா பரணன் கவின் குருகூர்
மாவித் தலத்த நலம்பிரிப் பாரெவ ரேர்திறழியே. (௨௦)

பிரியோனென்றல்.

கன்மாவத கந்தி யிடந்துறந் தாலுந் கமன்மலர்.
பொன்மாதை மாய னுடர்த்துறந் தாலுந் புரணமனைத்
சொன்மாதை வேதன்சென் வரபதுறந் தாலுந் துறத்தன்சொய்யே
என்மூர் தவன்குரு கூர்மானு நினை நளவினுமே. (௨௧)

பிரிந்துவருகென்றல்.

காதோடி மீளுநிள் கன்மலர் போலக் கடிதகன்றிப்
போகோடி மீள வருகுவன் பான்புன்மை யாஞ்சுமா
பாதோட வேன்ற பிரான்குரு கூரன் மணிவகரஞ்
காதோடுக் கிள்ளி யினத்தோடு மாதிக துமொழியே. (௨௨)

இடமணித்தென்றல்.

முத்துப் பறம்பொருள் வேறென்று பாடித்தன் மொய்யயைடையா
காத்துவன் கரந்த பரான்சுரு கூரனை யீரகிலுஞ்
சந்தும புணர்க்கதெஞ் சாடலுன் னாரலித்துத் தப்பியவயிற்
சிந்துப் திணறியைக் கும்முங்கன் காரற் நினைப்புணத்தே. (௨௩)

இதுவுமது.

பொன்னகர் நீர்வியெங் கோண்டகிற் மாறன் புதழ்க்குருகூர்
கன்னகர் வாழ வரும்திரு வேநன் னிடமணித்தா
முன்னகர் வாலியின் முப்புடைக் காய்விழு மோதையிழு
பொன்னகர் வாலி யணந்துவி னீங்கு பிரங்ககியே. (௨௪)

இருபதும் வேண்டலும் வரும்.

செடியான் சரணஞ் சரணமென் தேநினை வாயிறைஞ்சு
முடியான் குருகைப் பதிமாட மான்முள ரிப்பதங்காள்
செடியா னுணுகிடப் பூங்கொம்பை மீன்விங் கொணர் தல்கொம்பி
வடியா னெனவுங்கள் பேரடைத் தேனுக் கருள்வரமே. (௨௫)

தெளிவு.

பொய்யாத செஞ்சொற் றருகரின் மாறன் பொருட்பருகா
மெய்யாத வேயன்றி வேறுத லன்றிந்த மேதினியோ
ரெய்யா மனத்துக் கெதிர்மன மேகரி பென்குவர்நா.
நையா துடன் வரு வாரற வாய்வர நன்னெஞ்சமே. (க௭)

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

செல்லுங்கிழத்திசெலவுகண் டெனத்தொடுசொல்லல்.

நானு மரபின தாருயி ரென்றுமுன் கட்டிவைத்தார்
நானுக்கொல் லோவிக்நன் வந்துகண் டாலின்று கம்முபின்பொற்
பூணூர் தனக்குன்றும் பின்பார்த்த கண்ணும்புன் மூரலுமாயச்
சேணூர் திருப்புகி யார்குரு கூர்வெற்பிற் செல்கின்றகே. (க௮)

இதவுமது.

பாணத மருவு மொருகா னமக்கருள் பண்ணவள்ளைக்
காணத மருவு மொருதாற் கமலத் தயல்+மலப்
பேபாணத மருவு மகிழ்வாச மாறன் புகழ்க்குருகர்ப்
பேபாணத மருவு மிருகாலுஞ் செய்யும் பிரிவினையே. (க௯)

பாகனெடுசொல்லல்.

வெள்ளைநத் தாழிகைக் கொண்டாணைப் போற்றிய கீதனங்மை
பிள்ளைகொந் தார்மகிழ்த் தாரான் பெருந்தரு கூர்வலவா
வள்ளையுந் தாவு மாடித்தா மரைமுன்னும் வாவுமொரு
கிள்ளைசெந் தாமரை மேலாக் கியலிரு கெண்டையுமே. (க௯)

பிரிவுழிக் கலங்கல்.

ஆயவென்னம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோ வென்றல்.

பணிவார் பலர்புழ் வார்பல ரேவற் பணியர்பல
ரணிவார் பலர்புத்தி சொல்வார் பலரென வாயயின்னூர்
தணிவார்க ளாக வுயர்ந்தார்நம் மாறன் நயிழ்க்குருகர்
துணிவார் மனங்கன வோகன வாயினூர் னன்னரிசே. (க௯)

வாயில்பெற்றுபதல்.

மேலிய வாயமு மாறன் றருகமின் னுனஞ்சின்னூ
சேலிய வேவற் படியே பணிசெயு மீங்கிகளெம்
மாவீடன் னுட்குயிர் போன்ற ளிவளை யவனுடை
சேலியங் கண்களுந் தாமே தமக்கென்று சாட்டினவே. (க௯)

பண்புடாராட்டல்.

நடைபோல மின்ன துடங்காது காதி லெறிக்குக்கட்
சடைபோல வானியென் மார்புரு வாதித்தத் காரிகைதன்
நடைபோல வன்ன நடைமேலென் னாதிரு நாளிலஞ்சு
நடைபோலுங் கண்ணங்கை பெற்றான் குருகை யுபர்வெற்றினே.

பயத்தோர்ப்பழிச்சல்.

செந்தா மரைவன் புரோகித னுகச்செம் பொன்னிறவென்
பந்தா வனத்தன் பணிசேட்க ஞானத் தயிழ்க்குருகர்
யந்தாந் திருமஞ் சனகாஸஞ் சேவித்து வாழியென்பாந்
பந்தா வருட்டிரு ஸவப்பெற்ற தாதையும் பேதைமே. (சா)

கண்படைபெருதகங்குனோதல்.

நானவர் காலம் தொலைத்துமுன் போற்றலி யாழித்திண்டேர்
வானவர் காலம் வருவதென் றோமகிழ் மாலைப்புற
காலவ ரோதயன் தென்குரு காபுரி நாட்டமுத
பானவ் ராவல் குலைச்சேர்த்தென் னுட்கண் படைகொள்வதே. (1)

இதுகூறுதல்.

தன்னுட் மகிழ்ப்பெரு மான்றரு கூறினட் டானுங்கண்ட
பென்னு தமுததப் பிரிந்தது கெயிறை யாயெண்ணிசென்
தன்னுட் மியும் பிரிந்தன னோண் னரிமையொழிமை
தன்னு துண்டி திராவழித் தான்கொ னளினத்தனே. (சு)

இடந்தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சிறம்.

த- வரவத்தை யுன்னுத தென் செய் தடர்ந்திருண்
துடந்த மாலை நிகர்கோலை யாழொழ குரியன்போத்
பக- டாத கிண்கண் குருகா புரிமல்க் கோதையாநர்
சே- டாது முன்றத்த தெய்வத் தருமெனத் தேறுவென்கே. (சு)

முந்தற்காண்டல்.

கையான் நிதாமும் கேலன் நிலவலிழி செய்வதன்ட
மையான் நிதாமுங் கோடன் *நிலைதனம் வாய்த்தமுத்த
நிதாமன் நிலைதனம் மாழ்வார் குருகைக் கிச்சகையன்
துறையாகி நானென்னத் கண்டனம் மாத முருமுத்தமே. (சு)

* இதுகண் என் னும் பாடம்.

முயங்கல்.

சேமித்த முன்னவத்த கிட்டா வரும்பொருள் சேமித்தவர்
காமித்துப் பின்னருங் கைக்கொண்ட தாமகிழ்க் கண்ணிப்பிரா
னேமித் தடங்கைப் பிரானுக்கன் பாதிம லன் குருகர்
நாமித் தடம்பொழில் வாயிவர் காம நலம்பெற்றதே. (சுரு)

புகழ்தல்.

ஆறுங் குளனுங் கழனிபுங் காவு மணிதெருவு
மீயுங் குருகைப் பசுமகிழ்ப் பாவலன் வெற்பிலென்மெய்
தேஹம் படியுண்ண வுண்ணப்பெண் ணேதெவிட் டாதசெந்தே
னுறுங் குழுதமுண் டானுலுன் வாயை யுவமிப்பனே. (சுசு)

ஆயத்தய்த்தல்.

தேன்கண்ட நான்மலர்ப் பூந்தழை கொய்து சிலம்பெதிரகய்க்
சான்கண்ட தண்களை நீர்குடைந் தேமெய் கமழிலஞ்சிக்
கோன்கொண்ட சொற்குரு கூர்மட வாயெழில் கொண்டுநென்னல்
யான்கண்ட வாறுன நாயமுங் காண வெழுந்தருளே. (சுசு)

பாங்கற்கூட்டம்.

நிலைவன் பாங்களைச்சார்தல்.

பெற்ற மணியை யகன்றூர் மயக்கம்பெற் றுன்மயங்கார்
மெற்ற மணியையன் னூர்காணிற் காட்வியர் வாட்கண்வெம்போர்
கற்ற மணிசெய்த மோகத்தைத் தீர்க்கநங் காரிதர
வுற்ற மணிதென் குருகூறிற் பாங்க னெருவனுண்டே. (சுசு)

பாங்களையுற்றதுவினாதல்.

தெளியாதுண் னுலுனக் கும்முள தோதென் குருகைத்திருப்
புளியார் தியானமுந் தித்திக்கு மேதிரை பொய்வியதுண்
டுளியார் கலிபொடி யானுலுந் தேஹ் துணிவுடையா
யெளியாரைப் போல முகம்வாடி யென்கொ ள்ளிக்கின்றதே. (சுசு)

தலைவனுற்றதுரைத்தல்.

அடக்க வடக்க வடங்கா தவாவுள் ளறிவழிந்து
மடக்கவு நாணி யொளித்தே னுனக்குநன் மார்தருமாஸ்
கடக்க மதிசொல்லு நானே யொருத்தி கடைக்கணெறி
படக்கவன் றெய்கிழ்த் தாரான் குருகைப் பதிநண்பனே. (சுசு)

பாங்கன்கழறல்.

பிடியா மலைலிற் தாங்கியும் பூரித்தும் வாட்டஞ்சுத்தும்
பிடியா வயிர்த்துத் தோளன்ன லேபிழைபாதபத்தி
பிடியார் தமக்கரு ளாழ்வார் குருகை யணிந்தமென்புங்
கொடியா ரெழில்கண்டு வாடத் தகாதட் குழைதரவே, (திச)

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

தண்டார் வகுளப் பிரான்குரு கூரென் றகதமநிறை
கொண்டார் நகையுங் குமுதச்செவ் வாயுங் குவளைக்கண்ணுழை
வண்டார் குமுது முச்ச்சோதி யுத்தன வள்ளமுங்கண்
கண்டாற்சொல் வாய்சொல்லி னுலுஞ்சொல் லாது கருத்திதவே.

இதுவுமது.

அரும்பைக்கண் டாலன்ன மென்னகை நங்கைக் கமுதமென்னெஞ்
சிரும்பைக்கண் டாக்குழைப் பான்குரு கூர்நண்ப வேந்துமலர்ச்
சரும்பைக்கண் டாலன்ன காரிரு ளோதி சுமந்துவந்த
சரும்பைக்கண் டாலிந்த வேம்பாண் வார்த்தை கழறலையே, (திரு)

கிழவோற்பழித்தல்.

இடியைப் பொருகுரன் மாவைக் கொலுஞ்சிங்க வேறிளமென்
பிடியைத் தனித்துக்கண் டஞ்சலு மாம்பெரு நான்மறைநின்
முடியைத் தமிழ்செய்த வாழ்வார் குருகை முளரிக்கைப்பொற்
றெடியைக்கண் டேசின் புயமேரு வாடத் துளங்கிளையே, (திச)

கிழவோன் வேட்கைதாங்கத் கருமைசாற்றல்.

தேனார் கடல்புகுந் துண்டார் மறித்துமத் தேனண்ணவா
வானூர்தம் வாய்ப்பெய்த வேப்பிலைச் சாரொக்கு மாடனிகுழி
கானூர் வகுளப் பிரான்குரு காபுரிக் கன்னலின்சொன்
மாணார வேட்ட லெனநீ யுரைத்தவீவ் வாசகமே, (திரு)

பாங்கன் நன்மனத்தழுங்கல்.

நிடமே நருந்தமிழ்க் கோமான் குருகைச் சிலம்பனிலைக்
ருடமே தனந்திறை யேகுழற் கடுபொரு கொம்புக்குவெவ்
விடமே நயன மழுதே புருவயின் னேமருங்குல்
படமே கமதட மென்னுமென் னுமினிப் பன்னுவதே, (திச)

நிலைவொடமுங்கல்.

பாதி மனக்குற்று தில்லா யுதமென நான்சொலுஞ்சொல்
காதி முனைக்கண் னெய்யையுந் போலு மலர்வகுளஞ்

சூழிப் பிரான்குரு கூர்நாட வாணந் தொடர்புண்ணின்மேல்
முறிக் கலமுமுண் டோதேறு நீயுன் முயற்சிகொண்டே. (௭௭)

ஆண்டுக பாங்கனை யவனைகென்றனும் வரும்.

கண்ணன் விளங்கனி கொண்டனைத் தெர்த்தனங் காயவினவா.
வென்னுன் குருகைப் பிரான்வரை வாய்க்கை வாய்பொழிந்
சென்னுலென் பூவாவைப் காண்பாய்கண் பாவங்குச் சென்றுகண்
பென்னு லிரங்குகை யாலென்னை நீயித் திகழ்த்ததற்கே. (௭௮)

எவ்விடத் தெவ்விடம் நென்றல்.

இடத்தா னன்ற தலமோ மழைவண்ணத் தெந்நதவன்ற
நடத்தா னன்ற தலமோவித் தாவினை தானென்றென்றன
நடத்தா னடியர்க் கருண்மகிழ் மாறன் திருக்குருக
நடத்தாளக் கொங்கை யிடமிய லேறு காபதியே. (௭௯)

இவ்விடத் திவ்விடம் நென்றல்.

சுருட்டிந் கதவிடி மாறுஞ்செங் கோகைக் கனியும்புடன்
வீரும்பும் சுழுகுங் கழுகினம் பாலையு மெய்யுணர்வா
கருத்திங் கவட்டிழ் ழாழ்வார் குருகையெம் மானிடங்கோம்
சுருட்டிப் பொருத்துகண் பாலிவை போலு மவையகே. (௮௦)

இறைவனைத் தெற்றல்.

பிரமபன் ணர்க்கனை வென்னுதி வாக்ஞப் பெருங்குருக
பாமா தவன்மகிழ் மாறன்வெந் பாபொலி வாலுநெந்
தாமாம் வடிவிலுந் சார்நிதத் தானுந் செழிக்குமிந்நி
வாமாம் விழிப்பொன்னைக் காண்பென் வருத்தல் வருகதனையே. (௮௧)

சூழிவழிச்சேறல்.

ஆன்று ரணந்தமிழ் செய்தான் குருகை மடர்த்தகுடி
னின்னார் பொழிலிடை நிற்குங்கொல் லோலிகர வண்ணமின் சொந்
துன்னுத வினையு மன்னமும் பூவையுந் கடண்டுகற்ற
மன்னார் மலர்த்தொடை யான்கொன்ன கோல மடமயிலே. (௮௨)

பாங்கன் றலெலிடைக்காண்டல்.

துவனேத மாமிடை மின்னே மிலங்குந் சொருபமின்னே
திவனேழை வான்முக்க தாமரை பேசெங்கண் டாமரைபே
யெவனெயென் றண்ணலெம் மாழ்வார் குருகை மறைகென்ன
வவனே மிவனில் வனமே மாவன் சொன்ன வவ்வுனமே. (௮௩)

காட்டியகடவுளைக் கண்ணுற்றிற்றஞ்சல்.

சித்திப் பதுத்தெரி சிப்பதுந் தோத்திரஞ் செய்வதுமுன்
வச்சிப் பதுமண்ணைக் கூட்டி மனத்து மகிழமுன்பர்
புத்திப் பதுமநம் மாழ்வார் குருகைப்பொற் பூவையையாந்
சித்திப் பதுஞ்செய்த தெய்வத்துக் கேபண்ணத் தக்கனவே. (௧௪)
இசுழந்ததற் கிவங்கல்.

தருமாவை யேத்தும் பிரான்மவிழ் மாறன் திருக்குருகூர்
பெருமால் வரைமலர்ச் செருமையின் வாய்முன்னும் பின்னும்வித்துக்
கருமா முகிது நடக்காவு மாபிண்ணைக் கண்டிருந்
மொருமா எனவன்மதி வைப்பதித் தேனென் னுணர்வின்மைவே.
தலைவனை வியத்தல்.

ஒருபா ல்லுனொரு பாலம் புவிபொரு பாற்கிங்கமா
திருபான் மதகரி பாசுவெப் பாது மிகல்கங்கை
தருபா லகன்குரு கூர்மட மாணின் தாரைதப்பி
வருபால் னேமெண்ணி லாண்பாண்முன் னுத்திட மானவனே. (1)
தலைவினை வியத்தல்.

மேலே யவன்றிருத் தானே யிவனென்ன வாய்த்தவழ
மேலே யிவளன னுக்கே புரியவ ளாரணத்தைப்
போலே செழுந்தமிழ் செய்தான் குருகைப் பொலங்கொடிசு
சேலே யிறையவ னுண்ணிர் தெவியத் திரிதருமே. (௧௬)
தலைவன் பாங்கனை நினைத்தலும் வரும்.

புழிமாறி வேறுசென் றுமேனெவன் சொல்வழி யேசென்றுதென்
மெழிமாறு மொய்குமுத் தண்டன மேமொய் குழலேச்சண்
விழிமாறி வைத்திங்ஙன் மீண்டன மேயமிழ் வேதச்செந்தென்
பொழிமாறன் நென்குரு கூர்வாமென் னுருவிர் போனண்பனே. (2)
தலைவன் தனக்குத் தலைநிலைகறல்.

மகமான் மறைமுதின் மாலைந்தி யாலுண்ணை வாழ்த்தியது
பிசமா மடப்பிழப் பைந்தோகை பொன்னென் திலங்கிழைய
விதமாக நீசொன் னதுமெய்மை யாய்த்தமிழ் வித்தகனத்
பசமார் குருகைச் சிலம்பாகன் டேன்சொன்ன பூவையையே. (3)
அடைமாளம் கூறலும் வரும்.

செவார் கழங்கித் புடைத்தது பூண்முலை காக்கள்பட்டு
வாயாத வுசலைப் போளாதித் தாழ்குழை நான்மறைபோன்

மெய்யான செந்தமிழாழ்வார் குருகை விமலர்வெற்பி
லையா வவன்னை நகங்கிளி வாயடை யாளமெய்யே.

(௧௦)

தலைவன்சேறல்.

தேவநிலை நாதக் குரல்வேழ சீங்க வினைவிழைவாம்
பெயர்ந்து சோலையட் டேடுவ போன்முகில் பின்னிப்பொன்னின்
கொழுநின்ற மாடக் குருகர்ப் பராய்துணர் கோலவெற்பில்
வழிநின்ற கண்ணின் குணின்ற தாகுமென் மன்னுயிரே.

(௧௧)

தலைவியயக்கரண்டல்.

மாமுங் கடுவும் வடுவங் கடவுமொன் வானும்வண்ணி
யீனஞ் சநுழம் பொருவுநகன் னுணைவில் ஓவனவென்ற
கோலும்ப ரும்புகழ் பாமாறன் வாமுங் குருகைத்தெய்வக்
தானுநதக் றின்று தருவானைக் கொணநித் தாச்செய்ததே.

(௧௨)

கலவியின்மலிழ்தல்.

காமேயு தேனைந தமக்காக் தனைப்புறங் காக்கவைத்துத்
தாமேயின் முஞ்சென்று துப்பார்க்கொப் பாகிணந் தண்ணிலஞ்சித்
தேமேயு மார்பன் குருகர்ப் புலவன் செழுஞ்சிவமயில்
காமேயின் முற்றிறை முற்று முலைப்ப மெய்பிடுகின்றே.

(௧௩)

புதழ்தல்.

சுற்றறி வார்துணை யுள்ளே சருகுயிக் கரசிகைமெய்
சுற்றறி வாயு மொருகாலத் தைபுறு மொன்மலிழ்த்தரத்
பற்றறி வானன் குருக ரிவர்துதற் பார்வைத்தரத்
சுற்றறி வானவ்வி வில்லம்பென் றோடத் தகாததன்றே.

(௧௪)

தலைவன்வொருவருகென்பகர்தல்.

கூணையே யனைமெனச் சகில முத்தந்துவி சாத்தருகாம்
பணையே பணைகுரு கடர்மலி மாலைப் பரமன்பொருப்
பணையே யினைக்கொண்க யாயின்ன கரமின்ப மெய்தயுயிர்த்
துணையே துணைவா சீவரு வாயிர்தக் சோலைவிலே.

(௧௫)

பாங்கிற்குட்டல்.

காணு தொருகொடி சீங்கிது மென்போத் தருத்தயரு
காணுர் சிலைநத லாபத்தை மேவுமெய்து ஞானமென்ன
சீனான் மறைத்தமி ழான்குரு கூர்வெற்பி னின்றதுணையும்
புணர் வனமுலை யாயறி பாசிப் புணர்ச்சிமையே.

(௧௬)

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

ஐயுறல்.

முன்னேறி ஸாத மானமும் பொலிவு முனைகதையுக்
கொன்னே தொழிமைபுத் திற்றுறும் வஞ்சக் குறிப்புத்தனி
நின்னே நடப்பது மெப்போது மோரிட மேவதுயிற்
கொன்னே வஞ்சம் பிராங்குரு கூர்வதுயிற் கெத்தினகே. (௧௪)

தனித்தனியையமுபவரும். கண்ணுறத் தேயிர்பரத்தன்று என்
பது முதலான ஐயுபாட்டும் நோக்கியதிக.

தாத்தங்கண்டையுறல்.

இந்தைப் பகன்முன்பு நாம்பு இனதன் தி யேதிலைதா
மதவறம் கண்ணவடி மெத்தோன்று மால்பல வானவந்து
தொத்திறம் பனிப்பது வேள்குரு கூரிலென் னெண்ணொடாததன்
கந்தைக் குழலிதயன் கிட்டாத போதுக் கமழ்கின்றதே. (௧௫)

தோத்தங்கண்டையுறல்.

பார்க்கின்ற பார்வை மடத்தீர்த்து தேர்த்தது பாலைதுதல்
கேர்த்தின் தறுதனம் பொன்னுறம் பார்க்கமெய் யன்பர் துறபக்
தித்தின்ற மாறன் குருகூர்க்கெக் தேனைப்பைப் தேன்விருமி
தேர்த்தித்தி கோதைக் கிருதோனா கின்ற புலகித்தினை. (௧௬)

ஐயுக்கங்கண்டையுறல்.

பாதுய் கழங்குமம் மாணையுத் குதும் பதிலின்றிதுக்
கெர்த்தத் திவியுறன் பேரவெண் னுணமடங் கொன்றுபன்
தித்துத் சொல்லுமில் னான்மகிழ் மாறன் திருக்குருகூர்
துததும் பிதையுத் தொழாசென்ன காண் மொழுகுதே. (௧௭)

கண்ணகண்டையுறல்.

பாதுய் கலியுஞ்செத் தேனும்வெண் திவியும் பாருமன்ப
காதுய் பிதையுறன் பேரவிலிரும் பார்க்கவன் டனவரும்பு
பேரதும் பதமும் க. டுதண்ண ஸானென் கொல் புன்னுமெய்யுக்
கோதும் பொருபுங்கண் னுணங்கை பாலை குருகையின்னே. (1)

செய்க்கினைமறைப்புக்கண்டையுறல்.

கண்ணத்தொன் தெண்ணித் தனியேசெய் தாது முடன்பிற்றேதா
கண்ணத்தி னுண்மறைப் பாடுகொனைக் காணிலும் கஞ்சமலரிப்
பார்க்கதடம்புனட குழ்குரு கூர்மகிழ்ப் பாவனை
கொன்னக் கதங்கரு விக்விரி பார்க்கென்கொல் வேதெண்ணமே. (2)

செவ்வகண்டையுதல்.

கனியே பெறுபொழி யார்தமக் கேலங்கள் காட்டித்தனக்
கனியேலும் வேறிடஞ்செய்வேளை பார்த்திரு தாட்சிலம்பு
தொனியேசெய் யாது குருகின் மாறன் சுருந்திவ
பனியேசெல் சிந்ததென் னோயின்னும் வாழ்விதி தாவலிட்டே.

பயில்புகண்டையுதல்.

கற்றிச்சென் னுதுஞ்செய் வாகச்சென் னுதுஞ் சுருந்திடையார்
மற்றிச்சென் னுர்மறை யச்சென்று விப்பதென் பத்திகித்தி
மற்றிச்சென் னுப்பிசி யாக்குரு கூர்முனி வள்ளிரா
ஞெற்றிச்சென் னுலன்றித் தானேசெல் லாதவ னோரிடத்தே. (1)

பிணதொழுகென்றல்.

மாறுக்கு மைத்துளன் வேதா வினுக்கு மகன்மகன்வெய்
காறுக்குக் காலன் சகலான்கண் டாய்கமழ் சல்விமறை
காறுக்குஞ் செய்த பிரான்குரு கூரின்மான் னுதுகவி
வேறுக்கொப் பாய்விழி யாய்தொழ வேதகும் வென்பிணையே.

சுனைவியத்துரைத்தல்.

மைவிட்ட. சுன்னுக்கு மஞ்சளிப் டேயுன் மதுரச்செத்தே
பெய்யிட்ட வாயிதழ் பால்காரி மாறப் பிரான்குருகர்
மெய்யிட்ட வேர்தந்து தார்முல்லை கூத்தன் மிகைவைத்ததோ
பெய்யிட்ட துண்ணிடை யாட்சிவின் னுடிய பூஞ்சுனியே. (2)

சுனைவயத்துரைத்தல்.

சுங்கோல நில மலர்கோவை யங்கலி யாக்கியத்தச்
செங்கோவை யங்கலி பெண்முல்லைப் பேரதெனச் செய்தமுல்லை
பைங்கோதை வெண்மறவீர் சூட்டுமென் னுன்மடப் பாவையிழ
தங்கோ னெழித்தருரு கூர்சுறவத் தோய்வனந் தற்கனியே. (3)

தவசுனைக்குரைத்தல்.

முடிபே தொடுத்தடி யிரு பவயவ முற்றுயிர்த்தப்
படிபேயென் பேரைதக்கு மென்னுதும் வெள்ளைப் பவனமுடன்
வடிபேய்செஞ் சேலுதம் மாழ்வார் குருக வரைவனக்காக்
கொடிபே யவட்டில்லை சுண்டே படர்கவக் கொப்பினியே. (4)

குருக்காட்டம்.

வாட்டாளை கொண்டொரு மன்னனின் னுளை மலைத்ததுவென்
கோட்டாளை மாறன் குருகைல் லாடவன் கோபிக்கவக்

சாட்டாளை கோடுகை போயது மேயது காண்டிடியாய்
சாட்டாளை பென்னவுங் கூடாது தூர்ப்பன்றி நாமமெய்யே. (கக)

இரவுவலியுறுத்தல்.

வலைபடுங் கிள்ளை யிலும்போற் திடிற்றும் வசமடைந்து
நிலைபடுங் கிள்ளையிற் கொள்பவர் போல நிரைவனைமுத்
தலைபடும் பொய்கைக் குருகூரன் மாற ண்ணிவரையிற்
கிலைபடு நன்னுத லாலேயிம் மாதரைச் சேர்நுமின்றே. (க௦)

ஊர்வினாதல்.

மூறைபூர் சருணைத்தென் கோணூரன் போற்று முனிவான்வென்
னறைபூ ரெழிற்குரு கூர்வரை வாயமுந் தூர்பலரீ
ருறைபூ ரெதுசொல்லு நாசூர் மணிமிடற் றேரகைவண்ணேர்
நறைபூ ரளகச்செங் குன்றுர் வனமுலை நல்லவரே. (க௧)

பேர்வினாதல்.

அருநான் மறைத்தமி ழாற்பதி தூற்றெட்டி லாயிரமெண்
டருநா மனைட்புகழ்ந் தான்குரு கூர்வரைத் தையனல்லீர்
திருநாம முங்கட்கு வேறுள தேனுந் செகத்துவழங்
கோருநாகுந் சொல்லுமப் பேரா லறிவனும் மூரையுமே. (க௨)

கெடுதிவினாதல்.

வங்கிய நாற்கொம்பு வெள்ளாளை யஞ்ச விருகொம்பிடைத்
துங்கிய கைபொரு காடாளை நெற்றியிற் சோரியம்பு
நாங்கிய முக்கொம்பு செல்வாளைப் போல்வது தண்ணனியா.
ணைங்கிய மாறன் குருகூரன் னீரிநங் றேனடியதே. (க௩)

மனம்வினாவல்.

மனம்வந்த பூங்குழ லிருங்கள் சோகையைக் காண்டலுநான்
நினம்வந்து மீளு நெறியயர்த் தேன்செந்நெற் செய்தொறும்வென்
னனம்வந்து லாவங் குருகூரன் மாற ண்ணிவரையென்
மனம்வந்த ததுகண்ட துண்டாகிற் சொல்லுமின் வாய்மலர்ந்தே.

வழிவினாவலும்வரும்.

இவ்வழி பெப்பதி ரூடே புகுமும் மிடத்தருகோ
முவ்வழி தானு மறிகின்றி லேகதை புண்டுவெண்டு
செவ்வழி பாடி மகிழ்மாறன் நென்குரு கூர்க்குஞ்செல்லு
மவ்வழி பேசெவ் வவ்வழி யாக வரிவையரே. (க௪)

இடைவினாவலும்வரும்.

மலையோ வெனமுலை தேரோ வெனவல்லுல் வாய்க்கவிடை
யிலையோவுன் டோவநினைந்தில னுலொன் றியம்புமுன்மைக்
கலையோர் பரவுநம் மாழ்வார் குருகையின் காணினிற்
கிலையோதுஞ் சோதி மறைத்தது யோகடு கேர்ந்ததையே. (௧௪)

மொழியாமை வினாவலும்வரும்.

தானம் பிறந்தனகம் மாவோ டியவழி சாற்றுவது
முனம் பிடித்திவன் கொல்வான் சொல்லுமொண் னுதுயிற்
தீனம் பிடிக்கும்பொய் கொன்னுதும் பாறுமென் றேமடனி
மேனம் பிடித்ததெம் மாழ்வார் குருகை முதுவரைக்கே. (௧௫)

இவையெல்லா மொழிந்தது வினாவலிலடங்கும்.

மாவோயிவர் மறத்தென்னம் யாதெனத் தேர்தல்.

சுபாசேகட்பர் மாதங்கம் வந்ததுன் டோவென்பர் பின்னுமுன்ன
முற்சேகட்பர் தாங்கலை யொன்று வினாவ வொன்றினவக்
காரிகைக் முத்தமிழ் செய்தான் குருகையிற் சாவலவர்
மாரிசேகட்ப தேதுசொன் னுவல ராம்படி பெய்தினரே. (௧௬)

எண்ணந்தெளிதல்.

காரை வினாவலும் பேரை வினாவலு மோங்குமதக்
காரை வினாவலு மொன்றேயொன் றல்வழி காட்டுநம்மால்
பேரை வினாவித் தமிழ்செய்த வன்றென் குருகையிவ
பேரை வினாவ விவரெண்ணம் வேற்றுமை யின்றிதற்கே. (௧௭)

கைமுற்றேத்தென்கல்.

கண்ணிகண் மும்பழ னக்குரு கூர்னென் னுன்மறைத்தே
கண்ணிகண் கெக்கமிழ்ப் பாலுணர்க் தேரன் றடத் தோட்கதறு
கண்ணிகண் மும்புழ னார்தக்க காதலம் மால்வாவாழ்
கண்ணிகண் மும்பெவிட் டானின்பஞ் சேர்த்தற்கு வேலைவிதே. (௧௮)

கைர்மொழிகொடுத்தல்.

திருகலை வேலை கிணற்குழ் வடகலை தென்கலைபா
யிருகலை சுற்றவர் தேறுஞ்சொன் மாற னெழிக்குருகை
கருகலை பற்பல கண்டோங் குருதி வழிவடிவத்
தொருகலை யாம்பவர்க் காணுமென் னென்கலை யுத்தமரே. (௧௯)

இறைவனை நஞ்சுதல்.

பாகாய செக்கிழிக் கோமான் குருகைப் பணிவரைப்பைத்
தோகா யதிசயக் கண்டனை யோலிவர் தேரிலென்றெய்த
மாகாய மூத்தட மும்மலை வானியு மாவயிர்போ
லாகாய மாயின வாலறி யாவகை யாருக்குமே. (௧௦௨)

மதியினவரவர் மனங்கருத்துணர்ச்சி.

மன்கணென் கண்ணை மியல்பாச நோக்கி மதுத்தினமான்
மென்கணுற் றென்கண் வினையாடி மாற்றமிழ் வேதஞ்செய்து
தன்கணருள்விரித் தான்குரு கரணம் தையலுயிர்
சென்கண் ணினரய லாவின னுலின் மினருக்குமே. (௧௦௩)

பாங்கியிற் கூட்டம்.

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்.

மறைபொன்வெள் ளன்னமும் வானோர்பொற் றாவு மவுண்வெத்த
சுறையோன்கைம் மானுந் தாவும்வல் னென்பெரு தாவலருள்
கிதையோன் குருகையன் னிரிகீர் பணித்தெய்ப் போதுஞ்செய்ய
முறையோ னெனும்புசுழ் தான்பெற வாட்டுவா னுமோன்கிழி.

பாங்கி குலமுறை விளத்தல்.

தொல்காப் பியம்பல நன்னுற் புதாணஞ் சுருதியுமா
தொல்காப் புலமைநன் னுட்டினை நீதுரு கூர்மகிழ்த்தா
தந்தாய் புலங்கிலம் போடெநிர் கூவல மானகலைப்
பங்காற் பிணிப்பறு மேயெங்கள் செவ்வியம் பாட்டுமே. (௧௦௪)

தலைவன் தலைவிதவ்வையுர்த்தல்.

மறைத்தலை மானவர்க் கெல்லா முயர்க்த வசிட்டவ் தண்ணாமம்
பறைக்குல மானதப் புணர்ந்தில னோசக்கம் பங்கயாற்சேர்
ஹைக்குலஞ் சூழ்குரு கூர்மகிழ் மாறன் சுரும்பிற்றுகக்
சூழற்குல மென்பதென னீநிறை சேர்குலக் கொம்பினைமே. (௧௦௫)

பாங்கி யுறியாள்போன்று விஞ்சுதல்.

வதின் மடிவமுஞ் சேலின் பிரழங்கியும் வாரிபெற
சுரவின் கொடுமைபு மொன்றும் மி யன்னகண் ணுர்கருதி
சொடுவின் தமிழ்செய்த வன்குரு கூறிப்பல் கோடியம்பு
தொடுவின் னுதன்மட வாரொவ னாதுள்ளஞ் சோர்த்தனைமே. (௧௦௬)

இறையோ லினறவிதன்மைமீயம்பல்,

தன்னைப் பணிக்கணிற் பார்ப்பதல் லாத்திறர் தம்மைமெல்லாம்
தன்னைப் பணியவு றீண்டு னழகிற் பெரியன்மற்றப்
பொன்னைப் பணிகொண்ட மாணுர்க் கினையன் பொலிந்துதின்ற
மன்னைப் பணியுறம் மாழ்வார் குருணபென் மன்னுமிசே. (10-ஆ)

பாங்கி தலைவிபுருமகாத்தல்.

விரதம் பலசெய்தென்குந் தந்தம் பலதொழ லேந்தனக்கு
விரதம் பலசென்குந் தெய்வம் பலசென்குண் மான்மறையின்
சரதம் பலசெய்த செந்தமிழ் மாறன் தமிழ்த்தருந்
சரதம் பலசென்குந் சென்மலின் பெண்ண லெனியென்கிழ.

தலைவன் இன்றியவாறாமை மியம்பல்.

பெறும்பழி மாதவ நீங்கல்செய் தீர்ப்படம் பேதைகாரினர்
பறும்பழி மாதவ காணதெய்த சக வுறாத்தமிழர்
தொறும்பழி கீர்த்திக் குருகின் மாறன் கருப்பினொளி
சறும்பழி வத்திகு நீருகை நாளொளி னும்குநீரே.

பாங்கி கின்றுறை நயே சென்றுறைகொன்றல்.

தன்முறை தான்புறான் தெநிற்சக காண்குற தருமுறார்
தன்முறை யாவினும் தன்னுற் பிறர்வரும் தார்கருத்த
தென்முறை தீர்க்குறம் மாழ்வார் குருக மின்மறவன் னுட்
தன்முறை தான்பொல்ல வஞ்சவ ன்சென் னுறார் தும்கே. (11-ஆ)

பாங்கிய லினறவன் பழித்தல்.

பண்பகல் சொண்ட பழுகான் மாறப்பொருள் பண்டாகசே
பண்பகற் கொண்டவன் சன் பழி மாற நயர்குருகர்க்
பண்பகற் கொண்டல் மத்தவன் டாயினன் சர்ப்புறதின்
பண்பகற் சொண்ட குறைபுனக் கிபுறு ககிந்த திசே.

பாங்கி பேதைமைமூட்டல்.

தாதிட்ட பைத்தத விற்றலை சர்ப்புறன் புத்தென்குந்
தாதிட்ட செவலைக் குருகையி னுறவன் கேள்வெத்தின்
தாதிட்ட செவ்வர்ப் புத்தகன்மீ நீண்ட வறத்தின்கிழ
சேதிட்ட குங்குமக் கொங்கையன் னுந்செய்துந் செவ்வர்ப் பு.

சாதலன் தலைவி முறநிகைடகாங்கித்தல்.

சாதிவந்த காட்சடைக் கண்ணுறன் பார்ப்பதித் தையினெந்
தொடரிவந்த பேரகிலி லென்னுறொன் குருகிற் தாயினித்

முனிவர்த தென்குரு கூரான் முதுக்குறை யாளென்றத்தச்
சுவிவர்த சொல்லி யறிவின்கண் ணேனு கழித்தனையே. (ககச)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறைபுறக்கூறல்.

சேலே விழியனை யாளனை யாளென்றிற் தென்குருகூர்
மாலே பெணவந்த மாறன்வெற் பாவண்ண வெண்ணெய்செய்கை
மேலே புடைமவர் தெய்க்கழு வாரிகொல் விரும்பிமுன்பு
போலே புணர்ச்சுரு விண்ணமு நீசொன்ன பொன்னினைபே. (கககு)

இதுபுறமது.

மேடந் திருக்குரு கூறிற் பிறந்து மணிவண்ணகைப்
பாடந் திருக்குரு கூறில்வர் தான்வெற்ப பாவையான்பா
தேடந் திருவுள் மென்றான்முன் போல நிகழுல்கோர்
மேடந் தகாதொக் கலைமேன் மகனவந் தெருவெங்கும். (ககக)

தலைவன் தலைவன்சாத்தல்.

மேடந் திருமச் சேவடி மென் நிகுக்கையே
மேடந் திருவெளி துன்பிற் கூட்டினர் மூத்தமிழால்
மேடந் தவனவென் மூன்றரு கூர் வரைநின்வரக்
சேடந் தாழன் மூன்றித் தபட தென்கவட் கூயின்தே. (ககக)

பாங்கி புலகியனுரைத்தல்.

மேடந் திருமச் சேவடி மென் நிகுக்கையே
மேடந் திருவெளி துன்பிற் கூட்டினர் மூத்தமிழால்
மேடந் தவனவென் மூன்றரு கூர் வரைநின்வரக்
சேடந் தாழன் மூன்றித் தபட தென்கவட் கூயின்தே. (ககக)

தலைவன் மறுத்தல்.

மேடந் திருமச் சேவடி மென் நிகுக்கையே
மேடந் திருவெளி துன்பிற் கூட்டினர் மூத்தமிழால்
மேடந் தவனவென் மூன்றரு கூர் வரைநின்வரக்
சேடந் தாழன் மூன்றித் தபட தென்கவட் கூயின்தே. (ககக)

பாங்கி மறுத்தல்.

மேடந் திருமச் சேவடி மென் நிகுக்கையே
மேடந் திருவெளி துன்பிற் கூட்டினர் மூத்தமிழால்
மேடந் தவனவென் மூன்றரு கூர் வரைநின்வரக்
சேடந் தாழன் மூன்றித் தபட தென்கவட் கூயின்தே. (ககக)

தலைவன் கையுறை வியத்தல்.

பத்திர மாமொளிர் பொற்றக டாகுஞ்சம் பன்னமுமாஞ்
சித்திர மேனியி லேதழை வெண்ணவுஞ் செய்யுநொய்ய
வித்திர வாகவென் கையடை மாற னெழிற்குருக
ரத்திர மன்ன விழிமாதின் கையடை யாக்குமின்னே. (௨௨௧)

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்.

நாடும் பொழுதிது வெற்பா குருகை நகர்ச்சிறைவன்
டாடும் குழனங்கை யார்பின்னை மாணிக்க மாதிலிசை
பாடும் திருக்கையின் முத்திரை கரட்டும் படலைமகிழ்
சூநிற் தலைக்கண் டவர்க்குமெய்து ஞானத்தைத் தூண்டிமே. ( )

ஆற்றநேஞ்சினே டவன்புலந்துரைத்தல்.

கொய்ப்பாத முன்னுற்ற சொம்புலிட் டேசெம்பொற் கொம்புவகி
வய்ப்பாத கொம்பென்றென் னாலே புறவெண்ணி வந்துதமிழ்
பொய்ப்பாத மாறன் குருகார்மின் மெய்புறப் புண்ணிபற்கள்
செய்ப்பாத வெண்கைப்பட் டேதழை யானதுஞ் சேர்ந்திலதே. ( )

பாங்கியாற்றுவித்தகற்றல்.

மயிலுந் தமிழ்க்குரு கார்மாறன் வெற்ப பலருந்நாய்த்
துயிலுந் துணையுந் துயிலா தினியது சொல்லியம்பு
மயிலும் பொருவுங்கண் னுளுக்குன் காத லறைந்துகடல்
வெயிலும்ப ராமுன்னங் கையுறை வாக்ருவன் மெய்யிதுவே. ( )

மடலே பொருளெனமறித்தல்.

தொடலான தார்மலிழ்க், கோமான் குருகைச் சாரம்பிலினை
மடலான வேல்விழி யார்கைக்கொ டாவிடி லாசைநெடுங்
கடலான சோகச் சுழிபூ டகப்பட்ட காமுகர்தா
மடலான தோணிகொண் டேநீந்திச் சேர்வர் மணக்கரைக்கே.

பாங்கிக்குலவின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

முன்னோன் திருக்கொடி பேற்றத்தி னுன்னாயன் காத்தொழித்தற்
பின்னோன் மறைக்குடை கீழ்ந்தொழி வாரநங்கை பெற்றசெல்வ
மன்னோன் குருகைத் தெரிவாய் மடந்தைய தாணசொண்டா
ரென்னோன்புந் செய்து வசுதேவன் பெற்ற கீருவரினே. (௨௨௨)

அதனைத்தன்மேல் வைத்துச்சாற்றல்.

இன்னாசு கொண்டிரப் பெறுன்னே நாயுள் னேந்திழைகைய
நுன்னுத தித்திரத் தேயேற்றி மாறன் குருகையம்பொன்

மஞ்ஞர் மடலுற வித்தாந் தாமத ரம்பிறச்ச
மஞ்ஞகப் பாவிய னுழிவி ராசது தானெனவே.

(120)

பாங்கி தலைம்களையவத் தருணசாற்றல்.

சென்றே தனித்தெழு தத்தணித் தாறுத் திருவழிகொள்
கொன்றே யசிகை வறித்துமன் தேயுள் ளறிவழித் த
கொன்றே பெருதகை ஐயவர்ப்த் தமோகிரம் பாவழகை
கொன்றேம் மாறன் திருகூர்வெற் பாபுலி சுயபுதுமே.

(121)

இதயமுது.

விரும்பரக நீதனி யன்னுா வெண்ணிது யிச்சுதிண்டோன்
மருப்பரக னருணப் பிராண்டரு கர்த்திரு மாவியத்த
இருப்பரகை கர்த்த விருத்தம்பல் னாண்டு தத் திட்டமுறும்
பொருப்பர வரிதத் திருவாப் மொழிகைப் பொறிப்பதுவே.

இதயமுது.

மாநாந வன்னமும் பன்மணி மாவியம் மற்றமூன்
பாதாநி சேசமும் திட்டலை பாகையின் பன்னுமடல்
வேதாக மஞ்சொன்ன டாழ்வார் ருருளகவெத் பாவியருக்
சேதா லுலையஞ் சிறுகாலை யுங்ஙண்யி டெழுதுவையே.

(122)

தலைமகன் தன்னைத் தானேபுகுத்தல்.

சொடைத்தா னவனைச் சிறையின்வைத் தானைத் துறித்ததமிழ்
தொடைத்தானை னுயலன் மென்றரு கருங்க டோலைநடை
விடைத்தானை சேர்வா வெல்லாம் வரைவ னிவனைமுன்ப
படைத்தான் மெய்ம்மாதிப் பிறந்தானென் றேயென்னைப் பாரெ

ன்னவே. (123)

சமுது முன்னிரங்குதலும்.

யின்போது மெய்க்கொடி யாலின்று வேறொரு வேடங்கொண்ட
வென்போது வார்த்துப் படங்கொள் பிழைபொறுத் தேன்பொறுத
றன்போல் செவ்விய நண்ணி மாறன் தமிழ்க்குருகர்ப்
பொன்போது வார்வரைப் பித்தா தவடவிடப் பொகாழகே.

(124)

சமுதுநிசங்குதலும்.

கொன்றல் பாதாந் தலைமைமெய் வார்த்து கொண்பன்பாப்
புல்லம் யழகென்னி ரோதனார் வேளைப் புல்லிவிழத்
செல்லம் பாதாநை சிறுநா னுருவகயுட் தித்தர்த்தன்
கொல்லம் பாதாந் சமுத்தென்று மோனார் தொடர்ந்ததுவே.

பாங்கி அருளியல் கிணத்தல்.

கிணியாப்த் தருப்பின்ன செத்தலை யவ்விதிலெய் னாக்குருத
கணியாப்த் தருப்பின் குருவிமெய் னாழுட்டை சட்டதிபத்
தெளிவாப்த்சொன் னீகினைத் தாந்மகிழ் மாறன் திருக்குரு
கணியாப்த் தருப்பின்ன கோய—லேல லரிதனத்தே. (சா. 1)

கோங்கி கிணத்தல்.

முருகியல் பாயலத் கோமான் குருகையென் மொத்துநல்
பொருகியல் பாயுன் குருகையென் தாத்தொருப் பானிநுப்ப
பாயுயல் காதீவிச் செத்தத் தாபின் டடத்தலைத்
பெருகியல் பாயலத் பெருகியல் பெருகியல். (சா. 2)

தலைகிணத்தல் தன்மை பாங்கி கிணத்தல்.

பாங்கி கிணத்தல் தன்மை பாங்கி கிணத்தல்
தெளிவின் தருப்பின் குருகையென் பாங்கி கிணத்தல்
பாங்கி கிணத்தல் தருப்பின் குருகையென் தெளிவின்
பாங்கி கிணத்தல் தருப்பின் குருகையென் தெளிவின். (சா. 3)

தலைகிணத்தல் தருப்பின் குருகையென் தன்மை.

தருப்பின் குருகையென் தன்மை தருப்பின் குருகையென்
தருப்பின் குருகையென் தன்மை தருப்பின் குருகையென்
தருப்பின் குருகையென் தன்மை தருப்பின் குருகையென்
தருப்பின் குருகையென் தன்மை தருப்பின் குருகையென். (சா. 4)

பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல்.

பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல்
பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல்
பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல்
பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல். (சா. 5)

தலைகிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல்.

பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல்
பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல்
பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல்
பாங்கி கிணத்தல் செக்கியருகை செப்பல். (சா. 6)

எவ்வீரவகைத்தபி னெனினென வருதல்.

கனகசபை நிறைவடைந்தென்கு முதாபலாய் காணினுமென்
புதரபாலாய் னாது மனத்தெனிய வரதரு வேடங்குதகமுத்
இதரபார் குருககவெற் பாகிய ஸாதொன்றுஞ் செய்யக்கொடுக்கை
பாசலாய் பொறுத்தெ னாதெனினே தீங்கன் மகைத்திடுவே. (1)

ஆர் கரை பொருத்தவனபுணம்பல்.

மெய்யிற் றெனியிழத் தார்க்கரிபுள் வேடுவர் கிணம்படி
ககயிற் சபை மருத்திக்கு வேடுவர்க்குத் தகவதாய்க்கான்
செய்யிற் செறிந்த குருகரிப் புறவன் சிலம்பின் மின்னா
ககயிற் பறிபென் திசன்சா அனாது கனகபொழியே. (2)

நாணனே தேற்றல்.

கனே யறிவ னாகனென்னாய் காமவாழ் கான்மகரிப்பூத்
தேனே புனனுமென் சிந்தைமென் ககத்திரு மான்வாழ்
கேரனே பெருக்தரு ககர்க்கென் பெருக்த கேரடகை
கேனே சிந்தைகை கேற்றயிற் தெனா தெனாத்தகையே. (3)

பாங்கி ககயுறையேற்றல்.

ககத்தத் தகம்பொழிற் குழுகுரு ககர்க்கிற் தாமன்வெய்யி
ககத்தத் தகமக வேனனே யாயரு குழுகுறைய்
குழுக்தத் தகிக்குப் பகயிற் றெனினுன் வேடதகா
ககத்தத் தகத்திற் புதினம் ககவையி செங்கன்வதே. (4)

கிழுவேகனூற்றல்.

கனகவாகி காணந் பெய்செயன் ககமன்மைக் ககயிற் பெருகை
மகைவாகித் தீகோநிற் பெய்குரு ககர்க்கிற் மாறன்வெய்யிற்
குறையவாகும் கெறாய் கெறவாகிச் செய்யகிற் கெறம்பெருகை
தகைவாகி ககயிற் புறவகிற் பெய்குரு ககர்க்கெனே. (5)

இதரநிச்சிதவன் குறைய நின்றுத்தல்.

பகவத் தகத்தயிற் பகவார் குருகை மகப்பணியார்
பகவாத மாபுலே பெயர்கன் குறையரு வேன்வருடித்
ககவார் ககத்திற் புறவாதகைபகை ககதருவார்
பெருவாரிற் கேவரு காரொரு காரென் புறவவதுவே. (6)

அதியாள்போன்று குதியாங்குறல்.

நாவா யிரத்தர வப்புளி யான்மகிழ் நம்பிதன்சொற்
பாவா யிரமும் புகன்றதின் னேயொன் பதின்மர்சொன்ன
மூவா யிரமும் புகலென்று நாத முனிதொழுதான்
கோவா யிரத்தற்குந் தான்குறை தீர்த்த குருகையின்னே. (௧௪௩)

பாங்கியிதையோற் கண்டமைபகர்தல்.

வேல்கண்டு நீல்கண்டு சேல்கண்டெய் கோல்கண்டு வேரியயு
கால்கண் டயன்கண்ட கண்மட வாயின்று கண்டனன்முற்
பால்கண்ட கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கப் பார்த்துநின்றான்
மால்கண் டவனைநம் மாழ்வார் குருகை மலர்ப்பொழிஞ்சே. (௧௪௪)

பாங்கியைத்தலைவி மறைத்தல்.

யாரோ வொருவர்வந் தேதோ வருந்நவ ரெம்முடைய
யூரோ டவர்வாக் கேட்டது மில்லை யுயர்பெரிய
தேரோட நூர்ந்தருள் செண்பக மாறன் திருக்குருகர்க்
காரோதி யாயின்றிஓ தென்னுணென் றோதக் கடவதன்றே. (௧௪௫)

பாங்கியென்னை மறைப்பதென்னெனத்தழாஅல்.

நீரூட னுடியின் பாதுட னுண்டு நினைவுமொன்று
நீயாருடல் போல்வினை யாடிய நீமண வோசைபுனற்
காருடன் விம்முங் குருகரின் மாறன் கனகிரிவாய்
வாருட னோங்கு முலையாயின் மென்னை மறைப்பதென்னே. (1)

பாங்கி கையுறைபுகழ்தல்.

மெல்லிய செய்ய வாரிய வெளிய மிகப்பெரிய
வல்லிய னாய் விரைய விசைய வழகுடைய
வல்லிய வாயினு மாறன் குருகை மலர்மகனிற்
புல்லிய பேர்தன்நிப் பாங்கு பெறுதன்பர் பூங்கண்ணியே. (௧௫௦)

தோழி கீழவோன் றுயர்நிலை கிளத்தல்.

ஞ்ருமா தவனைப் புகழ்மா தவன்குரு கூரிலெந்தப்
பெருமநீ தவஞ்செய்த தோவென் திரங்கினர் பேடைமையநீர்
வருமா தரமுன் டகமூலம் ஓய்க்கொண்டு வாயுறுத்தி
வருமா தடஞ்சிறை யாற்போர்க்கு மன்னத்தை யன்பர்கண்டே. (1)

மறுத்தற்கருமைமாட்டல்.

தொடுக்குந் துணர்மகிழ்த் தாரான் குருகைச் சுருப்பெரென்னை
யடுக்குந் தொலுமணங் கேயடி யேனதி வேகொண்டுசேட

படுக்கும் படைத்து மொழிவதெல் லாம்பகர்ந் தேன்றதித்த
பிடுக்கும் படிஞென்றுத் காணே னினியந்த வெற்பனரயே. (௪௫௨)

தலைவன்குறிப்பு வேலாக தெறிப்படக்கூறல்.

ஒளியாவென் னூற்ற தமமெய்யந் தாதிபு முன்வண்ணமும்
வெளியாவ லார்கொடை நேராரென் னூர்தமிழ் கிறீர்நிறுப்
புளியார் துருகைச் சிலம்பஞன் னுசைப் புலம்பர்மனக்
களியார் கருத்தறி யேன்களிப் பார்செங் தயற்கண்ணியே. (௪௫௩)

இதயுமது.

பரசன் சொருப மெடுப்பது வோமலை பாய்ந்துகடன்
முரசன் சொருப மெடுப்பது வோமுன் னயோத்தியிடு
பரசன் சொருப மெடுத்தகைப் போற்றி யனெத்தமமிழ்
பரசன் சொருபம் புழுக்குரு கூரன்பர் பேரெண்ணையே. (௪௫௪)

தொழிதலைபுறமுவிதல்.

தென்வேய்விஞ் சொல்லுன் னுயிசை யார்க்கிதஞ் செய்வவார்
காண்வேண் டிவதொன் தருள்புரி காய்தன் னிலஞ்சிப்புக
தொன்வேண் டியதமிழ்த் தொஞ்ரு கூரன்பர் கொண்கொண்ப
மாண்வேண் டினக்கண்மின் னேகை வாக பறப்பதுவே. (௪௫௫)

தலைவிதொழிபுறமுவிதல்.

தெய் வேந்தனும் போற்றும் பிராணிமை யோரமுத
முதிய னூற்றத் தமிழ்க்குரு கூர்ப்பா னெய்க்கிடுத
தெய் தேற்றத்துர் சென்சொல்லு வேறுன் செய்கன்றி
தெய் தேறுக் கடந்ததுன் டொபைல் கிளிமொழியே. (௪௫௬)

கையுறையேற்றல்.

காவலர் கம்பல் தோடயல் கூடிமெய்ந் தாணகல்
வேகலர் தூற்றினு மெந்திதழ யாயிரு காற்றிசையுந்
காவல தோத்தம் பிராண்குரு கூரன் பன்வகைவாழ்
காவலர் தந்த நகழல் தாத்தரும் கைக்கொள்ளவே. (௪௫௭)

கையுறையினை கையுறையெற்றவை புரங்கிவிதவந்தருளர்ந்தல்.
தேர்போன்ற வஞ்ருந்து மேகலை போன்றது செங்கையிழிந்
தேர்போன்ற வானிமை போன்றதெம் மாற னெழித்தருகூர்
கார்போன்ற கைகைக்குத் தார்போன்ற கையவுன் கையுறையன்
போர்போன்ற கையகைக்கு கார்போன்ற தாறும் போன்றதுவே.

குறியிடங்கூறல்.

தேனுந் தருமுண்ணப் பூவுந் தருமணஞ் செய்ததழை
தாணுந் தருந்தவி சேயராய் வெளியுந் தருநடுபே
டீனுந் தருவின் கிளைஞுமு மாறனெழிற் குருகூர்
மாலுந் தருக்கொடை யாய்நாங்க ளாடு மலர்ப்பொழிலே. (௧௫௬)

குறியிடத்திறைவியைக் கொண்டுசேறல்.

படங்கா லிறையன்னங் கிள்ளையுன் பார்க்கற்கும் பாடமின் து
முடங்காது மென்னடை மென்மொழி காட்ட முருகலர்ந்த
சடங்காவு சூழ்குரு கூர்மகிழ் மாறன் றமிழ்ச்செம்பில்
விடங்காவி யொத்த விழியமு தேபுன மேவுதுமே. (௧௬௦)

குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

தென்பூவை வண்ணனை யேத்திய மாறன் திருக்குருக
ரென்பூவை யேயனை யாய்நிலு நீயிங் னங்கனவந்தாற்
றன்பூவை வென்றனை யென்றேயுன் காலைத் தளைப்படுத்தி
தன்பூவை நான்கொணர் கேணலர் பூம்பொய்கை நண்ணலே. (1)

இடத்தெதிர்ப்படுத்தல்.

சங்காத பாங்கிபு மாயமுந் தீர்ந்தொளி கின்றமின்போற்
தேங்காவி லென்னுயிர் நேர்வந்த தானங்கை செய்தரும
மாங்காத லன்குரு கூர்வரை வாயம்பு யத்தரும்பு
நாங்காதல் கூர மலர்காவி யுங்கொண்டு நன்பகலே. (௧௬௨)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

தேனே யிறைவரு எத்தரர் குருகைச் சிவம்பினை
மாணே யனை யலிழிமட வானிவன் வானமுது
கானே யமுதைத் தனியே பருகுஞ் சதக்கொது
நானே யமுதருண் மாமாது தோழியர் நாயகமே. (௧௬௪)

புகழ்தல்.

பேரறி வாளர் தொழுங்குரு கூர்ப்பற்ப பிடன்வெற்பி
லோரறி வார்தலி னுணறி யாமலுந் தேயறிவாம்
வாரறி பூண்முலை வான்முசுச் சோதி வளப்புயிக்க
தேறி யாதெதி ராயல ராயது செங்கஞ்சமே. (௧௬௬)

தலைமகன் தலைமகனை யாயுத்துய்த்தல்.

சாரஞ்செய் யந்தக் கரணத்தி னுனைமுன் னெய்திப்பின்பு
வாரஞ்செய் லோரிடைச் செல்குரு கூர்மகிழ் மாறன்வரை

யாரஞ்செய் மேரு வுறவாஞ்சை யோகை யருளுமுப
காரஞ்செய் பக்கக் சூழையூதி தாவுங் கயற்கண்ணியே. (க௬௫)

பாங்கி கையுறைகாட்டல்.

கொங்கைக்குத் தோற்று முகையாகுங் கட்டுக் குலைந்தலர்ந்துன்
செங்கைக்குத் தோற்றசெந் தாமரை பார்த்தருள் சேயென்னவே
நங்கைக்குத் தோற்றுநம் மாழ்வார் குருகைநண் னுமடவார்
சங்கைக்குத் தோற்று மிடையாப்தெண் ணீரரண் சார்ந்ததுவே.

பாங்கிதலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டல்.

காட்சி யுனைக்கணந் தீர்ந்தாறு மையங் கருதிச்சுற்று
மாட்சிமின் னுருந் துணிவான் குறிப்பு மறிவர்செல்லோ
மாட்சிசூன் றுநுநம் மாழ்வார் குருகைமலர் கொய்துபின்
மீட்சி புரிகைக் கிளையார் நினைக்கின்ற வேளையிதே. (க௬௭)

தலைவற் கோம்படைசாற்றல்.

கன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல் லதனையெண்ண
மின்றி மறப்பது நன்றென்ப ராலினை வார்குழைமேற்
துன்று மறத்தொழில் கூர்விழி யாட்சொன்ன சூழ்ச்சிநன்மை
யொன்று மறக்கலெம் மாழ்வார் குருகை யுயர்வெற்பனே. (க௬௮)

விருந்து விலக்கல்.

திருவிருந் தாவன மாமால் விதுரன் சிதுமனைக்கோர்
பெருவிருந் தான்மகிழ்ந் தான்மகிழ் மாலைப் பிரான்குருகர்
வருவிருந் தாமன்ன னேநீயு மின்றெங்கள் வார்பொழிவி
லொருவிருந் தாக விருவிருந் தானன்மை யுண்டினக்கே. (க௬௯)

விருந்திதை விரும்பல்.

செங்கைக் கருங்கட் சிதுவெண் ணகைப்பெருஞ் செம்பொன்மலை
கொங்கைப் பசங்கிளிச் சொன்மட வாய்குரு கூருடைய
நங்கைக்கு மைந்தன் வரைவா யெனக்கெந்த நாளுமுங்க
ளங்கைத் தலந்தொடி லாரா விடமுந்தென் ளாரமுதே. (க௭௦)

ஒருசார் பகற்குறி.

கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்.

உத்திய சேமணி வேயங்குழ லோசையை யுட்கிச்சிவல்
முந்திய கூட்டுறு பேட்டினைச் சேர முயலநங்கை
சந்ததி வாழ்குரு கூரினென் கண்ணிகர் தண்மழைபோல்
யந்தது மாலை யினிப்பூவில் கீழுமென் வண்டினமே. (க௭௧)

பாங்கு புலம்பல்.

செய்யோன் குருகை மகிழ்மாறன் போலொளிர் செஞ்சிறாங்
கையோ யிவன்சொன்ன குற்றமென் னோண்பர் கையகல்
வையோ நினக்குள்ள யித்திர நாம மழித்தெங்கனாள்
வெய்யோ னெனும்பெயர் கீமதை வாகி விளக்கினயே. (காஉ)

கையகல்தல் தலைவிவருந்தல்.

மீன்னார் நலத்தையும் வேந்தர்செல் வந்தையும் மேலியென்று
தன்னார் பெறுரைப்ப ளாரநியா ரெண்ணச் சூழ்ந்தவன்ன
மன்னார் தகன்றனர் வாராமுன் மாற னணிக்குருக
ரைன்ன ருயிர்நண்பர் வந்தா நிலையிதற் கென்செய்வனே. (காஉ)

புலம்பறேற்றல்.

மலைமங்கை நீங்கியுற் றுன்மழு வேரண மதன்பொருமுன்
சுலைமங்கை நீங்கியுற் றுன்மல ரோனைக் கரிநிலிவா
மலைமங்கை நீங்கியுற் றுல்வன மாலையுள் னன்புரைவார்
மலைமங்கை நீங்கி புதுவாய் குருகை முன்வெற்பிகே. (காஉ)

தலைவி முன்னிலைப்புகழ்மொழிமொழிதல்.

சாளுமைப் பார்ப்பை நினையாமை மார்பிநித் தேகுழிச்சா
யாளுமை யல்லல் லாமதுன் டோகது உபவாச
சோளுமை யாயுரைப் பேசும்மே டு மாறரைவச தாற்குருக
சாளுமை வார்குழ லார்தாமந் காவலர் னைவிடினே. (காஉ)

இன்னுயிர்ப் பாங்கியோடுவந்தல்.

கண்டாற் குளிருத்தல் கங்கனென் பாரென் கவின்கொலவா
விண்டாற்செவ் வாயறா னுறுமென் பார்மெய் புறலனைத்து
சொண்டாற் ககாநந்த மாவேனென் பார்குரு கூர்வகுநத்
ண்டார்ப் புயல்கினைப் பாரகன்வர் பேரகத் தனத்தனரே. (காஉ)

பாங்கி கழறல்.

பொறிதல் குணத்தி னாழ்வார் குருகைப் பொருப்பன் முற்றும்
பிதிதற்குக் காரண நாரிற் செலியது பெண்கொடியிற்
செறிதற்குக் காரண முன்மா லறிதல் செகத்திலெம்மோ
யறிதற்குக் காரண நீயிங்ஙன் வாடி யயர்மின்றதே. (காஉ)

கீங்கற்கருமை தலைவினைத்திரங்கல்.

வணையு முடியுமெய்ப் பாதியும் வைத்த வனுமணியல்
புணையு முர்த்துந் காத்நும்கைத் தாலும் புகழ்மனை

கேள்வி: பொழுதிக்கு தாரினை வெற்பி, லிதையவந்தாம்
நீதியினனைத் தாரிலினை போனெஞ்சி னுன்னவந்த செயந்தனே

தருமபித் புறாடத்தமிழ் கொண்டுள்ள சிறப்பரசு தாகமெக்கார
விரும்பிச்செம் மாந்த புறாகக்கொள் காந்தமிழ் வேதன்னைமப்
பெருமபித் தினைமொழித் தான்குரு கூறெம் பிரான்வரைவந்த
திருமபித் தினைமபிவத் தாக்கினை மானிந்த தேர்மணிவே. (கந்த)

இனமுப்புறமாகச் செறிப்பிவருத்தல்.

[illegible]

பகற்குறியிடைநிதி.

இறைவனைப்பாங்கி குறிவரவில்லக்கம்.

கிண்டி வானிக் குறுகிப் பதாங்குடன் கொற்பலிக்குள்
தேனலை சொல்லி பொருட்டா சுவியல் செய்துதன்
கனலை புற்றமெயி கொண்டை வானிக் குறுகுள்வரி-
மெனலைப் பேராகச் சிவந்தரினொய்மண்டைவிரகு கண்ணுதி.

இறைவனியப்பாங்கி குறிவரவில்லக்கம்.

குட்டிய நார்மனிழ்க் கோமான் குறுகைக் கரும்பின்மீது
சாட்டிய தெற்றத்திற் கண்ணிவக் தாள்சரிப் பேரார்விக்
செட்டிய வானிலிழி வசலிசைக் கிணியல் திணைநாள்
கோட்டிய நிலினை நாளு கணமயின் குறுக்கிவெய்.

இறைமடி நாடிடகோக்கியழிதன்.

கூடும் கிணியக் கிணியும் பனாறு மருந்தவன்கொண்
டேனும் பரனும் பொதும்பருணுகடும் வளர்க்குதத்திப்
பெயர் தரும்புல வேன்றரு கரன் பிறங்கலின்பு
நீதனம் படிபுறான் டோசன்ப நால்வந்து செர்த்தனநிவே.

குறுடமலித்தித்கொண்டகறன்.

காசம் கிணியாந் கிணியுந் கப்பிழ் நாடிநாதி
நேசம் கிணிய்ப்பரன் நாவிறுத் தாள்சென்ற தெத்தனபென்
காசம் கிணியுந் கப்பிழ் நாடிநாதி
காசம் கிணியுந் கப்பிழ் நாடிநாதி

செடுத்தனைநுதிநிதிசென்றித்கல்.

கொண்டினை செத்திழ்க் கோமான் குறுகைக் கரும்பின்மீது
கிணியுந் தென்ற யிம்மலிவ் காய்தற் குறுக்கிவெய்
கொண்டினை செத்திழ்க் கோமான் குறுகைக் கரும்பின்மீது
கிணியுந் தென்ற யிம்மலிவ் காய்தற் குறுக்கிவெய்

தலைவன் குறுக்கைநாள் மதிமலிவ்.

கொண்டினை செத்திழ்க் கோமான் குறுகைக் கரும்பின்மீது
கிணியுந் தென்ற யிம்மலிவ் காய்தற் குறுக்கிவெய்
கொண்டினை செத்திழ்க் கோமான் குறுகைக் கரும்பின்மீது
கிணியுந் தென்ற யிம்மலிவ் காய்தற் குறுக்கிவெய்

மதிமுகழ் வாழமுந்நோக்கிமதிமயங்கல்.
எத்தனை நாழிகை செல்லுங் கொல்லோவழி யெவ்வழியோ
சித்தனை யாதவர் சேருர்க்குத் தாளெழச் செல்கிலகைந்
கத்தனை யேத்துநம் மாழ்வார் குருகைநன் னீர்ப்பொருகை
முத்தனை யார்தெரு மானிகைதாமு மொழிந்திலரே. (௧௧௧)

இரவுக்குறி.

இவறையா னிருட்குறிவேண்டல்.

தன்னாடுதன் னைவந்து தப்பிய மானின் றடமிந்தநூ
ருன்னாய தன்றியப் பாற்போன தன்றிரு னோங்கிரவி
ன்னாரா ததியவல் னார்குரு கூர்மகிழ் நம்பிவெற்பில்
கன்னார் மலர்க்குழ லிரிடமேதெங்கன் கண்படைத்தே. (௧௧௨)

தலைவனொழியினதெனினமக றல்.

அனஞ்சேர் துவசப் பிரான்றரு கூர னனிவரைமைந்
சனஞ்சே ரிராவெளி நாம்வர லாழங்கன் கன்னிகை
தனஞ்சேர்வ தற்சரி தாயே மயங்கித் தளர்கின்றவென்
மாஞ்சே ரிருட்குப் பகல்போலுங் கார்மதை வானிருநீள். (௧௧௩)

அவனுட்டணியியல் பாங்கிலினுதல்.

குடுந் தொடையதும் பூசுஞ்செஞ் சாந்தமுந் தோயந்துவினை
காரிம் பனைய முகிக்குந் தழையு மணிசிழுவங்
கடும் பலகல னும்மகிழ் மாறன் குருகைநல்லோர்
நாதிந் தமிழ்ச்சிலம் பாவெவை யோயுங்க னுட்டவர்க்கே. (௧௧௪)

அவ னவனுட்டணியியல்வினாதுல்.

சகரக் குழங்கை ரக்குழை மாதர் தமக்களியேன்
பகரப் பயப்படுதென் னென்னுட் டணிபணைத் துப்புடைக்குஞ்
சிகரத் தடங்கொங்கை நங்கைசொற் பாலன் திருக்குருகர்
சகரத் தணிவிறை யாய்குறு வாயுங்க னுட்டணியே. (௧௧௫)

தன்னுட்டணியியல் பாங்கிசாற்றல்.

சாந்துந் தழையு சிழுவ மணியவந் சந்தனமு
மேத்துந் துணர்ந்த வாகுளமு மேயெங்கட் கெய்துகின்றோர்
கீத்தும் படிமதுக் கால்சோலைசூழ நெருங்கும் விண்ணோர்
வேத்தும் புகழ்க்குரு கூர்மாறன் மால்வரை வேலவனே. (௧௧௬)

தலைவிக்குத்தலைவன் குறையறிவுறுத்தல்.

மலரரன நாமரைத் தேனைப் பதலுண்ட வண்டிரவி
ஸலரான வரம்பலின் நேனுண்ணு நாட ரருந்தமிழ்ப்பா
வலரா னவர்புக ழாழ்வார் குருகை மணிவரைநீங்
கிலரா னவரிர வுன்னிதழ்த் தேனுண்ண வெண்ணினரே. (௧௯௭)

நேராதிதைவி நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

மலைநாக நாகத்தை வாயில் விழுங்கி மலைக்குமுழைத்
தலைநா டிருளி னெனதாசை யானன்பர் தண்பொழில்வாய்ச்
சிலைநா னியுது லாய்வரு வாரணத் தேமகிழ்த்தார்க்
கலைநா வல்குரு கூர்மாறு நேர்ந்தது கற்பல்லவே. (௧௯௮)

நேரிழைபாங்கியொடு நேர்ந்துரைத்தல்.

பருதி புறந்தரப் பாரெங்கு முடிய பாயிருளு
லிருதிசை முற்று மறைக்கின்ற யாமத்தி லென்னிடத்தில்
வருதிரு மெண்ணின ரேற்குரு கூர்மகிழ் மாறன்வெற்பிற்
கருதிய தேசெய்வன் பாவாய் பிறிதென்கொல் காரியமே. (௧௯௯)

நேர்ந்தமைபாங்கி நெறிந்தகைக்கியம்பல்.

வன்மாற்றஞ் சொல்லுமுன் மென்மாற்றஞ் சொல்லியென் மாற்றத்
துக்கு
மென்மாற்றஞ் சொல்கையில் வன்மாற்றஞ் சொல்லியுள் பின்மறுக்கும்
புன்மாற்றம் பின்புசொல் லாதே கருத்தைப் பொருத்தினென்பன்
பன்மாற்ற மாறன் குருகைவெற் பாமெச்சும் பாரதியே. (௨௦௦)

குறியிடநிதித் தாய்துயிலறிதல்.

மாங்கனி வீழக் கயல்பாய்ந்த தோமடு ஆடுநரு
வோங்கரி வந்திவ ரோதைகொல் லோவொளிர் முத்தநகைத்
தீங்கனி வாய்க்கன்னி யாழ்வார் குருகைச் சிலம்பிலிப்போ
தேங்கி நிறைமலர்க் காவாழ் குயிலை யெழுப்பியதே. (௨௦௧)

தலைவன் வரவறிவுறுத்தல்.

தாந்தனுஞ் சங்கனும் வேதனும் வேடனுந் தந்தியும்வின்
வேந்தனு முய்ந்த குருகூர்ப் பராங்குசன் வெற்பிலுன்றா
காந்தனுங் கப்படு மூசியிற் பற்றிய காதலரீது
னேந்தனுங் குங்குழை யாய்மழை யாமத்தி லெய்தினரே. (௨௦௨)

குறியிடத்திறைவியைக் கொண்டுசேறல்.

ஆழிக் கணைகொண் டிலங்கா புரஞ்செற் றணையரவின்
பாழிப் பொறைதடிந் தான்புகழ் பாடும் புரன்குருகூர்த்
தாழிக் குவளை மலர்ந்தது நாடித் தரிக்குவம்யாம்
பாழிக்கு நேர்மொழி யாயெழு வாயிந்த யாமத்திலே. (20௩)

குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

இங்கேறிற் பாயுன் முகமுக மென்னவொண் ணுதலர்ந்த
பங்சேருக மென்ன வேவண்டு வீழும் பருதிகிரர்
செங்கே ழமலன் குருகூர்ப் பொருப்பிற்பைந் தேன்மிசூந்த
வங்கே யணங்குநங் காய்கொணர் வேன்மல ராம்பனமின்னே. ( )

இறையோனிடத் தெதிர்ப்படுதல்.

செய்தொட்ட நீர்க்கஞ்சப் பூக்களெல் லாமென்று செங்கதிராங்
கைதொட்ட போதன்றி வாய்திற வாவிருட் கங்குலின்வாய்ப்
பொய்தொட்ட துண்ணிடை யாணங்கை பாலன் புகழ்க்குருகூர்
நெய்தொட்ட வாரகுழ லீரெந்நு னேயிங்ந னீர்வந்ததே. (20௫)

பெருமகளாற்றினதருமை நினைந்திரங்கல்.

ஆடுந் துறையுஞ் சுணையுங் கராமு மராவும்வழி
மூடுந் தழையுங் கொடியுந்திண் மேடு முதுபயம்புங்
கோடும் பிறவுந் திருமகிழ் மாறன் குருகைவெற்பா
நீடுஞ் சிறுநெறி வாயிர வாயெங்ந னீர்வந்ததே. (20௬)

புரவலன் தோற்றல்.

விண்ணும் புவியும் விழுங்கிய மாலிருள் வீங்கிரவு
பண்ணும் பயமுயின் ருலயரேன்மெய்ப் பராங்குசனை
யெண்ணுங் குருகை யுனதாமுருவு மிடையு மன்பென்
கண்ணுந் தொறுமெதிர் வந்துவந் தேவழி காட்டுமின்னே. (20௭)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

மெல்லிய மேனியுந் திண்ணயங் கொங்கையும் விண்ணமிர் தாய்ச்
சொல்லிய ஆறந் கனியாயுந் தோளொடு தோணெருங்கப்
புல்லிய காமமு மாறன் குருகையிற் பூவைமைக்கா
ரெல்லியில் வந்தது நன்புற வாவெண்ணு மென்னுளமே. (20௮)

புழ்தல்.

கணித்தா ரணத்தைத் தமிழாக்கி மெய்ப்பொருள் கண்ணென்றே
குணித்தார் திருக்குரு கூர்வரை வாய்மலர்க் கோதைசுண்போ

லணித்தா யமைதிற் மேபெற்ற காமனவ் வக்கரத்தாற்
பணித்தா லல்லாது தெனுமோவிக் காவிப் பனிமலரே (௨௦௧)

இறைமகழிவைவனை வரவுவிலக்கல்.

வினியா ருருமு வழிதொறும் வீழும் வினிரிபயி
லினியார் பொழிலில் வயமா வழங்கு மலைசுருட்டுந்
தெனியாறு நீத்தளி யேன்பொருட் டால்வர நென்குருக.
மேலிபார்க் கிரங்குமம் மாழ்வார் வெற்பாவில் விரவினையே. (1)

இறைவியை யில்வழிவிடுத்தல்.

இத்துணைப் போத மனியேனுக் காவிர விஞ்ஞனை
மமத்துணைப் போதென்ன வின்னார் வகுளப் பிரான்குருக
தைத்துணைக் காந்தளும் மோவையு முமுன் கழிமனைபோ
யத்துணைத் தோழி யொடுங்குவிப் பிரகன் னரவித்தமே. (௨௦௨)

பாங்கி லையுறைதாட்டல்.

காரார் குழலியுன் கண்ணுக்குத் தோற்றக் கனியன்கி
னோரான தோற்றத் திறவாகு நீரென்று நிலங்கண்ணி
சோரா யுதைக்கின் றதுநேரக்கி நீக்கித் தொடுத்ததற
தோரா யன்குரு கூர்மாறன் வெற்பிலுன் றுழ்குழற்சே. (௨௦௩)

இற்கொண்டேகல்.

உலாவாய் தமிழ்க்குரு கூர்மாறன் வெற்பி லுணர்வறுநிற்
திரைவாய்தற் றாய்கண் விழித்தாது மன்னித் திரைபுரியாட்
தரைவாயும் லைகறை நீதுயில் கூரினுஞ் சங்கைசெய்யுந்
பிரைவாய் மலர்த்திரு வேலினை வாய்மனை மேயுதமே. (௨௦௪)

பிற்சென்றிவறவனை வரவுவிலக்கல்.

கண்ணுந் தமிழ்க்குரு கூர்மாறன் வெற்பி லிறைவவெம்மே
கண்ணுஞ்செவ் வாயுந் குவியையு மாம்பலுந் கன்னியன்பு
பண்ணும் பெருந்திரு மாலிகை தாமரை பார்த்திலைந்
கண்ணுந் குவியும் வெறிதாந் வாரல்கை கன்னிரவே. (௨௦௫)

பெருமகன் மயல்கல்.

பிடியிட்ட செஞ்சர் பிடிநீர காடொறும் வேண்டினவர்
பிடியிட்ட தனை விலக்குதல் பேரன்றது பல்சுருதி
கடியிட்ட செஞ்சொற் பிரான்குரு கூர்மட வாரமுன்புதல்
கொடியிட்ட நண்புக் கிடைபூது நீயின் குறித்ததுவே. (௨௦௬)

தொழித் தலைமகியர் கிளந்துவிடுத்தல்.

என்னுவி யுய்வது மென்னுவி யன்ன வினியநண்பா
மின்னுவி யுய்வது மின்னுவி யேயென்ன வேண்டுமென்னை
சன்னுவி யுய்வதுஞ் சண்பக மாறன் தமிழ்க்குருகூர்
மன்னுவுன் னூர்புகுந் தானி யொலிக்குமுன் வாய்க்கொம்பினை.

திருமகட் புணர்ந்தவன்சேறல்.

சேல்கண்ட தண்ணி யெளிதாயென் னூர்வயிற் செல்வனிருப்
பால்கண்ட கீசன் குளத்துக்கு மேற்கண்ட வரதகண்ட
கால்கண்ட யோகப் பிரான்குரு கூருங்கள் கன்னிகைழைப்
பால்கண்ட வென்கண்ணுக் கெல்லா விருளும் பகலொக்குமே. (1)

இரவுக்குறியிடைமீடு.

இறைவிக்கிறைவன் வரவறிவுறுத்தல்.

தேங்கிய தேங்கம லாசன மாறன் திருக்குருக
ரோங்கிய வேற்கன் முலைமட வாபிர ஆடுமழை
காங்கிய வாங்கமெ யெல்லா மலைத்து மலைத்தகைவாடத்
தாங்கிய தாங்கல்கண் டேங்காத தேதிது தூக்குதுமே. (௨௪௮)

இறைவிதான் குறிமருண்டமையும்வரும்.

தயிலாதெல் லாருந் தயில்வது பார்த்துச் சுரும்பர்குறி
யயிலாகு மென்றெண்ணி வந்தோமந் தோபதம் பற்றினவர்க்
கெயிலாகு மாறன் குருகூரன் வாவி யிடைக்கயல்கண்
யயிலாடுஞ் சோலையி லேபாய கீழ்ந்தது மாங்கனியே. (௨௪௯)

தான் குறிமருண்டமை தலைவிபாங்கிக்கியம்பல்.

முன்னே குறிவயிற் சென்றேனின் றெனொளிர் முத்தகை
பொன்னோகம் மோயுண ராமுன்வந் தேன்புய லோடொளிர்
மின்னே யிடைநங்கை பெற்றான் குருகை விரிபொழில்வா
யென்னேயெப் போது மிரங்காத புட்க ளிரங்குவதே. (௨௫௦)

பாங்கிதலைவன் நிக்கெடுத்தியம்பல்.

கபயா வாண புனிபார் குருகைப் பதிமுத்திரைக்
ககயர் சிலம்பிற் பொலங்கொடி யேயுன் கருத்திலன்பார்
மெய்ய ரெனத்தகை யெண்ணலெல் லாம்வெறி தூகமிக்க
பொய்ய ரெனத்தங் குறியிழைந் தாரப் புரவலரே. (௨௫௧)

மாறன்கோவை

தலைமகன் புலத்துபோதல்.

கம்புந் தெரிவை மிடைபாக் கொடியுந் தவிர்பென்னுந்
கொம்புந் தழுவுகென் றேகூட்டிப் போதெருகைகமகிழ்
பம்பும் புலன்கிரி வாய்கிட யாமத்தித் தைம்பொழில்வாய்
வெம்புந் கொடிநையுந் கொம்புந் கொடுத்தென் வெகுகிழை
யெ. (222)

வறுங்கண் தலைவிகண்டிரங்கல்.

வாரா திருந்தல் னென்றேயென் பான்மனைத் தாபமன்பர்
கார மலசெய் தறதோமந் ததோருரு கூர்வருளத்
காரா ரெழிந்திரி வாயுறல் காச்சுஞ் சீகவெம்பேய்
பொராமி னன்னிருள் வாய்கான்முன் சென்றதும் போந்தது. ( )

அலர்க்குறி.

கம்புந் போலப் பொலிந்துநின் றுர்பொன் னடிபரவி
யம்புந் கண்கொண் டிருந்தான் குருகை பணிவரைவா
யம்புந் மென்முலை பொன்னுகச் சேர்த்தரு ளன்பர்தம
சம்புந் மென்முலை பென்னுகச் சேர்த்தி யணைத்திலே. (223)

தன்னுணர்வெம்பன்.

விருந்தாய் வருபுந் துந் காந்து மலைச்ச வெருண்டபுந்ரு
மருந்தார் கனிபு மெழுவ தும் சிழ்வதும் வண்டனிக்
திருந்தார் குருகைநின் னோடாக் கவர்குறி பென் றசென்றிடான்
பெருந்தாப மூற்றிதெல் லாமன்பர் காணிய பெற்றிலமே.

தலைமகள்வலம் பாங்கிதணித்தல்.

குன்றி புயத்தன்பர் பொய்யா திரவிற் குறியில்வந்து
சென்றந்தம் மாசகக் குண்கைகள் டேன்சென்ற சோகையெ
[கா]

வென்னுந் புகழ்ஞரு கூர்மகிழ் மாறன் வியன்கிரிவாய்க்
கன்னுந் மலர்க்ககத் தாய்கோவை காலியின் காட்டியதே. (224)

இளையகமேற்பாங்கி குதியிதழம்பெற்றல்.

விடாத தான்மறை யானெடு மால்புகழ் மெய்ம்மைமல்லாந்
விடாத மாறன் குருகைவெந் பாமடப் பாலைநென்ன
விடாத தவனொமேல் பொய்யுரைத் தேயெம தர்மத்தாந்
விடாத தவன்புற வேதோ வழியுன் னாசரிக்கே. (225)

இறைவிமேலிறைவன் குறிப்பிழைப்பேற்றல்.

பிரியாதென் னெஞ்சி லிருந்தாலும் கண்ணிலப் பெண்ணழகு,
தெரியாத போது தெரியா தெனக்கென்ன செய்கையுமா
தெரியாதி மூலமென் னுன்னொருகூர னணிவரைவாய்
தெரியார் தடங்கணல் லான்மறந் தாலு மறந்திலனே. (௨௨௮)

தலைமகள் குறிமருண்டனம் தலைமகற்குணர்ச்சல்.

தொனிக்கின்ற பூன்க டொளியா தசைவீன்றிச் சூழவைபரு
செலிக்கின்ற நெஞ்சினர் கண்டியில் சோதித்துத் தேர்ந்தால்தொன்கி
தென்கின்ற சொற்புல வோன்குரு கூர்ப்புளத் தென்கிக்கண்கள்
மறிக்கின்ற நீரொடும் வெற்பாபின் மீண்டதென் னபங்கிளியே. ( )

அவன்மொழி க்கொடுமை சென்றவருச்சியம்பல்.

தொல்லாரு மேந்தநம் மாழ்வார் குருகை யிலக்தொழித்
தொல்லாது வேறு தமக்குயி ரேசென்ப தன்பர்நென்னத்
செல்லா திரவு புலர்ந்தபின் னாரிற்சென் றெனென்றவர்
சொல்லாத குருகைத் தாடடி போய்மனம் துண்ணென்றதே. (௨௩௦)

என்பிழைப்பன்மென்றிழைக்காதல்.

குருகா லிசைவன் மிலாமகிழ்த் தார்முனி வன்னொருகூர்
குருகாலும் பொப்பை வளைமுத்த மீனும் குருக்கத்திழ
தொருகாலு மன்பரைக் கண்டே லிலைப்புள் னுணர்ந்தவெழுந்
திருகாலு நோவ நடந்தெய்த்து மீண்டன் னென்கிகழியே. (௨௩௧)

தொல்லுது விருந்தொழிற் கருமை (தார்புதுஞ்சாமை).

தென்னென்ற சிற்றிடை யாயன்னை தானென்னை மேலியதன்
தென்னென்ற தற்குண்மை காட்டின னான்முலைக் கண்கொளிபா
தென்னென்ற போதமுன் னாதான் குருகையென் னோர்நன்பனை
தென்னென்ற வுள்ளத்தென் போலுறந் காதவ னுட்டமுமே. (௨௩௨)

நாய்துஞ்சாமை.

காரிக்கு வாகன மொன்றன்று வீடுறக் காட்டினபாந்
காரிக்கு மந்திது வும்முயிர் போய்முத்தி காணச்செய்தாந்
காரிக்கு வாலிநு னன்பர்வன் பால்வந்து கைகலப்பார்
காரிக்கு மைந்தன் குருகூர்த் தடந்துறைக் காரிகையே. (௨௩௩)

ஊர்துஞ்சாமை.

கந்தகாரித் திருப்புளி யும்முருந் தாமுடை யாரென்று
கந்தகாரித் தென்குரு கூரர்க்குச் சொல்லு மவற்றுறந்தாந்

திறங்காத் தமைபுளி யேமென்ப தென்னத் திருக்கரு
முறங்காத் தமாத்திரு னூடலி னுலொலி யோய்ந்ததுமே. (௨௬௧)

காவலர் கடுஞ்ஞதல்.

காவலர் தேன்கொரி தென்குரு கூர நமழ்நறைநீங்
காவலர் பூமகிழ் மாலைப் பிரான்வெற்பிற் காவலருங்
காவல ராயெம்மை மேயாது கிண்க கடுந்துழக்கைக்
காவலர் விதியுற் குர்என்கட் காலோகிங் காவலரே. (௨௬௨)

நிலவு மெழிப்படுதல்.

நின்பு மிருகு நிறைவாக நண்பரை பெண்ணுமென
நன்பு மயலும் விரிகின்ற வாலடி யார்வமுவுந்
நன்பு மொழித்தரு னாழ்வார் குருகைச் சகும்பிலலர்
வன்பு நிலவு மெழுவே பெழுந்த மலிவரவே. (௨௬௩)

கூசைகுழந்தல்.

முருகர் வகுளப் பிரான்சட கோப முனிபுதித்த
குருக ரெனச்சொல்லக் கத்தவக் கூகைக் குரல்பயிலா
நிருக ரயில்விழி யாந்தாஞ்செய் பாவ மிரவிடைநம்
முருகர் வணத்திலிக் கூகை குறுது மடாதனவே. (௨௬௪)

கோழிகுரல்நாட்டல்.

மாவாதி மூல மெனவருண் மாலென்ன வந்தமகிழ்த்
தேவாதி தேவன் குருக ரிதையவ தேரொடுமெய்
மேரவாத செங்கதிர் கண்டாற் பருதியென் றுட்கருநிற்
கவா வடைக்குங்கொல் லோருர லானவை கோழிகளே. (௨௬௫)

வரைதல் வேட்கை.

பாங்கி யிறைவினைப் பருவாந்நினுவல்.

கைத்தாய் கிவந்தன னோபெற்ற நாயுட் கைத்ததுண்டோ
மொய்த்தாய முன்னைப் பணிக் கில தோளுத் திறைதரித்த
மெய்த்தா மரைக்கரத் தான்குரு கூர்த்தமிழ் கிறன்வெற்பி
லெத்தா லுன் மெய்பசத் தாய்வெலுப் பாபிவ வின்னகையே. (௨௬௬)

கருமறைசெவியிறிந்தமைகூதல்.

செகம்பார்ச்சுஞ் செந்தமி ழாழ்வார் குருகைச் சிலம்பரென
சகம்பார்த்த நண்பிற் புணர்ந்தபின் னேகுறி யாய்த்திடவென்
முகம்பார்த்த பேரது தலைநாழ்த்து காண முநிசெவ்வா
னகம்பார்த்த நாலன்னை யின்னே யுதிந்தன னங்கனவே. (௨௬௭)

தலைமகன் வருந்தொழிந்தருமைசாத்தல்.

வேவ்வாபு நாயுயிவ் ஆருந் துயிலினும் வேறொருவ
ரோவ்வாத காவல ரோர்பால் மறையினு மொன்மதியை
மைவான மூடினும் கூடையுங் கோழியும் வாயடைபா
வேவ்வாறு மாறன் குருகரி லன்பர்வந் தெய்வவதே. (உசக)

தலைமகனுர்க்குச்செல்ல வொருப்படுத்தல்.

மைக்கா ரணைய மதமாவு மம்மத மாவணைய
வக்காரு மார்க்குந் தடவகீரி வாங்கமக் கன்புமுன்பு
மிக்கா ரெனவந் தணைத்தகன் றுர்பதி மேவுதுங்கா
மைக்காரி மைத்தன் குருகா புரிவரைக் காரிகையே. (உசஉ)

பாங்கியினையணைப்பதித்துரைத்தல்.

சல்லார்க்குத் தீய குணம்பொருந் தாதெந்த நானுநல்லா
ரல்லார்க்கு நல்ல குணம்பொருந் தாதெந்த ரங்கவரு
வில்லார்க்கு நம்புத்தி பென்னசொன் னுதுமென் னுதும்பொழிந்
செல்லார்க்குந் தென்குரு சுர்மாநன் மால்வரைச் சேயிழையே. (

இயற்படமொழிதல்.

பிறக்கும் பொழுதமுன் னேபெரு ஞானம் பிறக்கவந்து
சிறக்கும் புல்லன் குருகைநல்லாய்தனஞ் சேந்தனமாய்
நிறக்கும் படியும் விடியா விரவும் நெயிந்தனைதான்
மறக்கும் படிசெய்த வாமோ தவாதவென் வல்வினையே. (உசஈ)

கனவுநலிபுரைத்தல்.

நிராத வேசப் பெருமூச்சுஞ் சோகமுஞ் சேர்த்தண்ணமே
பேராத வாய்ப்பலம் பும்பெரி தாமரைப் பின்னயர
வாராதவித்திரை வந்தே குருகையில் மாறன்வெற்பில்
உசா உசக உசகன் டேபுண ராமுன் விழித்தனனே. (உசஈ)

கவினழிபுரைத்தல்.

முன்னுட்சண் டாட்சன்பின் னுளீற்கண் டாறுநம் மோயுடனுன்
இன்னுட்கொப் பாயிவ ளாதோ வெனவின் வத்தினமுந்
தொன்னுட் கவினழி பேருரு சுர்மகிழ்த் தோன்மல்வெற்பி
லின்னுட் பொருப்பனு நியுமென் னுதது மென்வினையே. (உசக)

தன்முயர் தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டல்.

செலிகின்ற செல்விழிக் கண்மட வாயென தின்னலின்னே
யடிகின்ற வண்ணஞ்சொல் கின்றவ ரார்க்கை யத்தித்தி

மறிகின்ற தெண்டகாச் சங்கர வாரிக்கும் வர்வியெய்குஞ்
செறிகின்ற தென்குரு கூர்மழி மாறன் சிவம்மருக்கே. (உச)

துன்புறல்பாங்கி சொல்லெனச்சொல்லல்.

கூரணப் பிரானின்ற வாதிப் பிரன்பத நாடுஞ்சித்தை
கோணப் பிரான்குரு கூர்வரை வாய்மலர் மொய்குழலா
பிணப் பிராந்தி நினைவைபெல் லாமுனக் கேற்றபடி
மோனப் பிரானை யாருக்கு நீசொல்ல வல்லதவே. (உச)

ஆலர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

கோடாத வான்முதக் தாய்மழி மாறன் குருகைகல்லாப்
குடா ததுமணம் விசா ததுசரும் புர்விரும்பி
மூடா ததுவெடி யாதது பின்முடி ழாதுதான்
வாடாத தோரலர் வந்தாலெவ் வாறுபவன் மன்னுயிரே. (உச)

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

சுயமாவை நாடிமைக் காரிருளு டேயின் தாட்டக்கண்டு
வயமா வுடன்பிழக் குற்கங்குல் வாய்விழி வான்றுணையாப்
பயமான வென்னெஞ்ச மென்னேவிட் டேசுற பாய்வருளப்
பயமா தவன்குரு கூர்ப்பொருப் பார்பிப்பு போனதுவே. (உரு)

சாமரிக்க கழிபடர்கிளவி.

தரையே தியதமிழ்க் கோழான் குருகைகெண் சங்குமுகக்
கரையே கரைகரைக் குத்திரை யேதிரை காட்டிடமென்
ஹையே நுறையுடைக் குங்கய லேகய னுங்குஞ்சுரு
கிரையே கிரையனை சோர்தல்சொல் கீரேன் னிருபருக்கே. (உரு)

தன்னுட் கையாறெய்திடுகிளவி.

பழியே யுரைக்கினுந் தன்னடி யாரைப் பரமபத
வழியே செலுத்தும் மாழ்வார் குருகை வகையினென்போற
சுழியே பரப்பிக் கரைவா யோதங்கிச் சுருண்டிவிழும்
சுழியேயுன் கேள்வரு முன்சேர்ந்து தீர்த்தவன் கண்ணினரே.

நெறிகிலக்குவித்தல்.

இருளும் கனமும் மல்லுந் துணைக்கொண் டிரவிகடன்
மருளும் படியமிழ்த் திக்கொண்டு நின்றன மாடுகுரு
டுருளும் படிபெய்ய மாளுன வாற்றி னுறுதரைபடாய்
தெருளும் தமிழ்க்குரு கூர்மாறன் வெற்பரைச் சேயிறையே. ( )

குறிவிலக்குவித்தல்.

சுரக்குந் தமிழ்ப்பெரு மான்குரு கூரன் சுரும்பினில்வார்
 சிக்குங் கழல்வெற்பர் யாபத் துறவண்ணம் வேண்டினம
 னாக்குந் திணைய யழிக்குங் கிளியை யகத்திந் னு
 சுரக்குந் தொழிலெமக் கானதென் டாய்மலர்க் காரிகையே. (௨௫௪)

வெறிவிலக்குவித்தல்.

சுரம்மாவைக் கோட்டின்சண் முன்னாட் குறைத்தெம்மைக் காத்த
 வெற்பர்
 தம்மா தாங்கு செய்த நோய்யென் னாமலெக் தாபரெல்லா
 மீழ்மான் மறியறு கண்டத்தைத் தாம்வெட்ட வெண்ணுகின்றார்
 கொர்மா தவன்குரு கூர்மட வாயது தீர்த்தருளே. (௨௫௫)

ஏறுதழுவலும்வரும்.

கண்டார்க ளேங்ரப்பின் கேட்டார் பிரமித்தக் கண்டபடி
 கிண்டார் குழை வகங்காற மாய்வெள்ளி வெற்பொத்ததாய்
 கொண்டார் விடைக்கொம்பு தேற்றகென் தேழுதித் தார்வருளத்
 தண்டா ரிறைவன் குருகூர்மின் னேயென் றனக்கொம்புமே. (௨௫௬)

பிறவிலக்குவித்தல்.

சுரம்பிழக் கும்படை விட்டேமெய்க் குரான் கனிமுத்திரா
 தரம்பிழத் தார்குரு கூர்மட வாய்நக் தமர்க்கயலா
 குரம்பிழக் குந்தி யீந்நேயென் பால்வரை வோதல்முன்னே
 சுரம்பிழத் தார்க்கதன் மேலாம் பினியெனச் சோர்வித்ததே. (௨௫௭)

குரவரை வரைவெதிர்கொள்ளுவித்தல்.

சுதிக்கு மகத்திணை யின்னிய லாமெங் களவியலை
 மதிக்கு மிறைவர் வராவியல் கூறியெம் மாறணியே
 சுதிக்கு மெழிற்குரு கூர்வாழங் கற்பியல் சூழ்வதெமர்
 சுதிக்கு மொழியியல் செய்யா தெதிர்கொள்ள வேண்டியின்னே. (௨௫௮)

வரைவுகடாதல்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைந்தகமவிளம்பல்.
 சுருவுந் திருமுகம் வாட்டம்பெற் றேதுயி னுட்டம்பெற்றார்
 சுருவும் புலம்பு குழுவதென் னென்று கலாபழம்பொன்
 சுருவுந் திகழ்க்கு லெம்மோய் குருகையுன் மாறன்வெற்பா
 சுருவும் பொழுதினுயர் தேனரத் தேற்ற விடைகொடுத்தே. (௨௫௯)

அலாநிலுறுத்தல்.

ஐவாத காந்தி யிதழெள்ளின் பூவை யுறக்கொடியார்
தாவாத கோவைமுன் னேமுல்லை பூப்பத்தண் டார்வருந்
தேவாதி தேவன் குருகூர்வெற் பாசெம்பொன் வள்ளையெய்க
பூவா ளெருன்பொருட் டாலேயென் வஞ்சிக்குப் பூத்ததுவே. (உரு)

தாயநிலுறுத்தல்.

புண்பாடி நாத முனிகளீ கூரப் பகர்சுருதி
வண்டாட ளாவலன் மென்குரு கூரன் வரவைக்கங்குற்
சுண்பாடி நீத்துள மேம்பா டிழுமடக் கன்னிமணப்
புண்பாடி கீக்கிய மெர்ப்பாடி தாங்குந் புகன்றதவே. (உரு)

வெதியச்சுறுத்தல்.

சோரா யருத்திது மந்திரத் தா லுமின் சோசமிச்சாட்
உராமையாற்றெய்வத் தானாங் குறைமென்று திரவுண்ணை
யோராதெம் மாறன் குருகூரின் வேலர்க் கொருப்படவே
சோரா வணங்கிகின் றுர்தக்கை தாயரு நேயருமே. (உரு)

பிறர்வரைவுணர்த்தல்.

தண்ணையர் தண்ணையர் பின்னையர் யாரு மயலவர்க்கெம்
பொண்ணை மணஞ்செய்யச் சம்மதித் தாரத்தப் பொண்ணுக்கண்ப
பின்னை யறிந்திலர் னீயு மறிந்திலை கேயியங்கரப்
பின்னை மனாளுக் கன்பன் குருககப் பிறர்வரைவே. (உரு)

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்.

குலத்தி னிலத்திற் திருவி னுருவினெங் கோதைக்கொச்சு
குலத்தி னெதைந்த மணவாள னுரென்று நாடுகின்றார்
குலத்தி னிதை குரு கூர்மகிழ் மாறன் பொருப்பவெய்முற்
குலத்தின்ன் பேர்சொல்லி னெல்லாருஞ் செய்குவர் சம்மதமே. (உரு)

வரைபுகா னுணர்த்தல்.

தேரு மதிநு மணிமாட மும்பொற் சிகரமும்வார்
யாரு மெழிற் குரு கூர்மகிழ் மாறன் நயிழ்ச்சிலம்பா
ஆரு மதிபைப் பொருநிலிப தாற்சின யோந்துகணி
யாரும் பலர்க்குக் தந்தாரிக் கரண்மண மாவசென்றே. (உரு)

தலைமகளறிவு தலைமகம் குணர்த்தல்.

முத்தே திகர்த்த குறுகதை யானே முதுக்குதைகோ
தித்தேன் னன் னுணி மறைத்தா னெனையுற் செகதலத்தி

செத்தே வரும்புக ழாழ்வார் குருகை பிறையவதான்
பொய்த்தேனு முன்னைப் பழித்தாவுஞ் சற்றும் பொறுக்கொரி.

குறிபெயர்த்திடுதல்.

ஊரு மெறும்பு தினரடற் தாலுங்கல் ஸ்ரீகுழிச்செந்
காரு மறியப் படுவதன் றேனுவல் ஸடவியரு
விருமல் ஸாது பிறருமுற் றுரினி வேறுவனஞ்
காரு மெழிற்குரு கூர்மலிற் றொன் றமிழ்விவற்பனே. (உசு)

பகல்வருவானே யிரவுவருகென்றல்.

நடைபும் பண்ணையும் புண்ணையு மேய்த்திர் வோதிமத்தா
பெடைபத் தானும் புணர்மாடம் பார்த்தனன் பேரருவி
கேசடையுற் தாழுஞ் சிலம்பா சடாரிக் குருகையின்வா
நாடையும் புணும் பொலிந்தோங் கியழுலை யாரணங்கே. (உசு)

இரவுவருவானேப் பகல்வருகென்றல்.

தரக் கருங்குவ னைப்போதிப் போதி லிசுழ்ந்தமலர்
வாரக் கமல மலர்க்கைகொண் டாள்வட்ட மிட்டதன
பாரத் திருநங்கை பெற்றான் குருகைப் பதிப்போதியத்
தாரத் தயாசல் வேறோ கருத்தன் னணங்கினுக்கே. (உசு)

பகலிழையிரலிழும் பமின் துவருகென்றல்.

கோ கரிக்குங் குருகர்ப் பராந்தகன் வெற்பவுன்னைக்
கடாந் போது முகம்வாநி வானினன் கடியக்கால்
வாடா திருப்பளவி வாடாமை யானுந் மறையிறரு
வாடா திருப்ப றிருபோதும் போதுக றற்புனத்தே. (உசு)

பகலிழையிரலிழும் பகலிவெணென்றல்.

பதியா கிரலின் வாவெளி காட்டு மதிமகறையும்
திதியா மிரலி னிருளால் வழிதப்புந் தென்றருகைப்
பதியாநு மரதன் சிலம்பா மறவர் பகலிவிரையுன்
தியாந் சுவடறி வார்வர வீயிரு காலமுமே. (உசு)

வாசோனாதி ஸ்ரீகுங்குலனு மரபும்புகழும் வாய்க்கையுந் துறல்.

தேரும் பொழுதென்றுந் துயோர்க் குழை செங்குவர்வின்
தேனும் பகழ்மகிழ்க் கோமான் குருகையின் குதிமுறை
புகழ் குலனு மரபும் புகழு முயர்ந்தபுகழ்
காருஞ் சிலம்ப வரையா நெழுநத் தகாதுனக்கே. (உசு)

ஆறுபார்த்துற்றவச்சங்குநல்.

பாபும் புல்லு மரபூருங் காட்டுப் படுததுநங்
காபுங் கதுழிப் புனன்மொது மாற்றுக் கயத்துக்கரா
மேயுஞ் சனைதனி வெஞ்சூர் திரிபுன மேவல்லிண்ணைத்
தேராயும் புரிசைச் சூருகரின் மாறன் சூரும்பண்ணிலே. (௨௪௪)

ஆற்றத்தன்மையாற்றக்கூ.நல்.

உள்ளுந் தளருமண் மேற்சோர்ந்து வீழுமை போவெனவா
விள்ளும் புசையும் பெருமூச் செறியும் கழிக்கடைநீர்
துள்ளுந் தண் டாரீமகிழ்க் கோமான் சூருகைச் சூரும்பசூரும்
பள்ளுந் குழலியை யென்றோ வவரந்திடநாற்றுனைபே. (௨௪௫)

காவன்மிகவுரைத்தல்.

அரும்பிய கஞ்ச முகமல ராய்நறை யாரவளி
விரும்பிய வேளையின் வெள்ளமிக் கோங்கமுன் மேயும்வன்றி
திரும்பிய பொய்கை வளநாட மாறன் றிருக்குருகூர்ச்
கரும்பியல் சொல்லி பொருட்டா லினிவரல் கங்குல்லே. (௨௪௬)

கனவுநலிபுரைத்தல்.

செழித்த தமிழ்க்குரு கூர்மாறன் வெற்பு திகைக்குமெண்ண
மொழித்த கனவி லுணைக்கண்ட தானுற் றனைபுமுள்ளே
விழித்த விழியைக் கரைப்பா னமுது விழிக்கடிகை
வொழித்த மனத்தைத் துறந்தே யபரந்ததென் னெண்டொழி.

கவினழிபுரைத்தல்.

மாவான செந்தளிர் மேனிபொற் பீர்க்கின் மனழப்பருவம்
பூவா னதுமத வீற்றாந் களைபுனல் பூத்துமுத்
லேவா னதுமகிழ்க் கோமான் சூருகை யிழைவவுன்னை
மேவாத பேரிய லன்றோ வீருளுற்ற வேற்றுமையே. (௨௪௭)

ஒருவழித்தணத்தல்.

தலைவன்றன் பதிக்கதறி பாங்கிக்குச்சாற்றல்.

பாட்டாறு மின்சொற் கனையாதுங் கிள்ளி பவிற்றுக்கினை
பாட்டாறு முண்மைக் குறியாதுங் கிண்ணத் தருத்துமழு
கூட்டாறு மாறன் சூருகைப்பொன் னையுனர் வாமெடுத்த
கூட்டாறுத் தேத்தென தூர்போய் வருட்டின் கண்ணியமே.

பாங்கிலிலக்கல்.

ஒருநாட் குறிவயித் தாணு திருக்கினு முன்னோத்தன்னைப்
பெருநாட் பிரிந்தது போலப் வரன்பெருக் தேர்நடத்துத்
திருநாட் புலவன் குருகரித் சென்று திரும்பியெயர்மூர்
ஒருநாட் நினைபு மனந்தேறு மோவென் மடங்கொடியே. (௨௪௬)

தலைவன்கல்வெண்டல்.

மதிசெய லன்பர்க் கொழித்தே கதிதரு விழன்விண்ணோர்
மதிசெயுந் தென்குரு கூரிடந் தேராயுந் துலங்கியுள்ள
மதிசெயல் காணும் விழைவால் வரலரி நாயினுமென்
மதிசெய மாமுக மாம்பொருட் டாலிங்கு வந்தருளே. (௨௪௭)

இதுவுமது.

அதலேய்மருங்குநல் லாயெம தூர்நெடி தல்லவொல்லி
வரவே யுபாய வழிபுமுன் டோமகிழ் மாறன்முத்தி
நாவே பெனக்கருள் வான்குரு கூர்புகழ் தன்புட்பகத்
அதலேக மாகதிக் கும்முந்துந் தேரின் துரகதியே. (௨௪௮)

தலைவிக்குத் தலைவன் செலவுணர்த்தல்.

உருதவண் ணம்மதுத் தேதொழு தார்தமமை யுன்னைப்பின்னைப்
பெருதவண் ணம்பெறுத் துங்குரு கூர்ப்பற்ப பிடன்வெற்பி
உருதவண் ணம்முதுத் தற்கேயென் வார்த்தைதம் மோர்நொல்லி
மருதவண் ணம்மதுத் தேபிரிந் தாரன்பர் லாணுதலே. (௨௪௯)

தலைவி நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

இளைக்கும் படிபிடி யேனென்று தீர்ந்தன ரெண்ணெயின்னும்
விளைக்குந் சொலென் னெனவுண் ரேணுள்ளு மெய்புமுறத்
விளைக்குந் திருவுற னுத்தெண்மர் மெளல்புஞ் சென்றுநிழல்
விளைக்குந் திருப்புளி யார்துரு கூர்வெற்பின் மன்னவனே. (௨௫௦)

காமமிக்சுழிபுடர்சாவி.

பனமேமென் னன்பர் வரத்தாழ்த்த தேதெனக் காக்கசரும்
பினமேநத் துதுசென் றுற்பழு தேரவிளங் கன்னியுய்னை
பனமே வசந்தன் வராமறை யோது மகிழ்ப்பரன்சோ
பனமே கமழ்குரு கூரெளி யேன்மையல் பார்த்திருமே. (௨௫௧)

கடனொடுபுலம்பலும்வரும்.

பைசக்குத் தோவவன் சிறைதன் பால்வரத் தென்னிலந்நைப்
பாசைக் குணமுன் லிரந்ததெல் லாம்பைப் துணவுதந்த

கோதைக்குத் தூதை குருகூர்ச் சிலம்பர்க்குக் கூறியென்மால்
வாழைக் கவர்புய மேமருந் தாய்ச்சொல்லு வார்கடலே. (௨௮௩)

கூடல்வளைத்தலும்வரும்.

சுழிக்குஞ் சுழிக்குத் தொன்கவேறு வேறுதச் சோர்வளைபேர
லுழிக்கும்கண் ணீர்பல ளாலுமந் தோவள மாமனைத்துந்
செழிக்குந் தமிழ்க்குரு கூர்ச்சட கோபன் சிலம்பினென்
லிழிக்குங் கரத்துக்கு நானென்ன வோவெங் வினைசெய்ததே. (௨௮௪)

குளுறவு பொய்யென்றலும் வரும்.

மேயுந் தலைவர் தமைக்கரி யாக்கி விளங்கியருள்
பாவுந் தெளிந்தும்பொய்த் தாரைத் தெருசெறி வெலெனத்தேந்
வாவுந் தடம்பொரு ளைக்குரு கூர்மகிழ் மாறன்வரைத்
தேவந் தனது முறைதிரிந் தாலென்ன செய்வதுவே. (௨௮௫)

சைபறவெல்லியும்வரும்.

இப்பிறப் பூந் பிறத்தே புணர்ந்த சிலைவர்கரு
யப்பிறப் பூநிம் பிரியா தலைக லெடைத்தவருந்
சொப்பிறப் புந்தவிர்ப் பாண்மகிழ் மாற னெழிற்குருகூர்
மெப்பிறப் பாமன மேகினை வாலெண்ணம் வேதில்லையே. (௨௮௬)
*இளவெயல்லார் சுழிபடர்கிளவியுடங்கும்.

தலைவியைப் பாங்கியாற்றுவித்தல்.

சூடியும் பாடியுஞ் சூடியுந் தேடியு மாதாயு
சீடியு கேரிழை யாப்போது போக்குது நீலவன்
மூடியு சேசுரத் தாரான். குருகை முதிர்ச்சிப
தேடியு தேர்வழி பந்தாருந் கீர்த்தியு முந்தியுமே. (௨௮௭)

சிலைவன்வந்தமை பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

தேனூர்பைந் தார்க்குமு ளையினி நீசத்தூந் தேம்பன்மகிழ்ச்
சாணூர்சொந் தார்தொடை யார்குரு கூருண்ணித் தைகலத்தூந்
சாணூர்தந் தாணடை கோவாத்தி டாதுண்ணி யாத்தத்தூந்
போனூர்வந் தார்க்கு மும்பிரிந் தாரில்லை போனவந்தே. (௨௮௮)
வந்தோன்தன்னொடு பாங்கிதேர்த்துவினாசல்.

சுமயோ டரிக்கண்ணி யுத்தியு மீருடல் காய்த்துருடற்
செய்யோ ருபிரென ளாய்ப்பிரிந் தான்மயல் செய்யுமன்புந்
பொய்யோ தமிழ்க்குரு கூர்மகிழ் மாறன் பொருப்பபன்னு
ளையோ பிரித்திருந் தாயேது வேதுன் னருஞ்செய்வையே. (௨௮௯)

தலைவன் பாங்கியோடு நேர்ந்துவினாதல்.

செழிக்கின்ற வாறலை பாய்குரு கூர்மகிழ்ச் செல்வன்வெற்பிற்
பதிக்கின்ற வாறும் பதிக்குமின் னூர்முகம் பார்த்தொருபாற்
சுழிக்கின்ற வாறுள் சுழியுந் தியாய்மதன் றொட்டவம்புட்
சுழிக்கின்ற வாறும் பொறுத்ததெவ் வாறுன் இளிமொழியே.

பாங்கிதலைவியை யாந்துவித்திருந்த வருமுகலைவற்குந்ததல்.
தனிகாட்டி நீதந்த பூந்தழை காட்டித் தளவரும்ப
னனிகாட்டி வாய்க்கொடி யாரலர் காட்டி நலிந்தெமர்கண்
தனிகாட்டக் காய்வகையுந்தாட்டி மாறன் பயில்குருகூர்க்
கனிகாட்டக் கொங்கைச்செவ் வாய்க்கொம்புட் டேறலைக் காட்ட
னனே. (உகா)

வரைபொருட்பிரிவு.

தலைவன் னென்பொருட்பிரிவுணர்த் தேந்திழைக்கென்றல்.

தேந்தன மூடர்க்குந் தான்சேவை சாதிப்பத் தின்பெரிய
தேந்தன மூரும் பிரான்குரு கூர்வரைச் செம்பொன்னன்ன
தேந்தனத் திண்ட முலைவிலை யாய்நாமர் செப்பமுறை
தேந்தனக் கொண்டு வருவேன் களதனத் தேமொழியே. (உகா)

தென்பொருட் பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்.

சுல்பாணத் தெய்வ முலைவிலை யாயெய்தள் என்னிகைக்குக்
சுல்பாண கங்கப் பிரிகின்ற வாறுசொற் கார்த்தியிலுங்
சுல்பாணர் வுற்றிக்கு நியே புசன்மகிழ்ச் உண்ணிப்பிரான்
சுல்பாணி யின்றியித் தேர்குரு கூர்வரைக் காவலனே. (உகா)

நீடெனென்றவழிக் கல்.

கம்பிழைன் வைத்த வசப்பொரு ளோகொண்டு நானைவந்துன்
வெம்பிய சாநிகை வகப்பற்று வேனுரை விண்ணமுதா
வம்பியல் வாட்கணன் னாலிடை யாயலத் காரவெள்ளைத்
தம்பிகை போத்துநக் மாழ்வார் குருகைச் சயிலத்திலே. (உகா)

முடிக்கண்ணிக் கவன்செல்லுணர்த்தல்.

முப்பொரு ளுநி முதம்பொரு விதென்று முதத்தமிழா
செப்பொரு ளுந்தெரித் தாங்குரு கூர்வெற்ப ரேத்தமகை
மெய்ப்பொரு ளிக்படி பின்பாண முலைவிலை வேட்டெமர்சொ
கைப்பொருள் கொண்டு வரப்பிரிந் தார்மலர்க் காரிகையே. (உகா)

பூங்குழை யிரங்கல்.

மஞ்சார் மதிக்குரு கூர்மாறன் மால்வரை மன்னரரு
சஞ்சா மணமரி யாதெமர் தாமிரன் டாமணமென்
தெஞ்சாம லெண்ணின் ரென்றோ விலிப்பிரி யேனென்றவர்
பஞ்சார் மலரடி யாம்பொய்ம்மை கூறப் படித்தனரே. (௨௯௮)

பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

ஆம்பர் கலவைக் குழம்பா, ரணிமுலை யாரம்பலு
மிம்ப ரலரு மறைவா மணஞ்செய்ய வெண்ணியன்ப
றும்பர் மலைநிகர் பொன்காட்ட, நீங்கின ரொண்மகிழ்த்தா
ரெம்பரன் வாழ்குரு கூர்மா லிதற்கெங்க னேங்கினேயே. (௨௯௯)

தலைவி கொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

திரியா தகன்றவர் வர்மமும் யாமமும் புட்களுஞ்சுஞ்
சரியாத முன்னடைச் சிற்றூழும் ஸாடுமென் தன்குழைந்
தெரியா தெனையே கழறுவர் மாறன் திருக்குருகர்ப்
திரியா திருத்த பெருந்தவத் தார்க்கென்கொல் பேசுவனே. (௩௦௦)

வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கிவாசித்தல்.

கன்னேட தொழுந்தங் குலத்தொழும் பாரைக் குருகையன்பு
புண்டே புரக்குஞ் சடகோபன் செம்பொற் பொருப்பர்சென்ற
வாண்டே புறத்தன் சிறைநீழல் பேடைமெய் யாகக்கண்டு
நீண்டே வருவார்ப் பாற்சென்று மோவவர் மெல்லடிபே. (௩௦௧)

பருவங்கண்டு பெருமான் புலம்பல்.

எங்கின்ற னேன்களை போலையென் கண்ணு மெழிலியினர்
பெய்கின்ற வாறகந னெண்ணுவ தோவன் பணிமுகந்தான்
செய்கின்ற வாட்டமுங் கோவில வாட்டமுந் தேர்ந்துதொண்ட
ருங்கின்ற வாறரு ளாழ்வார் குருகை யயர்வெற்பரே. (௩௦௨)

இருளைவம்பென்றல்.

செவ்வாய் மதிவெள்ளி பொன்னிலை பேரினாக் தேங்குமுதச்
செவ்வாய் மடந்தை மழைபெய்யுந் காண்சிந்தை பேதுறலை
செவ்வாய் நினையிது கார்கால மன்று செழிக்குமூர
செவ்வாய் மார்க்குந் குருகரின் மாறன் சிலம்பர்சொல்லே. (௩௦௩)

இறைமகண்மறுத்தல்.

தேரல்ல தென்னு மகல்கு லாய்செதிர் தேரங்குஞ்செந்நெற்
போரல்ல தென்னு முலைநங்கை பாலனைப் போற்றும்விண்ணோ
ரரல்ல தென்னுந் திருக்குரு கூர்நின் றெலிக்குமிது
காரல்ல தென்பதென் னீர்திர கோபமுங் கண்டிநின்றே. (௯௦௪)

அவர்தூதாக வந்தடைந்த திப்பொழுதெனத் துணைவிசாற்றல்.
தேராது வாடலென் னியன்பர் னுதிது செல்வரவை
போராது வேறுசொன் னேன்மகிழ் மாற னுயர்குருக
ராராகி லும்பிரிந் தான்மீண்ட தேர்ந்தன் னகமகிழ்வார்
தோரா திடையிற்றண் டார்முந்திக் கூறுந் துணையிதுவே. (௯௦௫)

பிணைவிழியாற்றல்.

தழைவந்த தண்டலைத் தென்குரு கூர்மகிழ்த் தாமன்வெற்பி
லிழைவந்த துண்ணிடை போல்வாட னீயெம் மிறையவற்சொற்
பிழைவந்த தென்று கருதென்னெஞ் சேபுனல் பெய்யுமைக்கார்
மழைவந்த தான்மறை வண்மைநங் கேள்வரும் வந்தனரே. (௯௦௬)

அவனவட்புலம்பல்.

பவிய புள்ளுக்கு நீடிய திக்குக்கும் யாத்திரைக்கு
மேவிய நாளுக்கு மேயா மகிழ்வித் தகன்றருக
ரோவிய மன்னவ னைப்பிரிந் தேன்சென் றுறுமுனை
தாலியன் னாட்டிடர் வந்ததென் றுலென் னரும்பழியே. (௯௦௭)

தலைவன் பாகனாடு புலம்பல்.

குங்கைமக் கார்கண்டெந் தேர்பிந் தினதென் றயருமவள்
பாங்கே அபருஞ் சிலதிபைப் போஸப் படிபையெண்ணி
பிங்கே யுலையு மெனைக்கண்டு நீமலை யெல்லவவா
தேங்கே சரத்தன் குருகூர்ச் செலுத்துநின் தேர்கழிதே. (௯௦௮)

மேகத்தொடு சொல்லல்.

உன்னமுங் கையுங்கை யாறுங்கண் ணீரூந் கண் கொண்டகொங்கைச்
சொன்னமுந் தாங்கிச்சொன் னானென்னும் வாக்குச்சொல் லீர்த

[தையா

லன்னமுஞ் சூழ்நங்கை பெற்றான் குருகை யருண்முனில்கா
லின்னமும் வந்தில ரன்பரென் னுமுன் மென்வரவே. (௯௦௯)

வலம்புரிகேட்டவன் வரவறிவுறுத்தல்.

அங்கை வளைகழ லாதய ராதினி யாரடிசூழ்
கொங்கை வளைமலர்ப் பூங்குழ லாய்தென் குருகைவந்து
கங்கை வளைபதஞ் சூழ்ந்தீன் சிலம்பர் கமலமலர்ச்
செங்கை வளைநொளிக் கின்றது கேளுன் செவிகொடுத்தே. (௩௧௦)
வலம்புரியைக்கிழத்தி வாழ்த்தல்.

வெண்சங்கஞ் செங்கையிற் கொண்டருள் கார்வண்ணன் மெய்ப்
[புகழார்]

பண்சங்க முத்தமிழ் செய்தார் குருகைப் பதிப்பொருளைத்
தண்சங் கணித்துறை வாழ்சங்கம் போலத் தழைக்கவென
தெண்சங்கை தீரத் தொனிக்கின்பு கேள்வ ரிகைச்சங்கமே. (௩௧௧)

தலைவன்வந்துழிப்பாங்கி நினைத்தமைவினாவல்.

யாமுன் றிறந்தெரி கின்றதெவ் வாறென் றியற்புலவர்
தாமுன் புகழ்ந்த குருகூர்ப் பராங்குசன் நன்சிலம்பா
யாமுன் புதுமுன் றிருவுளத் தேசினம் வந்ததுண்டோ
நீமுன்பு நீக்கிய நாட்டொட்டிந் தான்வரை நேரிழையே. (௩௧௨)

நினைத்தமைசெப்பல்.

உருக்குங் குழைச் செழுங்கனி வாய் முபயகுழை
கெருக்குந் தடங்கண்ணும் புனமு ருதுநெரிக் கும்மளகச்
சொருக்குந் திருநதற் சாபமும் வான்முகச் சோதிபுமா
விருக்குந் தமிழ்ப்பெரு மான்குரு கூர்புக்கு மெண்ணினனே. ( )

ஆற்றுவித்திருந்தவருமைவினாவல்.

கூறுத வேதப் பொருட்கூற்றைச் செந்தமிழ்க் கூறிமுன்
மாறுத வென்வினை மாற்றிய மாறன் வருகுருகூர்ச்
சீறுத வான்முகத் தாய்தணி யாக்கடுந் தீயினின்று
மாறுத பொன்னையெவ் வாறேபன் னானிருந் தாற்றினையே. (௩௧௩)

ஆற்றுவித்திருந்தவருமைபாங்கிசுறல்.

மெல்லிய வண்ணத் தமிழ்க்கோன் குருகைவெற் பாமுன்புச்
சொல்லிய வண்ணம் கிளிகொலக் கேட்பித்துந் தோகையவ்வாய்ப்
புல்லிய வண்ணம் விளையாடச் செய்தும் பொழுதகன்று
செல்லிய வண்ணங்கள் காற்றினன் போற்றினன் நேற்றினனே.

வரைவியல்.

வரைவுமலிவு.

காதலன்முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தல்.
பண்காணுஞ் சொல்லியுன் செந்தனங் காட்டப் பரந்தபொன்னு
மெண்காணு நோவு மறைப்பான் முலைவிலைக் கென்றுகின்று
விண்காணுஞ் சேடப் புளியார் குருகையுண் மேவிநமர்
கண்காண் வெற்பர்செங் கைகாட் டியது கனதனமே. (ககக)

காதலி நற்றாயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

கற்றவர் கல்லியைக் கண்டே வரிசை சருதிச்செய்யுங்
கொற்றவ ருள்ள மகிழ்வது போலக் குருகைமகிழ்
கற்றவர் பொற்கிரி வாய்முன்பு மான்கலை நாடிநம்பா
ஆற்றவர் மன்றல்கண் டாலன்னை தானு முவப்புதுமே. (கக௪)

பிறர்மணமுரசு விலக்கலும்வரும்.

காட்டிற மாதங்கங் கண்டஞ்சி னுளைமுன் காத்தவர்நம்
வீட்டிற மாதங்க நங்கேளிர் நேசிக்க வீசினரோ
வீட்டிற மாதங்க மார்பனுக் கன்ப ரொழிற்குருகர்
நாட்டிற மாதங்க வார்ப்பதென் னோமண நன்முரசே. (கக௫)

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்வு காதலிக்குணர்த்தல்.

கண்டாருஞ் சொல்லியுன் னுசையி னுலுன்னைக் காதலித்த
தண்டார் தொடுத்த முலைவிலை யேதந் தழைத்தமகிழ்
வண்டா ரிறைவன் குருகூர்ப்பொன் னுசை மருவெமர்கைக்
கொண்டார் மணந்திலிக் கொண்டார்கண் டாயுனைக் கொண்டருமே.

தலைமகளுவகையாற்று துளத்தொடுகிளத்தல்.

குருந் தணிவுசெய் யச்சமுந் தீர வநங்ககையும்
போருந் தவிர்ந்து விடலே வகுளப் புயன்குருகை
பூரும் பிறவு நமைநன்மை பேசமுன் னுற்றதுன்பந்
தீரும் படியினி யுய்திற மேமணஞ் செய்திறமே. (கக௬)

பாங்கிதலைவனைவாழ்த்தல்.

சேலே யனைபகட் பூவைவயச் சேர்ந்து நிருப்புணர்ந்த
மாலே யெனவென்றும் வரழிய நீகனி வாய்மொழியின்
பாலே நிகர்நங்கை பெற்றான் குருகைப் பதியிலுன்னைப்
போலே தழைக்கவென் வஞ்சிக்கு நீமுன் புனைமுல்லைமே. (கக௭)

தலைவி மனம்பொருட்டாக வணங்கைப்பராசிலேகாட்டல்,
குவிக்கின்ற கையுங் குவியாத வைம்புலக் கோளடங்க
வலிக்கின்ற செஞ்சுந் துதிக்கின்ற வாயு மயில்விழிந்
பலிக்கின்ற முத்தமு மாய்த்தெய்வம் வாழ்த்துமென் பாவையுள்
சலிக்கின்ற கீழலி னுன்குரு கூறினென் னகப்பற்றவே. (கஉ௨)

பராசிலேகாட்ட தலைவன் மகிழ்தல்.

கல்லு முட்டா மொடுக்கி வணங்கிச் சரியகுமுற்
தலைபு நிலையுங்கை கண்ணுமொன் றுக்கித்தன் றுய்தருடாள்
முலையுமுண் னுன்வளர்ந் தான்குரு கூர்வரை முந்தெய்வ
சிலையு மலித்த தொழக்கற்ற வாதென்க னேரிழையே. (கஉ௩)

அறத்தொடுதிற்றல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல்.

வாயணி கண்ணுக்கு முத்தணி மாக்கினை மாந்தளிர் போன்
மெய்யணி சூன்றப் பசலையைக் காட்டின விட்டுவிண்முன்
கையணி யாய்த்தொழு மாழ்வார் குருகைக் கனவரைவாய்
பெய்யணி வார்துழ லாய்குறு வாயுன் னினைவெனக்கே. (கஉ௪)

தலைவிகலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

தான்காட்டக் கண்டவென் னெஞ்சகற் தேடித் தணந்தகற்கோ
வான்காட்ட வொல்லி முயல்கென்ன வேவெண்ணி னுர்க்குமுதி
வான்காட்டு மாதன் குருகூர்ச் சிலம்பர் வரவிகும்பிக்
கான்காட்டும் பூக்குழ லையென்கண் மாரியைக் காட்டினவே. (கஉ௫)

தலைவன் தொய்வங்காட்டித்தெளிப்பத் தெளிந்தமைபெய்தக்கூறல்.

கடும் பதியகம் மூர்க்கணித் தாமென்று தானுமென்னைக்
கடும் படியத் தவறுத தென்று குருகைமகிழ்
கடும் புயரசல வெற்பெரன் னையத் தொலைத்திடவே
கடும் கிடவுண்முன் னோசுளுந் ருரென்கொ லிக்கினரே. (கஉ௬)

இழைவி தலைமகனிகந்தமைகூறல்.

தேனுண்டு தேனுறங் சூம்பகிழ் மாலிகைத் தேசிகனைக்
கோனுண் டெனத்தனைச் சேர்ந்தார்க் கருன்குரு கூரன்வெற்றிக்
வானுண்ட காவின் மனந்தகன் றுர்மறந் தார்க்கரிதான்
கீழுண்டு வாழ்குரு கண்டுரை யாதுகொள் மெய்யுறவே. (கஉ௭)

பாங்குதலைவனை யியற்பழித்துரைத்தல்.

தனிக்குங் கரும்புயன் மைம்மாரி கண்டபைந் தோதைநின் து
கனிக்குந் தளிர்க்குந் தருவுமென் னோமகிழ்க் கண்ணிபரி
மனிக்கும் புயப்பெரு மான்குரு கூர்வரை வஞ்சியுண்ணத்
தெளிக்குந் தலைவளி போர்த்தா விலங்குந் சிலம்பிடையே. (72௨)

தலைவியியற்படமொழிதல்.

காடா ருருசவு மொன்றுஞ்சொல் லாதயின் றந்தையையே
வாயார வாழ்த்தும் பிரான்குரு கூர்க்கை மருந்துகன்னு
போயாருண் டாலெனச் சேர்ந்தன னுஞ்ஞா நொக்கினின்று
பிராரென் னுது மவரேநல் ளாரிங்கென் னிந்தனைக்கே. (72௩)

தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவமென்றல்.

கெதுக்கும் படிதொண்டர் செய்தாதுந் தண்ணளி விட்டலைய
கொதுக்கும் பழநிலை யாப்புல வேளங்குரு கூர்ச்சிலம்பர்
சுறுக்கும் பழயுண்மை பொய்த்தாரென் றோரு தாதுதெய்வம்
கொதுக்கும் படிதொழு வேமொழு வேமலர்ப் பூங்கொடியே. (724)

இல்வயிற்செறித்தமை சொல்லல்.

தென்கின்று நூல்கைக்கொண் டந்நூலை யாப்துக்க சிரியரை
பொளிக்கின் றவரென்ன வேயன்ன மேயடைந் தோர்க்குமுத்தி
மன்கின்று மாறன் குருகூர்ச் சிலம்பிலெம் மன்னையென்னை
விளக்கின் றனனொரு காலொரு காண்முன்னின் மேவினுமே. (725)

கணையிருளவன்வரக்கண்டமைதல்.

சென்டாள் வாரீழுலை யாட்கேற்று வேங்கைச் சினையுறெம்மோய்
சுன்டாள்வெஞ் குரென்றுட் கொண்டான்மண் கால்படக் கன்ன
[ஒன்று]

விண்டா னறிந்தவர் வாராழன் போனவர் மென்குவடா
மோன்டா விவன்மகிழ்த் தாரான் குருகையின் னோர்ந்தனனே. (726)

செவிலி தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு பாங்கினையவினாது.

கஞ்சம் கொடியெனக் கொண்டான் குருகை யணிவரைவாய்
வஞ்சம் தவிர்த்தவென் னுருயிற் பாவை வளப்பழிந்து
செஞ்சம் கலங்கி யுரைதடி மாந் நெடியவிழிக்
கஞ்சம் தானஞ் சிறப்பதென் னோமென்சொற் காரிகையே. (727)

வெறிவிலக்கல்.

சுகரை முதலிய மாழவர் வாழ்த்தித் தொழுங்குருகை
நீக்கரை யருளுநம் மாழ்வார்வெற் பூடொரு நாட்டம்பண்டு
புகரை யிறக்கச்செய் தான்றுள வோபிணி போக்கச்செய்வோ
டகரை நுகர விடுமோயின் சோகமுந் தாகமுமே. (௭௭௭)

வெறிவிலக்கியவழிவினாதல்.

சதித்த விளமுலை யாள்பிணி திரக் கருதித்தென்பா
லுதித்த பருதித் குருகூர்த் பேதைய ருன்னொருநீ
மதித்தவிவ் வேளையிற் செவ்வேளை நாளை வழிபடநாம்
விதித்த தொழிய விலக்கிய விதென்கொன் மேற்கொண்டதே. (௭௭௮)

பூத்தருபுணர்ச்சியாலைத்தொடுநிற்றல்.

சுற்று முருகு நிகராமொ ராண்டுகை கல்லும்புல்லு
முற்று முருகு மழகுடை யான்முத் திரைக்கையெங்கோன்
பற்று முருகு நிறைகுரு கூர்மடப் பாவைகுழற்
சுற்று முருகு மலர்மாலை நீட்டினன் சூட்டினனே. (௭௭௯)

புனதருபுணர்ச்சியாலைத்தொடுநிற்றல்.

பாரிடைத் தோன்றி மறைந்தவ ளாம்பண்டு போலில்லத்தா
னாரிடைப் போயின னென்றெண்ண வேபடி நீர்ச்சுழிக்கீழ்ச்
சேரிடைக் கண்டிவன் கைபிடித் தேகரை சேரச்செய்தா
னாரிடைக் காண்பதெம் மாழ்வார் குருகை யவன்கவீனே. (௭௮௦)

கவியுதருபுணர்ச்சியாலைத்தொடுநிற்றல்.

குருகை வகுளப் பிரான்கிரி வாயுன்பொற் கொம்பைவெம்பி
வருகை யறிந்தொரு வேன்மன்னர் கோன்மரு மத்தபலர்
சருகைபொன் றுன்முலைக் கொம்பாகம் பாபத் தழீஇமதமா
வொருகையுந் கொண்டாண் டிங்குறைத் தான்மற் றொருகைகொ
[ண்டே. (௭௮௧)]

இதுவுமது.

என்னையு நீங்குஞ் சிறுபொ தொருகரி யேந்குகொம்ப
தன்னையும் வெல்லு மெழுந்தாலென் றெண்ணித் தனக்கையுமுன்
மின்னையுஞ் சிறி யெதிர்த்தலுந் காத்தனன் கீரன் றொண்டர்
கன்னையும் போலும் குருகரன் வெற்பிலொ ராண்டுகையே. (௭௮௨)

இதுவுமது.

மீதழைக் கும்புன நாம்வின யாடுமக் காலத்துத்தன்
மீதழைக் குந்நடை யென்றொன் றேபின் றொடர்தலுமா
மீதழைக் குந்தமி ழாழ்வார் குருகைவெற் பாணுன்வஞ்சிக்
மீதழைக் கக்குடைத் தால்வெல்கைக் கொண்டினைக் கொம்பினேயே.

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றாய்செவிலியை வினாதல்.
சமுங்காந்த எங்கைக் குரவார் குழந்திது முல்லைமுகை
சபாமுங்காந் குறுகைக் செந்தா மரைமுகந் தோடரிமைக்
கொழுங்காவி யங்கண் மடப்பாவை மாறன் குருகைவெற்பி
சமுங்கா வுளங்கவல் காரணங் கடறென தாரணங்சே. (காசு)

செவிலிநற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியா லறத்தொடுநீற்றல்.
வரும்பாவை மென்பிடி யாண்டை யோடுண்கண் மான்விரும்பி
வரும்பாத வந்நடைக் கைமானும் மானும் வினாவிநட்பாய்ச்
சரும்பார் வகுளப் பிரான்சுரு கூரினன் றேகைகொங்கை
வரும்பா முனம்மிரித் தான்காம நோயையொ ராடவனே. (கசுஉ)

நற்றாயறத்தொடு நிற்றலும்வரும்.

சுருவும் பிரப்புந் குழிகையு மாண்மையு முண்ணிதையுந்
திருவும் பிராயமு னானமு முழன்புந் தீரருளு
சுருவுந் தலைவாநம் மாழ்வார் குருகையுள் வஞ்சிதன்னைப்
பொருவுந் திறத்தி னினைந்தலர்க் காக்குமெம் புவையையே. (1)

உடன் போக்கு.

பாங்கிதலைவற்குடன் போக்குணர்த்தல்.

துருபொன் மலையை நிகரா முலைவிலைக் கெற்கையர் தா
பொருபொன் மலைசுர வேபொருந் தார்க்குரு கூர்வகுளந்
சுருபொன் மலையினைப் போற்புடத் தானவெற்ப தாமரைமேல்
வருபொன் மலைவினன் னூர்கொடு போய்ச்செய் மண்வினையே. (1)

தலைமகள் மறுத்தல்.

கனக்குந் குமமுலை யாம்பவன்மை யாற்பல காண்டந்தே
யெனக்குந் செலநெஞ்ச மஞ்சமந் தோமெல் லியற்றுகிரா
முனக்குந் தெளிவில்லை யோமாறன் வாழ்குரு கூர்மடந்தை
சனக்குந் சரணம் பொறுக்குங்கொல் லோசெந் தழற்காமே. (1)

பாங்கியுடன்படுத்தல்.

கொந்தைக் குடைந்தளி யார்மகிழ் மாறன் குருகையர
விந்தைக்கு மிக்க வெழிலாள் பதந்துக்கு மெய்க்குமலா
லிந்தைக் குமுதச்செவ் வாயா ரலரென்ன நீள்செலிக்குஞ்
சிந்தைக்கு மேசுடி மோவைய ரீயஞ்சுந் திச்சுரமே. (கசன்)

தலைவன் போக்குடன்படுத்தல்.

கொதிக்கின்ற செந்தழற் காணா டுவளடிக் கோகனகம்
படுக்கின்ற போதெப் படிபடி மோபரி சுத்தர்நித்தந்
துதிக்கின்ற மாறன் குருகரென் னெஞ்சின் னு தாயபொன்போன்
மதிக்கின்ற மாதையுடன்சொடி போக மதிக்கின்றதே. (கசன்)

பாங்கி தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல்.

ஊராக் கிணறும் பறவாப் புறவு மொருதனிரு
நாராத் தருவுங்கை செய்யாத பாவையு ஞானமுத்திப்
பேராத் தமிழ்செய் தவன்குரு கூர்மடப் பேதைவனத்
தேராத் திருவதி வானோவென் றூரன்ப ரெண்ணமென்னே. (கசன்)

தலைவி நாணழிபிரங்கல்.

அன்போ விசைவ ருடன்போக வாவென் றழழ்க்குமலர்
வன்போ வுடன்றன்னு மாணுநர் தாம வகுளமணி
நன்போதன் வாழ்குரு கூர்மட வார்குண நான் டினுநான்
முன்போகு மேயன்பர் பின்போக நானெண்ணின் மொய்குழலே. (கசன்)

கற்புமேம்பாடு பாங்கிகழறல்.

இல்வாழ்வு வாழ்க்கைத் துணையுள்ள தாபித் துணையும்பொற்பாப்
நல்வாழ்க்கைப் பெண்கைய தாம்பெண்மை தானுமுன் னுண்பெய்
[த.த.ந.]

வெல்லாழ்வு நானுங்கற் புற்றது னேயெனில் வீதன்றமிழ்ச்
சொல்வாழ் குருகைப்பொன் னேகற்பன் றேழிசத் தாயதுவே. (கசன்)

தலைவியொருப்பட்டெழுதல்.

அழலும் பாலும் பொடியுமொன் றாக வலகைவெண்டேர்
சுழலும் கடுகெறி தானுமன் சேன்சுக முங்குயிலும்
குழலும் பொருவுஞ்சொல் லாய்மகிழ் மாறன் குருகைவெற்பர்
நிழலும் தையபுந் குளிர்ந்தே யுவகை நிறைவிக்குமே. (கசன்)

சுரத்தியனுணர்த்தல்.

மெலியார் தனியர் தமதாம் பெருமையை வெய்யசெல்வ
வலியார் துணையரிடையே தடுப்பவு மானம்விடாக்

கலியா ரவர்மனம் போற்சுடும் பாலை கடப்பதெவ்வா
ரெலியா ரணத்தமிழ்ப் பெம்மான் குருகையி லொண்ணுதலே. (1)

பாங்கி சுரத்திய லுணர்த்துழித்தலைவி சொல்லல்.

விழியுந் சிவக்க முகமுங் கறுத்திதழ் மென்றுநம்மோரி
மொழியுந் குழிப்பு மயலார் முகமுகந் தோறுநகை
பொழியும் பழிப்பும் பொருதவென் னெஞ்சம் பொறுக்குமெந்த
வழியுந் திருமகிழ்த் தாரான் குருகையெம் மன்பினரே. (கருக)

தலைவி யொருப்பட்டெழுந்தது.

பாங்கிநிலைவற் குணர்த்தலும்வரும்.

முன்கை யடைகொண்டு சாலினட் டாருடன் மொய்குழனி
பின்கை யடையெனச் செல்வாயென் றுள்பெரு நான்மறைபோ
னன்கை யடைதமிழ்க் கோமான் குருகைத்தன் னுகணவா
யுன்கை யடையென்றென் பால்ளித் தாள்வெற்ப வொண்டொடியே.

வகையடைகொடுத்தல்.

அங்கத் தெழுந்த மதயானை யம்மருங் காய்நெருங்குஞ்
சிங்கத்தை நோக்க முகங்கவிழ்ந் தாலுந்தெண் ணீர்த்தடங்குழ்
வங்கக் கடலினைப் போல்குரு கூர்மகிழ் மாறன்வெற்பா
அங்கத் திருவுக்கிற் நாள்போற் கருனை சுரந்தருளே. (கருக)

வையிருள்விடுத்தல்.

முன்னே யிருவருஞ் சென்றருள் ஶீர்மலர் மொய்குழ லுன்
பின்னே சுவடெறிந் தேவரு கேள்பெருந் தேர்த்திருநான்
மன்னேர் திகழ்குரு கூரய ளாரலர் வாய்குவிப்பித்
தின்னே மனமிடை யாதிடை யாமத் தினிண்டந்தே. (கருக)

அவன்சுரத்துய்த்தல்.

நன்னிழன் முத்த நகைநங்கை காண நடந்துபுளி
யின்னிழ லுடுசென் றுள்ளரு கூர்வெற்பி லெந்தியுடைய
மொய்ந்திழ ளாமலர்ச் சொலையு மாறு முழுவதுமென்
மொய்ந்திழ லென்றெண்ணி யேநடப் பாய்மெல்ல மெல்லெனவே.

தலைவன் தலைவி யசைவறிந்திருத்தல்.

கணிகொண்ட வொண்டின் கணிகொண்ட தாமுன் னடியுள்ளுங்

[கண்

கணிகொண்ட தாய்கொப் புளங்கொண்ட நோனவத் திருநடை

[காய்ப்

பணிகொண்ட சேடப் புனியார் குருகைப்பைங் காவிருந்து
தணிகொண்ட லாங்குழ லாய்குழ லாதுன் தணிகெஞ்சமே. (௧௫௮)

உவந்தலர்கூட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

பன்னாளு நான்செய்த் மாதவத் தின்பய னுங்குருகை
நன்னா முண்டக வாசனத் தான்வெற்பி னுள்ளமா
னன்னாள் குழற்கு மலர்கூட்டி வைத்த தருஞ்சுரஞ்சே
நிந்நாளுங் கூடிய முன்னாள்ப் போற்றத்த தின்பத்தையே. (௧௫௯)

கண்டோரயிர் த்தல்.

நீரிற் பொருந்துவர் வெற்பிற் பொருந்துவர் நீண்டபொன்னுட்
டேரிற் பொருந்துவர் தேவரீரின் னுர்ப்பத் தீண்டுருரு
கூரிற் பொருந்துநம் மாழ்வார் சிலம்பனுங் கோதைடியிம்
பாரிற் பிறந்தவ ரோபித ரோமிகும் பான்மைமயரே. (௧௬௦)

கண்டோர்மகிழ்த்த லுர்வரும்

பண்பெற்ற செந்தமி ழாழ்வார் குருகைப் பணிவரைநங்
கண்பெற்ற தாற்பயன் பெற்றோயிப் போது கணலைப்பெற்று
மண்பெற்ற பாலை நடப்பாயிம் மன்னன் வணப்புமிந்தப்
பெண்பெற்ற கோலமுக காரணப்பெற் றேகளி பெற்றனமே. (1)

கண்டோர் காதலின்விலக்கல்.

இப்பாலை யெண்ணிற் கருப்பாலை யாநில மீண்டகன்ற
வப்பாலை வெப்ப நெருப்பா லப்பொக்கு மந்தமிழா
லெப்பாலை யுஞ்செய்த வாழ்வார் குருகை யிறைவவங்காம்
வெப்பாலை யோவும்மை நீக்கோமெம் மூரில் விருந்துண்ணுமே. (2)

கண்டோர் மன்பதியணிமைசாற்றல்.

உருச்சங்க நாணு மிடற்றாளு நீயு முயர்ந்தெழுமித்
தருச்சங்கக் கான்கடற் தாலெதிர் தோன்றுஞ் சடாரியெங்கள்
குருச்சங்க வாலிக் குருகான் நெப்பத் துளங்கறையுந்
திருச்சங் கணித்துறை யுத்திரு கீதியுந் தேர்களுமே. (௧௬௧)

தலைவன் தன்பதி யணிமைசுற்றல்.

சொரிசின் பூந்தண் புனியது வாமதின் சூழ்த்தொருபாற்
தெரிசின் ததுபொற் சிகரங்கண் டாய்திரு மால்புகழே
விரிசின் செஞ்சொற் திருமகிழ் பாலை விமலனையே
புரிசின் கீர்த்திக் குருகரைக் காண்பாய் பொலங்கொடியே. (3)

தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்.

பாசுவத் தின்பினை தந்தவெங் காஹுமென் பாய்நுவந்த
மதகவத் தின்பய னென்றே தொழுதெழு வல்லியன்னுந்
பாசுவத் தீன ருளுக்குரு கூரிது முத்திரைக்கை
பாசுவத் தின்னரு வான்கோயில் கோபுர மாமிவையே. (கசுரு)

கற்பொடு புணர்ந்தகவ்வை.

ஒருசார் வரைந்துகோடல்.

குலனெதிர்கோடல்.

கழக்குங் களிமயி லேசட கோபன்சொன் னுன்மறைத்தேன்
கழக்குங் குருகையெர் மாளிகைக் கேவந்து வாழ்கமலர்
முழக்குந் தரங்கத் திப் பார்க்குங் கயலின முண்டெழுந்து
பிழக்குங் கமலத்துப் பாம்புன லூரெம் பிரானுடனே. (கசுசு)

கோண்டகம்புருதல்.

கழையேந்து வேளன்ன மெய்யேந்து பொற்பன்ன காரிடன்
கழையேந்து வடக்கண்ண டார்ந்தகை புலக னெண்குருக
கழையேந்து வார்கொங்கை மானூர்கள் வாழ்கின்ற விற்செறித்தார்
கழையேந்து பின்னென்ன மாமாதி னோழன்ப மன்னனையே. (கசுசு)

கோலங்காண்டல்.

கைக்கோல வாள்விழும் பொன்னையு மன்னையு மாட்சிபெரு
கைக்கோல முஞ்செய்து வந்தன வேலலத் தேத்தியசெக்
கைக்கோல முத்திரை யார்குரு கூரிலெங் கண்களித்த
வக்கோலம் யாவு மிவர்க்கொக்குன் கோலங்க ளாயினவே. (கசுசு)

கொடுப்பக் கோடல்.

கடுப்பத்திற் கித்தத் தவத்துறைச் சீரியர் நற்செவிவாய்
மடுப்பச் சுவைத்தமிழ் செய்தான் குருகை மடப்பிழைய
கடுப்பக் களித்தாற்ற சுற்றத் தவர்க்கு ளாருட்குரவர்
கொடுப்பச் சுரும்பிரைக் குந்தாமக் கொத்தவன் கொண்டனனே.
மணந்தவாலரிதனைக்கண்டோர் மகிழ்தல்.

பின்னென்ன நுண்ணிடைப் பன்னென்ன தன்னெருன் மென்மொழிவான்
பொன்னென மேனிதம் மானுள்பெண் கோலமும் பொங்குமினைக்
கன்னென்ன நின்புயன் கோலமும் கண்டி களித்ததுழாய்
மன்னென்ன ஞானப் பிரான்குரு கூரெம் மலர்க்கண்களே. (கசுசு)

அருந்துதிகாண்டல்.

முருகர் தடத்தி னளியார வாரஞ்செய் மொய்பொழிசூழ்
குருகர் வருளப் பிரான்வரை வாய்க்குழை யூடுருவி
வருக ரயில்விழி யுந்ரீபுங் காண்வட மீனயலோர்
பொருகர்வை வேலண்ண லேயருள் கூர்கவிப் பூமியிலே, (௭௭௩)
அருமறைச் சடங்குக்கமைத்த தருப்பையை மருமலர்த் தாரோன்
மனத்துறநகுதல்.

துழைகின்ற கார்முழங் குஞ்சோலை சூழ்ந்துவிண் ணோர்குமுடி
விழைகின்ற தென்குரு கூர்மாறன் மால்வரை மென்குதலை
குழைகின்ற தூலிடைக் கொம்பாரக் கொங்கைக் குவட்டையன்மி
தழைகின்ற வரசைக் கட்டைப்புல் லோபின் றடைசெய்வதே, (௭௭௪)

தலைவியொடு கூறல்.

மென்னுண மேருவை நம்மாசை வெள்ளம் விழுங்கினுமா
மிந்நான் முயங்கத் தசாதபெண் ணேநங்கை பென்னுமன்ன
மன்னு னுதவும் பிரான்குரு கூருளை யாக்கினர்கான்
முந்நரஞங் கந்திரு வன்றிக் கதிரென்னு மூவர்க்குமே, (௭௭௫)

சையடை கொடுத்தலும்வரும்.

பூயங் குணத்தை யிடைக்கிந்து விக்கிப் பனைமுலைநீழ்
சாயுந் திறந்தத யிடைதர வாங்கினுந் தண்ணிலஞ்சி
நீராயும் புயத்தன் குருக ரடருத் தொடரிவெற்பா
நீயுந் தெரிவையு மொற்றுமை யாக நினைந்தருளே, (௭௭௬)

கற்பொடு புணர்ந்தகவ்வை.

செவிலி பாங்கிபொடுசாவல்.

மன்னையு மையலு நீயென்று போற்று மடியரையுந்
மன்னையும் வேறென்றென் னுதமுண் மாறன் றமிழ்க்குருகர்
யின்னையு தூலையும் போலிடை யாயெக்கன் மேயினனோ
வென்னையு மின்னையு மன்னையு நீத்த விளக்கொடியே, (௭௭௭)

பாங்கியுத்தொடுகிறதல்.

வரையுந் செயல்சொல்லி வந்தா ரிலக்கிய மாடவட
வரையும் பொருவுங் கொடையுக்கொன் னாத மறுத்துநயர்
வரையும் படிசொன்ன தாற்குரு கூர்மகிழ் மாறன்வெற்பின்
வரையுந் கரும்பு நிகர்தொளி போயினன் மன்னன்பின்னே, (௭௭௮)

இளையலென்போர்க் கெதிரழிந்துமொழிதல்.

மாறா திரங்கின் மயக்கம் பிணிவந்து சேருமொல்லை
மாறாது பின்னெனத் தேற்றுகின் நிர்முன் வளர்த்தெடுத்துச்
சேறாத கிள்ளையு மன்னமு மன்னமுந் தேடிப்பொன்னா
லாறாத மாறன் குருகூரி னுன்னங் னாற்றுவனே. (௧௭௭)

செவிலிதன்னறிவின்மை தன்னைநொந்துரைத்தல்.

முத்தெடுத் தாள்பர லானதென் றுள்வெயின் முன்றிலிற்சால்
ஹத்தெடுத் தாள்கர மீதேயென் றுள்கன்னி மார்க்குக்கன்னி
யொத்தெடுத் தாந்துணை யென்றொளம் மாற னுயர்குருகூர்
கொத்தெடுத் தார்குழ லாளெண்ணம் யான்முன் குறித்திலனே.
செவிலியறத்தொடு நிற்றல்.

தாய்வழி யோடிய கன்றென்ப தன்றியுன் றையலச்சம்
யோய்வழி போமவன் பின்வழி போயினன் புன்மைச்சென்மங்
காய்வழி காட்டுந் தமிழோன் குருகைக் கனங்குழையா
யாய்வழி யாசைகொண் டார்க்கடி வேயறி யாதனவே (௧௭௮)
நற்றாய்தானேயிரங்குலம்வரும்.

மெய்யும் வெளும்புஞ்சொன் னவுங் குழறுமண் மீதுதுழாய்க்
கையு மயர்ந்து தளருமந் தோகனி யாரளியார்
கொய்யும் வகுளப் பிரான்குரு கடெரம்பொற் கொம்புவெம்மை
செய்யும் வனஞ்சென் றதைவினை தோறுந் திகைக்குநெஞ்சே. (1)
பாங்கியொடுபுலம்பல்.

வஞ்சிக்கு நெஞ்சங்கொண் டேன்கரம் போக்கினை வாய்ந்தநமர்
வஞ்சிக்கு நெஞ்சியன் பாலென்றக் கான்மகிழ்க் கோன்றருகார்
வஞ்சிக் கடைபுரிச் சீர்போலெழுந்த வனமுலையாய்
வஞ்சிக் கிறைவன் படைதுதன் மாதை மணஞ்செய்வரே. (௧௭௯)
பாங்கியொடுநற்றாயமுங்கல்.

மின்னுள்ள தென்னு மிடையானைக் கான்விடுத்தாய்தரித்த
வென்னுள் ளமுமவ ளேனை ஷன்னமு மேகச்செய்தான்
றன்னுள் ளமுமவ்றெம் மாழ்வார் குருகைத் தடஞ்சிலம்பி
லின்னுள்ள மேவலி தென்போ லிரங்கலென் னீயுமன்றே. (௧௮௦)
இதுவுமது.

வெண்பாற்குங் காப்புண்ணும் பூசைக்கு நடுபென்ன மேவுகின்ற
பண்பாற் பசுக்கிள்ளை யைக்கான் விடுத்தனை பைம்புளிக்கீழ்த்

தண்பாற் கரன்குரு கூர்வரை வாயத் தனிரியலின்
னண்பாற் கலங்கி யெமைப்போல நீயு நடுங்குவதே.

(௩௮௪)

பாங்கியர் தம்மொடுபுலம்பல்.

கடுக்கின்ற பூவுந் தொடுக்கின்ற தாகு பினிவினையாட்
டடுக்கின்ற சிற்றிலுஞ் சேரினி யாரெவ ராகுலமே
கொடுக்கின்ற வெஞ்சரஞ் செல்போது மாறன் குருகைமின்னே
கடுக்கின் றதுதப்பி னீர்பாங்கி மீர்மெய் தளர்ந்தனிரே. (௩௮௫)

அயலார்தம்மொடுபுலம்பல்.

பெற்றவ ருக்கண் திப் பின்னே யருமை பெறுதொழிந்த
மற்றவ ருக்குத் தெரியுங்கொல் லேரதிரு மாவைத்தொழிக்
கற்றவ ருக்கண் குருகூரென் மாமகள் கானஞ்செல்ல
வுற்றவ ருத்த மயலார் மனத்தி லுறுவதன்றே.

(௩௮௬)

பயிலிடந்தன்னொடு புலம்பல்.

பாவே நியதமிழ்க் கோமான் குருகைப் பினிவரைப்பூங்
காவே யருவிந் துடந்துறை பேசித்தில் கான்மனை
பூவே புதிர்கின்ற மாதவி யேமகள் போனதென்கோ
நாவேயில் லாதுறை வீர்விடை கூற நயந்தனிரே.

(௩௮௭)

இதுவுமது.

பூனின் னிதைகொய்கை யானையன் னுன்கொடு போகவஞ்சிப்
பேணி யியலும் பயிலிடஞ் சேர்க்குவென் பேரைவர
நாணி யொழித்துநில் லாளோ மகிழ்த்தொடை மம்பிழுத்திக்
காணியன் னீன்குரு கூர்ச்சோலைக் கோட்டினங் காட்டிமினே. (1)

நிமித்தம் போற்றல்.

தாயச ளுறு முழிப்பூறு நெய்யுஞ் செறிந்தசென்கெற்
பாயசம் பண்ணிப் பவிதரு வேனென்றும் பத்தர்கையின்
மேயசந் தானநம் மாழ்வார் குருகைமன் மேனடந்து
வாயச மேகரை வாய்கரை வாயென் மயில்வரவே.

(௩௮௮)

சுடரோடிவந்து கெட்டுதுத்தலும் வரும்.

கனியார்க்கு வஞ்சகக் கயவர்க்கெட் டாது கருத்தினன்பா
மெனியார்க் கிரங்கிப் புரக்கின்ற மாற னெழிந்தருக
ரனியார்க்கும் பூங்குழல் கான்கடந் தூர்புகு மத்தனையுந்
துனியார்க்கு மங்குல் கொடுபோதி வாங்கெஞ் சுடரவனே.

(௩௮௯)

சுரந்தணிவித்தல்.

கூறுத பாழங்கிண றும்பொய்கை போற்புன னூறுகதி
கூறுத கண்ணில மூங்குளிர் பூவனை யாகுகமுண்
மாறுத காடுந் தொழிஞ்சுடக் காய்மர மல்குகபொய்
கூறுத மாறன் குருகூர்மின் போன் கொடுஞ்சுரத்தே. (7.க.0)

மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

செம்பஞ்சு மென்குழம் பிற்பிழம் பேறினுஞ் செம்மலர்க்கா
லம்பஞ்சு மெத்தை விடாதொரு காறுமென் னங்கைபடக்
கொம்பஞ்சு மேனி சிவப்பாகு மாறன் குருகைவெற்பிற்
பம்பஞ்சில் லோதி நடந்ததெவ் வாறழற் பாலையிலே. (7.க.க)

இளமைத்தன்மைக் குளமெலிந்திரங்கல்.

மேதைப்பெண் ணர்மதி பெற்றன னோமுற் பெதும்பையர்சொன்
மேதைப் புலங்கற் றறிந்தன னோவிரை யார்வகுளப்
போதைப் புனைந்த பிரான்குரு கூரன் புனக்கிரிவாய்ப்
பாதைச் சுரத்திலெவ் வாறுசென்றாளென் பசுங்கிளியே. (7.க.உ)

அச்சத்தன்மைக் கச்சமுற்றிரங்கல்.

பூவென்ற வாய்குட வுண்ணுத பாலையும் பூச்சியினி
வாவென் நழைத்திட ஆட்டா மதுமுண்ணு மால்வகுளத்
தேவென்று பேற்றுந் குருகூரன் மால்வரைச் சீறுபுலி
காவென்று செல்லவென் மான்வலை தோதொடர் கள்வனையே.

கண்டோரிடக்கம்.

முன்னோர் தமிழ்க்குரு கூர்மாறன் வெற்பெங்கு மூர்ச்சிக்கிணற்
தென்னோ கழங்குபந் தென்செய்த தோவிள மைப்பருவ
மின்னோவு கூரப் பிரிந்தன னோவிளம் பத்தகுமோ
வன்னோரும் வாய்கொண்டி கேட்டெக்க னெஞ்சுமர்ச் சதஞ்சித்தே.

செவிலி யாற்றுக்தாயைத் தேற்றல்.

கொடியார் றுணுதிடைப் பூங்கொம்பைத் தேடித் கொணர்ந்துணு
மடியார் வேதரு வேனுரு கேல்வன் குருகைமகிழ்
கொடியார் தமிழ்க்குப் புனியிலை பூகிவின் றுன்கொம்பிலோர்
பொடியாரு மேயறி வார்தவி யேலிப் புவிமுற்றுமே. (7.க.ந)

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினாகல்.

முந்து லணித்தகை முக்கோல் பிழித்துமுந் நீருககிற்
முன்னுன்முய் போது முணர்ந்தேமுக் காலமுஞ் சூழ்ந்த, சிவ

மெய்த் தூவெண் முத்திரைக் கைடான் குருகை விடலிப்பின்னே
சின்னா விடைமுத் தமிழ்போன் மொழிவனஞ் சென்றனளே. (1)

மிக்கோரேதுக்காட்டல்.

தூவி தருந்தழல் வெஞ்சுரத் தூடய லானுடனெங்
காவி தருங்கண்ணி சென்றனென் றன்னங் கலங்கலம்பொற்
தூவி தருமன்ன வாகனன் பாதத் தொழுகுருகார்
வாவி தருமலர்ப் பூந்தேன்கொண் டேகு மதுகரமே. (கக௯)

எயிற்றியொடு புண்ப்பல்.

அறத்திடல் சொற்குரு கூர்மாறன் மால்வரை யந்தழைப்புண்
மறத்திடர் பெற்ற குலக்கொழுந் தேகத்தன் வள்ளியென்னங்
குறத்திடர் பொண்ணைக் கவர்த்தது போதுங் குறைபரத்திய்
புறத்திடய லாஞ்சிற் திடைச்சியொ டோரண்ணல் போயினனே.

இதுவுமது.

கைக்கொண்ட வம்புந் சிலையுந் துடிபுங்கண் னெற்றியிடை
மெய்க்கொண்ட கேட்டுகூர் பொற்கொடி யேயன்னல் வேலியெல்

[லாஞ்

செய்க்கொண்ட வால்வளை யூர்குரு கூர்மகிழ்ச் செல்வன்வெற்பின்
கூலக்கொண்ட னோதி நடந்தன னோவொரு மன்னன்பின்னே. (1)

குரவொடுபுலம்பல்.

சேவையைப் பெற்றுத் தனைத்தொழு வார்த்துரு டேகிகன்சொற்
கோவையைப் பெற்ற குருகூர்மன் னன்கொடு போகையிலே
பூவையைப் பெற்ற பொழிற்குர வேபுறம் போதல்செடியாப்
யாவையைப் பெற்றனை வெம்பாவை கிழ்சப் பணித்திலேயே. (ச௦௦)

கள்ளியம்புறவுடனள்ளியசாவலும்வரும்.

அன்புற வேதலை புக்கோன்மெய் முற்று மரியச்செய்த
பன்புற வேசெய்த துண்கையன் னோவப் புறகின்வழி
பின்புற வேயிறந் தாயோ வகுளப் பிராண்குருக
பின்புற வாழ்பொன்றை மீட்டா யிலைக்கள்ளி யின்புறவே. (ச௦௧)

சுவடுகென்புறக்கல்.

கிடைபா தழுந்த மிடைபோன் கலடவை சேர்ந்துநிலம்
புறநயாத மெல்லிய லாங்குடாமிவை பூமகிழ்த்தா
ருடைபுறத் வன்செந் தமிழ்க்குரு கூர னுயர்வரைவாய்த்
துடைபுறது சிந்திய தாள்வர் போள சுவடுவையே. (ச௦௨)

கனகாபுரவருவோர் கனகேசேட்டன்.

செந்த நெய்நுட பெண்ண திகழும் சிகழவெய்துதான்
முன்பு தமசி சிகழும் பொதற்கிளன் குத்திரசிகை
யம்மா தவன்குரு கூர்வனர வையவ னன்னிலெதி
பொன்பதவ தண்டனி நோயொரு கோணவயம் பூவாய்கே. (சொ)

கயிலைமேதேந்தி.

தன்சன் செந்திரண்ட மன்னா மெய்கன் னினைவைய
முந்தன் செந்திரண்ட பசுவையு காங்கண்ட கோல்க்கிட்டு
தன்சன் செந்திர்ப்பதி நகையப சோறுரு கூப்பிடுவான்
தன்சன் னாருப்பெதத் தோயொரு கவண் சககனித் தன்சன்

செவியுதவியைச் சாறு, ஸாவகைச் சாறு.

செந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்
காந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்
செந்த தருவென கிழவனாகச் சாறுவன் சககனித் தன்சன்
செந்த தருவென கிழவனாகச் சாறுவன் சககனித் தன்சன் (சொ)

தேவசேனாந் தவம் செந்தி தவக்குணத்தன்.

செந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்
காந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்
செந்த தருவென கிழவனாகச் சாறுவன் சககனித் தன்சன்
செந்த தருவென கிழவனாகச் சாறுவன் சககனித் தன்சன் (சொ)

செந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்.

செந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்
காந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்
செந்த தருவென கிழவனாகச் சாறுவன் சககனித் தன்சன்
செந்த தருவென கிழவனாகச் சாறுவன் சககனித் தன்சன் (சொ)

செந்தி.

தேவசேனாந் தவம் செந்தி தவக்குணத்தன்.

செந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்
காந்த தருவென ருயியழத் தாயுடன் செப்பியுதேன்
செந்த தருவென கிழவனாகச் சாறுவன் சககனித் தன்சன்
செந்த தருவென கிழவனாகச் சாறுவன் சககனித் தன்சன் (சொ)

தலைமூண்டுக்கொவர் தம்பொதொவ்வார்
பாங்கிபர்க்குணர்ந்திவித்தீர்.

காடார் கிணறுப் பிணைபுக் கிணைவார் காணவாய்
முடா சிதம்பரம் கிணறுத் திணைவார்
கேடாங் தாரத் திருப்பளி மாறன் திருக்குறள்
பாடா மலையகற் றுவிடுவொன்று கிணறுவார் பாங்கிபர்க்கே.
குறிக்கப்பார்க்கிணர்க்குணர்ந்தீர்.

கெழுந்தே மலிப்பெயர்வகக் கெழுந் துன்புறின் கெழுந்தவக
தெழுந்தே மலர்க்கத் திருந்தவரும் பொதுக்கள் கெழுந்த
கெழுந்தே மலர்க்கு ஊழ்வார் குறுமார் கரும்பிணைக்கள்
கெழுந்தேன் மொழியு மொழியே வினா கெழுந்தேன்.

பாங்கிபர் கதறுபர்க்குணர்ந்தீர்.

கொற்றா னுயிரென் டருங்காமி மாறன் குறுகையிற் கொ
பெற்றாங் காம்பெற் றதுபெயர்வக மாறப் பிடித்தவர்க்க
நிறுவி காப்பெற்ற தேய்வார் பாக்கு மூலவகையிற்
நிறுவி னுயிரு மலர்க்கர்க்குரு ரொந்துக் கதறுத்தீர்.

கருந்தேட்டவகைக்கொக்கொகைக்கீழார்.

பாடா சிதம்பரம் கேடார் பாடாங்
காடா மாறப் பகற்கிணற் றதுபெயர்வக
கேடா மாறப் பகற்கிணற் றதுபெயர்வக
கேடா மாறப் பகற்கிணற் றதுபெயர்வக

தன்மனைவரைத்தீர்

தன்மனைவரைக்கொக்கொகைக்கீழார்.

காடார் கிணறுப் பிணைபுக் கிணைவார் காணவாய்
முடா சிதம்பரம் கிணறுத் திணைவார்
கேடாங் தாரத் திருப்பளி மாறன் திருக்குறள்
பாடா மலையகற் றுவிடுவொன்று கிணறுவார் பாங்கிபர்க்கே.
குறிக்கப்பார்க்கிணர்க்குணர்ந்தீர்.

கெழுந்தே மலிப்பெயர்வகக் கெழுந் துன்புறின் கெழுந்தவக

தெழுந்தே மலர்க்கத் திருந்தவரும் பொதுக்கள் கெழுந்த
கெழுந்தே மலர்க்கு ஊழ்வார் குறுமார் கரும்பிணைக்கள்
கெழுந்தேன் மொழியு மொழியே வினா கெழுந்தேன்.

செவிநீரற்றகுட்குணர்த்தல்.

தாரபாற் கொடுக்கதித் துதர்சொன் னுரவர் தாரணிபா
ருரைபாதுன் மானதந்தம் ஸூர்வரைத் தாரென் னெழுருகை
நிரைபார் வதுளப் பிரங்குரு கூரினின் னூர்குழல்வன்
புரைபாது சென்பகஞ் சூடிய நாட ரிலங்கிழையே. (சகந்)

தலைவன்பாங்கிஞ் சூயான்வரைத்தன்ம துமர்க்கியம்புகென்றம்.
வருவொத்த பூங்குழ் ளாய்பல தானம் வறங்கிண்கேனார்
குருவொத்த சோகிட ரோகிடு நாளிற் றுருகையன்பர்
தருவொத்த மாறர் சிறப்புச்செப் தேவனைத் தான்கண்டதை
யருவொத்த துண்ணிடை யாயன்னை மாருக் கதிக்கைபண்ணே. (1)

பாங்கி தானதுமுன்னே சாத்தினேனென்றல்.

நீந்தார் கலியுல கம்போற்ற வேத நிலைமத்தமிழ்
நீந்தார் குருகையெம் மண்டைக்குக் கூறினென்னையிட்டுக்
காந்தார் மலர்க்கரி யுரம்மனைக் காட்டிக் கனனின்முல்லைப்
புந்தார் புனைத்தவென் பொன்னுரு தீயொன் புனைத்தவே. (1)

உடம்போக்கிடையிடு.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கிபர்தமக்குத் தன்செவவுணர்த்திவிடுத்தல்.
பொலிந்துகின் னுரைப் புகழ்த்திருத் தார்மகிழ்ப் பொதரமுன்
மலிந்துகின் னூர்குரு கூர்வரை வாய்மட வாரலரா
மலிந்துகின் னுரென் காணியொர் கேள்வன்பின் னுன்செவ்வது
மெலிந்துகின் னூர்வஞ்செப் பாங்கியர்க் சோதுகின் வேதியிர. (1)

தலைநிதன்செவ கின்றகுட்குணர்த்திவிடுத்தல்.

தாரபாது புன்யிழை செய்தாது மன்பொன் பாரைவன்பு
செய்யாத மாறன் குருகையி லேசிறி டேனைப்பெற்று
னைபாது தேனும் படியந்த னீருமை தானெழுநிதன்
பொய்யாது சொல்லுத் தமிழைனென் கேள்வன்பின் பேரவதுகே.

நன்றகுட் கந்தணர்மொழிதல்.

மானங் கண்ணன்னை கேண்மோபொற் பூங்குத் தாருமவன்
கோமாளும் போலியைத் தாறுசென் னூர்குரு கூரெமக்கு
மாமாது மையனு மன்னையு மாமகிழ் மாறன்வெற்பிற்
புமானு மாணங் கயன்மீனு மாணங்கட் பூவையும. (சஉ0)

கண்டேர்நிரங்கல்.

நெருவ நெருத்தி யெனுமிவர் போம்வழி யொன்றுபவர்
வருவர் பசைத்துப் பலவழி யாய்க்த்தனை மன்னுமன்பா
லிருவருக் காயினி யார்தீடுப் பாரிங் கிவரைச்செய்ய
சொருபர் வகுளப் பிராளுர் குருகைச் சுருமிடத்தே. (சஉஉ)

நற்றாயறத்தொடுநிற்றலிற் தமர்பின்சேதலைத்
தலைவி கண்டிதலைவற்குணர்த்தல்.

பாரே நிறுத்தும் படைபடை காட்டப் பரப்பிநின்பாற்
போரே பொரவரு கின்ன ரெனைப்பொரு துத்தமரோ
வேரே பறிகள்வ ரோமகிழ் மாற னெழிற்குருக
ராரே யழிகின்றி லேன்சிலம் பரவிது வாய்த்தருளே. (சஉஉ)

தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தல்.

மற்ற ரெனினுமென் னோர்களை யாறுயிர் வாங்குவன
ஐற்றாரன் னொறொலை செய்யத் தகார்கதை யூர்வருள
நற்றார் புனைபெரு மான்சுரு காபுரி நன்னுதலாய்
சுற்றார் தடங்கிரி வாய்மறை வேலிந்தச் சோலையிலே. (சஉச)

தமருடன் செல்பவன வன்புற கோக்கிக்கவன்றர்த்தல்.
அறஞ்சாலி யார்நல் லறஞ்சாலி யார்சுரு காடவியின்
புறஞ்சாலி சூழுவ் குருகூர்ப் பராங்குசன் பொற்பிரிவாய்
மறஞ்சாலு மென்னைய ரென்னையர் தாமடி யாதருளுந்
திறஞ்சாலு மன்பர் மறைவா னெருங்குமிந் தேம்புனமே. (சஉச)

வரைதல்.

ஊர்நிலைமை தோழியுரைத்தலும்வரும்.

இட்டத் தகல் விருக்கப் பசுறுத கெய்தமன்றிச்
கிட்டச் சென் றுண்டிட்ட வெம்பகை யாமென்ப கேழ்நெர்த்த
வட்டக் கனதன மாணநம் மாறன் வருகுருகர்
விட்டப் புறஞ்சென்ற கின்னையன் பாகி கிணுத்தத்தே. (சஉச)

உடன்போக்கிடைபிடுற்றவருதலும்வரும்.

பேரான சக்கர பாணி மரபிற் பிறந்துகெத்திச்
சேரான சக்கர பாணிக்கன் பானவன் நென்னுருக
சேரான மாணுடன் போக்கிடை பிடுற் தியைத்தனை
தாரான நல்லவ ரான்வரைத் தான்புன ஊரனுமே. (சஉச)

செவிலி நற்றூர்க்குமண நலங்காட்டு கென்றலும்வரும்.
 கங்குத் தாயர்செய்த நாண்முத லாய்நின்றே யேநினைந்துள்
 னேங்குத் தளர்த்தநற் றுய்முகம் பூரிக்க வெப்பொருளுந்
 தாங்கித் தமிழ்செய்த வாழ்வார் குருகைத் தடங்கிவிவா
 யோங்கிப் புனையுன் மணநலங் காட்டுமென் னெண்டொடிபே. (1)

அவ்வாறு வரைந்துதிக்கண்டோர்மகிழ்தல்.

மருக்கோல மால மகிழலங் காரன் மதிட்குருக.
 ருருக்கோல மாலிய பூமானு மானு முயர்ந்தபந்தர்த்
 தருக்கோல நீழன் மணக்கோலம் பார்த்துத் தயரதன்சேய்
 திருக்கோலம் கண்டவர் போலே டெருக்களி சேர்ந்தனமே. (1)

கற்பியல்.

இல்வாழ்க்கை.

தலைவன் தலைவிமுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்.

மன்ன னுத்தம யக்தியு மென்னுமங் வன்னமன்ன
 மன்னவர் தம்மைப் புணர்த்தது போற்றயி ழாரணப்பரச்
 சொன்ன பிரான்றரு கூரிதுன் பாங்கி துனைசெய்துநான்
 முன்ன நினைத்த படியனைங் கேயின் முடித்தனனே. (ச.க.க)

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

காடிப் புணர்ந்தருண் மன்னரு முன்னர் நகுந்தெரியல்
 குடிக் கொடுத்தவ னும்போல வாழி சுருந்ததமிழ்
 பாடிப் புகழ்படைத் தார்துரு கூரெங்கள் கைங்கிலியங்
 கடிக் குழைத்துட் குளிர்கின்ற நீயுமெங் கொற்றவனே. (ச.க.௦)

பாங்கிதலைவியை வரைபுநாளளவும் வருந்தாதிருத்தமை
 யுரைவென்றல்.

அறிமாத வல்ல லறியச்செய் தன்ப ரண்ணுழிமேய்
 பிறியார் பிளித்தினர் பின்னே பிதற்றும் பிணிக்குச்செய்தென்
 வறியாரென் வள்ளல் வரைநான் வருமட்டிங் கஞ்சிநயராக்
 குறியார் குணஞ்சொல் குருகூர்க் குரவன் குளிர்வெற்பினே. (1)

பெருமகளுரைத்தல்.

குருவா புரிசின் திடைபொத்தி லாக்குரு காபுரிக்கே
 வருந்தாரி மாறன் சுரும்பின்யின் னேவரை நாளளவும்

பெருங்காதல் கொண்டு மலர்பொறுத் தேனெம் பிரான்விரும்பிக்
தருங்காலி யந்தொடர் தின்கதை தேற்றந் தகுதிக்கொண்டே.

* தலைவனைப்பாங்கி வரையுநாளானவும் நிலைபெறவாற்றிய

*நிலைமை வினாவல்.

முதத்தா மமையென்னுங் கோடாத திங்களின் முரிமுத்தாஞ்
சகத்தா நிலவுக்குச் சிந்தைவண் டான சகோரம்பெற்றாய்
சகத்தால் வரையுந் துணையுங் சுரந்தைபந் தோரைக்கன்பா
மகத்தாய்நம் மாறன் குருகைவெற் பாவெங்க னுற்றிணையே.

மன்றன் மனைவரு செவிலிக்கிருளையுபுற வுணர்த்தல்.

மன்னன் கனவலங் காரஞ்செய் வான்மட மாணையந்த
வன்னம் பஸ்திருக் கோலங்கள் காணு மவனைமதிட்
சொன்னம் பொலிந்த சூருகரின் மாறன் கரும்பிளிவ
சின்னன்பி னுக்கெல்லை யின்றாயன் னேயின் நிணங்யினரேழ்க்க

செவிலிக்குப்பாங்கி இல்வாழ்க்கை தன்மென்றதைதல்.

தடையாத செஞ்சொடுந் செய்கான நீருல் ராதகையு
மடையாத வாயிறு நல்விருந் தோடுண்ப தன்வித்தரளி
தடையாத நாளும்பெற் தில்வாழ்க்கை யிக்கதுன் கின்னையுந்த
தோடையான் வரையப் பிராங்குரு கூர்வரைத் தோன்றலுமே.

மணமனை சென்றுவந்த செவிலிபொற்றொழுகத்திறிய

னற்றாய்க்குணர்த்தல்.

விண்டலத் தோர்கற்பு தாரண மாம்பல மிவ்விமேன்
மண்டலத் தோர்கற்பு தாரண மாமூன் மகளியனைக்
சண்டல வேமகிழ்க் கோமான் குருகைக் களையுழையால்
குண்டல வாழ்க்கை யருந்தறி தாளுடல் குன்றினளே. (சுருக)

ரன்மனை வாழ்க்கைத் தன்மைபுரைத்தல்.

வின்னே புறங்கிய முன்னே விழித்தும் பெருந்தகைதன்
சொன்னேய மாரிய மூண்டயின் னேமிச்சி நுய்த்துங்கொண்ட
மன்னே சடையு னெனவே தொழுதுமூன் மானையா
ளன்னேமம் மாறன் குருகரில் வாழ்க்கையில் காறினளே. (சுருக)

செவிலிநற்றாய்க் கிருவர்காதலியு மறிவித்தல்.

நீங்காது சென்னியு மோர்பாறு நாவொடு செஞ்சுங்கையும்
பாங்காயுறி ஞர்க்கிவ ரன்பமுண் டோமன் பனைப்புமும்

புங்காரி கைக்கொங்கை யும்போல் விடாவகை புல்லுவயோ
உயர்க்காம மாறன் குருகையன் னேபண் டறித்திலோ. (சுருது)

பரத்தையிற்பிரிவு.

காதலன் பிரிவுழிக்கண்டோர் புலவிக் கேதவிதாமஸ்
வினாவிக்கொண்டன்.

கேதரப் புலவிசெய் யாதொழி யான்வந்தி செம்மறுமொ
யாதரப் பனுவல்சொல் லாமலி தான்மரு ளாப்புலனாம
காதல் இறியர்க் கிரக்கிய மாறன் குருகையெற்பன்
தரப் பெரத் திபெண் டிராதத் தற வாகம தெளிந்திழலே. (சுருது)

தனித்தழியினறவி துனித்தழிசெய்கல்.

கண்பிறக் தாரு மழைவெள்ளத் தாழ்த்திருட் கங்குலின்வாய்
மண்பிறக் தார்க்களின் மாபாவி யாடு வுருத்தியுள்ளத்
தென்பிறக் தாரு முண்டதம் மாற னெழித்தருகரி
பெண்பிறக் தார்க்களி லென்போல யாவர் பிறத்தவனோ. (சுருது)

தமசிலைமத் திரங்கலும்கரும்.

சுருது காரனா தாரா வறுதென் றெனமகிழ்ந்தார்
பொற்றென் னுரறு தாரா வறுதெனப் போர் தன்னிலாந்
மாற்றுக சொற்றயிழ்க் கோமான் குருகை மகிணரென்றோ
சுருது கெம்பலின் வெப்பம ளாறுமென் ளன்னயின்றோ.

கயனாட்டுப் பிரிவினர்கலும்வருந்.

கயனாடு முன்வந்த மெய்கேரவு வாசிக்கின் குளதுவோ
கெல்லாடு மன்பர்தின் டேர்வரக் காண்கிண னேல்வளரிந்த
கெல்லு டனெனன் இலங்குரு கர்மகிழ் சித்தன்வெந்திக்
கெல்லாடு வாளிடைப் போலே யொளிருங்கண் பெல்லியனே. (சுருது)

நங்கிது வென்னெனப்பாங்குகினாதல்.

மணந்தார் பிரிவின மின்று னெதறம் போற்றிடுகி
தணந்தாரி துடி பிரங்குவ தேதண்டர் தாருமன்மேற்
சொணந்தார் புதனழப் புதன்மகிழ் மாறன் குருகைகன்ன
துணந்தாரல் லாரமனம் போல்வன்ன வாரகுழ லொன்னுதலே.

இதைமகன் புறத்தொழுக்கிறைமக னுணர்ந்தன்.

பிரதங்கு மசர்ப னாரலோடு கட்டுண்ட சீர்த்திக்குக்கன்
மசீர்தாங்கு மன்பன் குருகர்க் கிலம்பி னெருங்குக்கொங்கை

வார்தாக்க வேங்கு மருங்குவி னெங்கை மையோதியன்பர்
தார்தாங்குந் தன்மை பொழுதேயென் னெஞ்சு தளர்சிந்ததே. (

இதுவுமது.

யாத்தரு விப்புணன் முந்ருங்கொல் யானைபல் யானைதற்றுத்
சேற்றரு நீர்ச்சுனை விழுஞ் சிலம்பர் சிலம்பெறிந்த
வேற்றருங் கண்மட வாயடி யாரன்நி வின்னவரும்
போற்றரு மாறப் பிராண்குரு கூரெம் புரவனே. (சசசு)

தலைவியைப் பாங்குகழறல்.

செருவங் கணவன் பயில்விழி யாபினுஞ் செங்கதிரைப்
பொருளும் பிராண்குரு கூர்க்கேள்வர் குற்றம் புகள்வதென்றே
குருவங் கணவனுக் தெய்வமு யின்னலைக் கூட்டினுந்தா
மருவும் படிதொழு வாரோ பெருந்தன வாழ்க்கையரே. (சசசு)

செவ்வணியணிந்து சேடினையிடுத்தலும்வரும்.

மெய்யா னரியன் னுண்பரிங் கேவரு முத்திரைச்செவ்
கையாளன் வாழும் குருகைநல்லாய்வன்னைக் காத்தரு
ணையானுங் கண்ணிசெந் தாமரை யேந்தும் வனப்புறுத்திச்
செவ்வா னெனும்படி யேவிடு சேடினையச் சேரியிலே. (சசசு)

அய்வணியுழைபார்கண் டமுங்கிக்கறல்.

கிவப்பா மணிகெடு மாடங்கள் குறு மெருங்கிழுமுத்
தவப்பான்மை யார்புகழ் தென்றரு கூர்மகிழ்த் தாமன்வெற்பி
வவப்பாகும் வெண்ணகைப் பையக்கொடி பூப்பகன் துண்மதைந்து
கிவப்பாகு கோக்கம் வெளிர்காட்டுஞ் சேடிதன் செவ்வணியே.

பாத்திரைக்கண்டிபுழித்தல்.

சுரத்தா மரைகிழைத் தாமரைத் தாளினைச் சேர்த்தடியா
ருத்தா மரைகிழைத் தாழ்மகிழ் மறை னயர்க்குருகா
புரத்தா மரைகயம் பொதுபுத் தவனென்று பூத்தவிவன்
காத்தா மரையின்னு காட்டுமென் னுமவன் கற்பியலே. (சசசு)

மன்னர்வரவினை வாயிலோர்மொழிதல்.

சு-சக் குன்றன்ன திவப்பு மாற னமர்க்குருகர்ச்
குடகச் செக்கரச் சேடிதன் செவ்வணி ருந்தவந்தா
னுடகக் கோதையர் சொல்லிசை வில்ல நறுனெதாந்
பாடகச் சிறகு மெல்லியல் சேற்றம் படாநிதிபே. (சசசு)

வரவுணர் பாங்கி யரிவைக்குணர்த்தல்.

குணிகண்ட டிவிவரி தாஞ்சோகந் தீர்ந்தெதிர் கொண்டுசென்று
பணிகண்ட கண்கண் மனங்கனி கூரப் பருதிச்செங்கேழ்
மணிகண்ட வண்ணன் குருகருன் சேடி மருவியசெவ்
வணிகண்டு வந்த புன்னு ரணையென தாரணங்கே. (சருக)

முதிராமென்முலை யெதிர்தொண்டிபணிதல்.

பிரிந்த பொழுதிலிற் றுன்பட்ட துன்பத்தைப் பேறுதவ
புரிந்த விதைவர் பொருத்தச்செய் மாமற்புத் தாரமுதாய்
லிரிந்த தமிழ்ப்பெரு மான்குரு கூர்வெற்பர் மேவவெதிர்
பரிந்ததென் னெஞ்சமென் றுலாடி மாறெந்நன் பைந்தொடியே.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

திருமா ளிவையென்று முந்நீ ரகத்துள்ள சேக்கையென்னுந்
சுருமா ளலவய்க மேற்கொண்டு கேட்டாகத் தனம்பதப்பிப்
பொருமா ளலவித் துதைவாய்த் துணர்முத்தம் பொதவுய்த்தர்
பெருமான் வகுளப் பிரான்குரு கூர்மன்னும் பேகையுமே. (சருக)

உணர்ந்தவுணராலுடல்.

மகப்பொதைகூர்ந்த வண்ணமுரைத்தலும்புரும்.

உதிக்கு மினக்கதிர் போம்மேலி வெண்மதி யொத்தததென்
கதிக்கு முறைக்கஞ்ச வண்டா மிளமுலைக் காம்புரக்கோர்
உதிக்கு மகிழ்ப்பெரு மான்குரு கூர்வந்தி னுதையலாத்
டதிக்கும் வளர்மதிக் கீழ்மாண யொத்தன பார்வையுமே. (சருக)

வெள்ளையினிந்து விழித்துழி தலைவன்வாயில் வேண்டல்.

பீதும் புலவி யழலா டகப்பட்டு வெம்பும்பொண்ணை
யாடும் படிதெனின் தாற்றுவண் டாயிரி வாசமெட்டு
னாடும் புகழ்ந்த பெருமான் குருகை துகர்வரிவண்
டேனுத் தருங்குர வாயறி வாமொழி விண்ணமுதே. (சருக)

தலைவியெய்யாடிய திருளொசுர்த்தல்.

பொலம்புரி மாடக் குருகா புரிமகிழ்ப் புங்கவன்பொற்
கிளம்புரி யாடியுள் திருவுள மேறுகொல் செப்புபயத்
ருகம்புரி மாறவந் தாதுவந் தனிமொழிக் கொம்புமுத்தம்
கலம்புரி பின்றுது பேரின் றனடிகு கமத்தலையே. (சருக)

தலைமகன்றன் மனத்துவகைகூறல்.

பால்கொண்டு விம்மிய கொங்கையுஞ் செங்கைப் பச்சுக்குழவி
காஸ்கொண்ட பொக்கலை யும்பாலன் வாண்முகம் கண்டருளுஞ்
செல்கொண்ட வாட்கண்ணு மாகநம் மாறன் நிருக்குருகர்
போல்கொண்ட லோதிகயக் காண்டொறு மென்னுடல் பூரிக்குமே.

பாங்குவாயில்வேண்டல்.

திண்ணை மறந்து பிரந்தாறு மன்பர்தன் னேயமெந்தன்
றண்ணை மறந்திருக் கத்திரியாமற் றமிழ்க்குருகர்ப்
பொண்ணை மறந்தும் பிரியானைத் தேர்மலெழ்ப் போதன்வெற்பி
லெண்ணை மறந்து முனிவாய வந்தார்சென் றிறைஞ்சுகவே. (சடுடி)

தலைவிபுணர்ந்து தலைவனொடுபுலத்தல்.

நீலக் கடலின் கரைகடந் தேறித் திலம்விலைகூர்
கூலத்திற் செல்லு யிருங்கழிச் சேர்ப்பமைக் கூர்விழிவேல்
போலத் திகழ்நங்கை யின்னான் குருகைப் பொதுப்பெண்டிராஞ்
சேலத்தி னெங்கையர் சேரியி லேயின்னஞ் சேரியிலே. (சடுக)

பரத்தை தலைவியைபிகழ்த்தல்.

விரியுந் தமிழ்க்குரு கூர்மாறன் வெற்பில் விளங்கிழைதான்
பிரியும் பொழுது பிரியப் பெறுதன்பு பேசின்னம்
புரியும் கருத்தும் புரியா மறப்புந்தன் புத்திகொண்டு
தேரியும் படிவரு வான்புண னுரனெஞ் சேரியிலே. (சகடு)

தலைவியையிகழ்த்தல்.

பூணுத செம்மணி யாமகிழ் மாறன் புகழ்க்குருகர்த்
கோணுத வான்மதிபோன்முகத் தாடன் குடிப்பிறப்பின்
மாணுது தண்ணைப் புணர்வது வேண்டல் வசையென்றெண்ணி
நாணுதுஞ் சாதெப் படிச்சிறி னுள்கொண்ட நன்பனையே. (சகக)

பரத்தைதழ்த்துத்தல்.

முதற் தகாவஞ்ச நன்பனை மாற னருட்குருகர்ச்
சேறத் தகாத மணியாட்டி தானெங்கள் சேரிவரன்
மாறத் தகாத முனிவாறத் தாழவும் வாரனென்று
கூறத் தகாதென் மனமே பொறுமை குறித்ததுவே. (சகஉ)

புனலாடியவழியுடல்.

உரைகண்ட செஞ்சொற் குருகரின் மாற னுயர்தொடரி
வரைகண்ட தோன்மன்ன சேபொது மாறத் வருதுணையாத்த

கிரைகண்ட வாற்றுப் புதுப்புன லாழத் திரிந்துபுறங்
கரைகண்ட நீர்கரை கண்டநீரென லோவவர் காதற்குமே. (1)

பாணனைப்பழித்தல்.

நனை யுடைய வடித்தா னுயிருண்ட சோதிபொற்ரு
ளானை யுடைய பிரான்குரு கூரணங் கேயினங்கும்
பூனை யுடைய வெழிற்குறை யாக்கன்பர் பூண்டநம்பரம்
வீனை யுடையவர் வந்தா ருடையவர் வீணையுமே. (சகசு)

இதுவுமது.

வெந்தானத் தூங்கல்கைம் மாவென வெண்ணி விடலுனக்கு
வந்தாம் வீணைத்தொகை கொல்யானை காண்மகி ழோன்குருகர்
நந்தா மதங்கவிப் பேர்முத னீண்டனை நண்பர்தந்த
தந்தா வளம்படைத் தோவிடு போதிதந் தாவளத்தே. (சகரு)

பாணன் வாயின்மறை.

நெரிசிலை யாற்றிரு னுடே வருமன்பு நீக்கியெங்கள்
குரிசிலை பெங்கைபர்க் காக்குவித் தாங்கொடுஞ் சார்ங்கமென்னும்
வரிசிலை மாலைன்ன வந்தான் குருகையென் மன்னர்தந்த
பரிசிலை வேரிப் பழையருக் காக்கிய பாண்மகனே. (சகசு)

வாயின்மறுக்கப்பட்ட பாணன்குறல்.

தேன்செய்த தார்மகிழ்க் கோமான் குருகைச் சிவம்பிலெங்கள்
கோன்செய்த குற்றமுண் டானுலங் வண்ணல் குறையிரத்தல்
யான்செய்த குற்ற மெனமுனிந் தாபென்கை யாழுனக்குத்
தான்செய்த குற்றமுண் டோவெறி யோடு நகர்த்தனையே. (சகசு)

பாணன் றலைவனாகுகுறல்.

கேண்மக பாரத மாறன் குருகைக் கிளர்வெற்பவிந்
நாண்மக ராசனெங் கேயென் தனைந்த நங்கையிந்நாள்
காண்மக வைப்பெற்ற வீரோவென் யாழைக்கல் லாறுடைத்தப்
பாண்மக னென்ப திருபொரு ளாகமெய் பண்ணினனே. (சகசு)

விதலிவாயின்மறை.

யாழஞ் சதிலும் வீணையு முற்றுமி யாருடனும்
வாழும் பாத்தைய ரேயறி வார்மகிழ் மாறணியே
தாழங் குருகை விதலி விறைவர்தம்பொய்கைய மெய் யாழ்ச்
சூழஞ் சதிய னறிவேனங் கேயின்னந் துன்னுகவே. (சகசு)

கூத்தன்வாயின்மறை.

கூத்தான் தாவலர் குழ்குரு கூரி ஸ்ருவினையை
கீத்தானாக் காகநின் புட்பாஞ் சலியுள் வினையுறிவே
ணைத்தான வாரிய உன்னு டகவென் வேத்தித்தமிழ்க்
கூத்தாயுள் சொற்படி செய்வானுன் பாற்கற்ற கடத்திடரே. (1)

காமக்கிழத்தி வாயில்வெண்டல்.

உடனதி கட்கினி யாளாதி யாகும்பண் புற்றனையு
முடனநிற் றாடி யினிதி லுணர்வது மேற்குநல்லோர்
கடனதி மாறன் குருகூரி லன்பர் கருத்திலன்பார்
திடனதி கீயெமைப் போலல்ல வேமென் திருத்திழையே. (௪௭௧)

ஊடலொழிப்பத் தலைவன்மகிழ்தல்.

மறுப்பும் பிரிவுமில் லாலிருந் தாக வருத்தன்மெய்
புறுப்பும் தமிழுஞ் சிவந்த பிராங்குரு கூரிலிவன்
வெறுப்பும் புருவக் குணிப்புந் திருநதல் வேர்ப்புழுள்ளக்
கறுப்புந் கருங்கட சிவப்புமின் னாகவெக் காலமுமே. (௪௭௨)

புணர்கலவிக் குருகிப்புலத்தல்.

வார்க்குங் குமக்கொக்கை மார்பு ஞெய் மருவிமுத்தம்
பார்க்கும் பவளந் தலைநதி மாறப் பருகிமகிழ்த்
தார்க்குஞ் சாத்தின் குருகூரின் மாதின்பஞ் சார்த்தமெங்கை
யார்க்குஞ் சேலநன்பன் செய்யுமென் நேமுனி வாயினனே. (1)

மின்விடைபுமளியில் வெந்நிடமென்தல்.

முத்தம் பவளமுந் சங்கமுந் கஞ்ச முகையுக்கெண்டை
தத்தும் சமலமு முந்தியுந் தாந்தாமக் காகவப்பால்
வைத்தும்ப ரும்புக நாழ்வார் குருகையுள் வஞ்சிமலர்க்
கொத்துந் தியபழம் பாதிதந் தானென் கொடுவினையே. (௪௭௪)

சீதேலென்றவன் சீறடிபணிதல்.

இரண்ங் சடத்தைய வேல்விழி யாய்வண் டுமிர்ப்புளா
பரணன் பலமுரு கூர்குரு கூரிற் பழகிலந்தக்
கரணஞ் சிறிய மலையோ பிழையைக் கருதிடலுன்
சரணஞ் சரண மடியேற் கருளுன் நலையனிடே. (௪௭௫)

சங்கையர்காணி னன்றன்றென்றல்.

சன்பா லிவற்றமிழ்க் கோமான் குருகையு ஞாநன்போ
லென்பா லிவன்ற தவன்பா லுரைக்கவு மெங்கையவ

டன்பா லியன்றதை, யென்பா ஹரைக்கவுத் தக்கவருண்
டன்பா லவருக்கு மாகித்தொட் டெரென் னடியினையே. (சௌ)

அங்கவர்பாரைபு மறிவேனென்றல்.

தேரீரென் னுள்ளங் குருகற்ச்சொல் கிறன் திருமஞ்சன
தீர வரையுண் டார்நாவுக் கேமற்ற நீரினீதோ
பிரீர நாத னடிமேற் படயும் படமடிமேல்
வாரீ ரமுதனை பிரதி பேன்பிற் மாதரைவே. (சௌ)

தாமக்கிழத்தியைச் சண்டமைப்பகர்தல்.

முன்மக வான்பக ழாழ்வார் குருகையெம் முன்றிலின்வா
நன்மக வெபெரன் மணிமாட விதி நடர்திடச்சண்
கின்மக வென்றெழித் தாளெடுத்த தாளெங்கை யுற்றவர்க்கு
மென்மக வென்றபி னெற்கண்டு காணி விதைமுள்ளினே. (சௌ)

தாமக்குழுவியைப் பாக்கிதணித்தல்.

கூறு பிரத்தயி ழோவ்ஞுரு கூர்வெற்பர் கோதைகின்னை
கூறு பிரப்படி தாழ்த்துமென் னுத்துண் மருந் திற்பதி
கூறு பிரத்தொகைத் தேவியர்ச் சேர்த்துமன் பாளதல்லால்
கூறு பிரப்பெயர் மாயிப்பொன் மாத வெருண் டனனே. (சௌ)

தலைமகள் புலவிதணிப்பாளாதல்.

கல்லா துணர்ந்த பிரான்குரு காபுரிக் காதலர்க்கின்
சொல்லா துண்கம் பரிகரிப் பான்பல சொல்லுவர்பத்
தில்லாத நன்பர் மொழிதேதி யென்கொ ளிருதலையன்
பல்லா தவரைப் புணர்வது மின்பமிய வடவெச்சே. (சௌ)

தலைமகளுடல்.

கானே தன்னூர்க்கு வழிநாடி வந்தன னங்கையில
டானேயென் னூர்க்கும் வழிநடற் போகின் னன்னையி
கானேனை நம்பல னாழ்வார் குருகை யமர்த்தவறயப்
பேரனே னினியிங் கிருத்தாலுந் தேற்றம் புரிசினே. (சௌ)

அன்பிலை கொடியையெனத் தலைவனைவிசுத்தல்.

என்னை வெறுப்பது பிவ்வாறு நும்மை யிணங்குந்தெய்வத்
தன்னை விவறுப்பது மல்லாலெம் மாறன் தயிழ்க்குருகார்
மின்னை வெறுத்தனை யிந்நாட்பன் னுண்முன் மெலித்திரக்க
வன்னை வெறுக்கத் தருமோ தடம்புன தூசவனே. (சௌ)

மைந்தன்வாயில் பிழர்குறல்,

தனிவேண்டி யாற்றவு மாறாத நீதய வாகவரு
ணவிவேண்டப் பால னுடன்புகுந் தார்தனற யார்வகுள
முனிவேண் முய்யமிழ்த் தென்குரு கூரர் முயக்கமன்
யினிவேண் மெய்தன்று நிறுவி வேண்டித் தேந்திழையே. (௪௮௪)

மகற்குறுத்தல்.

தத்தம னையர் செயலும் வடிவுக் தருமமற்று
மைந்த றுடைய ரெனவோ வகுளப் பிரான்றருகூர்ச்
செந்தமிழ் காடனாப் பேரன்வாய் பொதப்பென்மார் சேரிபுகு
தந்த மடந்தையர் செய்கோலம் பெற்றதென் னாமுதே. (௪௮௫)

ஐற்றுமைவாயிலாக வரவெதிர்கோடல்.

ஐற்றுப் புரியன்பு தீர்த்தாரென் னுறு பிறைவரைகாந்
ஐற்றுப் புரியின் முழுதும் பிரியவுந் செய்வர்பத்துத்
தோற்றம் புரியுந் மாற்றவர் குருகைச் சுருள்பர்குத்
ஐற்றுப் புரியுமென் னுற்றாமை காந்த மனமிந்ந்தே. (௪௮௬)

பாலனைப்புதற்கல்.

மாட்டாத வால்ப் பருவத்தி லேபென் மதலைபரி
பூட்டாத தேரினன் பூட்டிய தாமெம் புரவலாதே
தோட்டாத முன்னர் தலைத்தானெம் மாற னயர்குருகூர்ச்
பூட்டாத கூர்விழி யாரம்மேலும் வாற்றிக் குறு செய்திதமே. ( )

தலைநிலைவனைப்புதற்கல்.

உன்னுந் செனன் பெயிலுந் சென் னுருவ்வன்பு
தன்னுந் குழைம பயக்குத யான்கரு தித்தமிழ்ப்பாப்
பன்னுந் குருகைப் பராக் குகன் சேவடி பத்திமுன்று
மன்னுந் கிலம்பர் தலைநா ளனியென்கண் மாற்றிலரே. (௪௮௭)

பாங்கு தலைநிலைப்புதற்கல்.

கீங்கப் பொருத கிளைகப் புலவிது சேபகன்ப
சேங்கப் பொருத வுணர்விது மெய்தின நென்முசையு
மோங்கப் பொருதன் துயர்புவி யார்ருரு கிழிந்தொக்கை
கீங்கப் பொருவிடை யான்புவித் தோர்கத்பு வித்தென்னவே. ( )

நிலைவறிகண்புதைபுறவரும்.

மானே மடமயி லேகரி யேகரி வாயளித்த
தேனே பெனது திரவிய மேகிந்த பேதநன்

தானேயென் னுருவி ராழ்வார் குருகை தமிழன்விருப்
பானே னுனது கரப்பொடு கண்மிசை யாக்குதற்கே. (சுடிசு)

காவற்பிரிவு.

காவற்பிரிவு தோழிக்குரைத்தல்.

கூனர் குருடர் முதியர் நகர்குறு காதவயி
மான ரெளிய ருறையிடந் தேர்ந்துவி வைத்தவெண்ணெய்த்
தேன ருவந்த தமிழ்ப் பெருமான்றென் குருகைநல்லாய்
ஞானரி ளாய்ந்து ருறைநீர்த்துக் காக்க நயந்தன்னே. (சுடிசு)

தோழிபிரிவுடன்படாமை.

தூரையுங் காக்க கிணந்தாயென் னுலுற வானமட
வாரையுங் காக்கத் தகாததுண் டோதன் வளந்தையுமெ
யோரையுங் காந்த தமிழ்மாதன் றென்னுரு கூரிவன்கண்
னாரையுங் காத்தெம் புலம்பையுங் காத்தினி நீங்குகவே. (சுடிசு)

தலைவன் காவற்பிரிவு தோழி தலைவிக்குணர்த்தல்.
நின்னேயம் பூண்டின தாருயிர் போலு நிருபர்மலர்ப்
பொன்னே புவியைப் புரக்கச்சென் னார்புனிக் கீழ்ப்புவைப்
மன்னே வளர்குரு கூர்நூலை யாய்ந்து மகிழ்வரு
முன்னேதன் னாட்டினை நாடோறு நாடு முறைமைகொண்டே. ()

தலைவி கார்ப்பருவத்தில் வருந்தல்.

வயற்றாரை வையமறைக் குற்றுறை நீர்வன மாங்குருகூர்ச்
செயற்றாரை யுற்றமகிழ் மாதன் வெற்பார்சென் னாட்டிலிந்த
புயற்றாரை நோக்குவ ரோயிரிக் தேயுட் புலம்புமென்கட்
சுயற்றாரை நோக்க வருவர்கொல் லோவென்கொல் சற்றவரே. ()

தோழியாற்றுவித்தல்.

மயல்புக்க நெஞ்சும் புனல்புக்க கண்ணு மருவிநிறைச்
செயல்புக்க தெரன்னுமின் னுயய ரேல்சென் கமலத்திலே
சுயல்புக்க வன்ன விழியாய்தம் மாதன் கவின்குருகூர்ப்
பயல்புக்க தாலெம் புனலு மருமிங்குப் புக்கவரே. (சுடிசு)

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்பிரிவு தோழிக்குணர்த்தல்.

தூற்றுவ னைவ ரெனகிரு பான்மன்னர் நோன்பகையை
யாற்றுவர் வேதில்லை யாற்றல் னுலெண்ணை யாற்றியிடர்
மாற்றுவன் மாதன் குருகூர்மீன் னேகிடு மாற்றஞ்சென் னதுஞ்
சாற்றுவ னுனிவித் தேற்றுவை நீயுங்க டையலையே. (சுடிசு)

தோழி பிரிவுடன்படாமை.

ஒன்று வரச ரொருவர் சொல் வார்த்தை யொருவர் முன்பு
சேன்று ரமர்தணிக் கச்செல்லு விர்தழித்த தென்குருகர்
நின்றரைப் பாடி யிருந்தார் சிலம்பிலென் னேரிதழையா
ளொன்று கிலுமுரை யாளெது னுதுமக் கோதுவதே. (சகசு)

தோழி தலைவிக்குணர்த்தல்.

சஞ்சயன் கண்ண னனுமா னுலுசன் சமரங்கதன்
வெஞ்சயந் னுதுசென் றுரென்ன வேமுனை வேந்தர் தம்பால்
மஞ்சயர் மாட மதிட்டுரு கூர்மகிழ் மாறன்வரை
நஞ்சயர் வாள்விழி யாயன்பர் னுது நடந்தனரே. (சகசு)

தலைவி கூறிப்பருவத்துவருந்தல்.

துடைக் கயலுக ராதுறங் காதொளிர் சேவல்பொங்கர்ப்
பேடைக் குருகிக் கவல்கின்ற காடார் பிரியிலன்னக்
கோடைப் பவகிந் திருமகிழ் மாறன் குருகைவெற்பில்
வாடைக் குயிர்பிரிப் பாரா ரரவல்குல் வாணுதலே. (சகசு)

தோழியாற்றுவீர்த்தல்.

பிளிற்கா லகங்கை முகந்திரு மேனி விழிகனிவாய்
நளிற்கால வம்புயம் போல்வான் குருகைமெய்கு ஞானிவெற்பி
லொளிற்கால வேல்விழி யாயன்பர் மீள்வ ருயிருளக்தும்
குளிற்காலத் தூதல வோயிரிந் தாரைக் கொணர்ந்திடவே. (சகசு)

துணைவயிற்பிரிவு.

தோழிக்குணர்த்தல்.

எமக்குத் துணையென் னுறவுகொண் டார்சில ரென்னைபன்னா
தமக்குத் துணையுண்மை யாய்ச்செல்லு வேன்றத்தை தாய்குருவாய்
தமக்குத் துணையெய் தருண்மகிழ் மாறனன் னுய்குருக
ருமக்குத் துணையெனத் தேற்றநல் லாயுக்க ளுள்ள திவே. (நிலை)

தோழி தலைவிக்குணர்த்தல்.

தேர்ப்பாக னுடையுந் தூதாடி யுந்துணை செப்தவராற்
போர்ப்பா ரதமுடித் தான்புக தேயுடிந் தோன்குருகை
தூர்ப்பா வலர்தமிழ் நாடாநட் பாறா விக்குறவ
தீர்ப்பா னல் போல்விழி யாயன் ருரிது தீதுபன்றே. (நிலை)

தலைவி முன்பனிக்குவருந்தல்.

இன்பரி தான் துணைவயிற் போமெம் மிதைவர்முன்செ
யன்பனி யாயப் பக்கமிட்டு மாலைக் கணைமதன்போர்
வன்பனி தாரு மறிவார் குருகைதம் மாறன்வெற்பின்
முன்பனி யோங்கவென் கன்பனி யோங்கு முகிண்கையே. (1002)

தோழியாத்துணித்தல்.

கஞ்சத்தின் வாட்டங்கண் னாற்பார்ப்ப ரேகஞ்சக் காரிகையுன்
னெஞ்சத்தின் வாட்டமு நெஞ்சுணர் வார்வெண் ணிறத்துச்செங்கா
லஞ்சத் துவசன் குருகூரின் முன்பனி யால்வருந்தே
றஞ்சத் துணைவயிற் சென்றார் வருவர்பைப் தார்க்குழலே. (1003)

இல்லகத்தழுங்கல்.

மயலார்க்கும் பாரியைக் காவாது நீங்கின் மகிழ்நட்ட
வயலார்க் குதவுவ தார்தேறு வார்வனை யார்ப்பப் பொய்கைக்
கயலார்ப்ப வான் பலவெழு தாய்க்கைத் தாவுறையும்
புயலார்க்குத் தென்குரு கூர்மாறன் வெற்பிற் புலம்புநெஞ்சே. (1004)

இடைச்சுரத்தழுங்கல்.

தேரான் றெனிலுந் தெளிந்தான்க ணையுற வும்பின்புதான்
நிரா விடும்பை தருமென்ப தோர்ந்திலை செய்யமகிழ்த்
தாரான் குருகையை நீங்குமென் றேதன னாவென்னெஞ்சம்
வாரார் தடைவழிக் கேகொண்ட தோவவன் மையலையே. (1005)

தலைவி பாணனைப் பாசறைவிடுத்தல்.

லித்பாணர் மொய்ப்பின் விசயனெப் பார்முன்பு மேவுகின்ற
சொற்பாண ரேசொல வேறுமுண்டோவெழு சூரியன்போற்
பொத்பாணர் தென்குரு கூர்மட வாள்புலம் பிச்சலங்கு
மற்பாணரபதி யேவிருந் தானென்ப தவ்விபொன்றே. (1006)

தலைவன் பாணனைவினாத்தல்.

ஐநிங் கணிகையர் மெய்ப்பாட்டுக் கேதரு மனவின்னிகை
பாநிம் பொருதரெப் போதுவந் தீர்மகிழ்ப் பைந்தொடைகல்
சூநிம் புலவன் குருகூரி லென்னெஞ்சு சூழுமன்பு
நீதிங்கல் யாணி யியலறி வீர்சொல்லு நின்னையமே. (1007)

தலைவனுடன்கூறல்.

தெருக்கின் தனன்கிணை மஞ்செலஞ் செல்விழி யேத்துமுலை
நெருக்கின் தனந்தனன் பொன்சூத்த நன்முத்து நீலம்பெற்றன்

செருக்கின் தனைநனைப் பார்த்தொளி யாமகிழ்ச்செல்வன்செஞ்செருக்கின் தமிழ்ப்பெரு மான்குரு கூரெம் மிறையவனே. (1004)

தலைவன்பாசறைப்புலம்பல்.

கார்செய்த கோத்தையக் காண்பா னயர்வறு காணின் முன்னொல்
பேர்செய்த மன்ன ரெனையென்சொல் லார்பகழ்த் தென்குருகார்
பார்செய்த மைய் லொளிப்பதற் காப்ச்செய்த பாடலைப்போற்
பேர்செய்த வேத விதியின்று னேவரச் செய்ததுவே. (1005)

வினையுடித்ததன்பின் வியன்பறி செய்ததெனவிரைதல்.

தினக்கதி ரோனெனத் தென்பா லுதித்தகத் திருக்குருக
ரெனக்கதி ரேக மயலொழித் தான்வெய்யி லிந்தகரி
தனக்கதி றூரநம் முர்வர லாரின்னைச் சந்திக்குமென்
மணச்சுதி சேர வுரைப்பர் கொல்லோபரி மந்திரமே. (1006)

பாகனிதைகளைத்தேற்றல்.

செனைக்கு நாத ஓம்பதேசத் தான்றென் குருகைப்புகள்
கோளைச் சூதிரையி லாவேகித் தேன்சொழித் தூரமென்று
மாளைக் குழுவைந்த லூரால் வருந்தலம் மங்கைகொங்கை
மாளைக்கு முன்னின்ற மாலாக்கு வேனோ ரகைக்கணத்தே. (1007)

தலைவி யுருவுவெளிப்பாடுகண்டு தலைமகன்மயங்கல்.

காணின்ற பார்த்துநம் முரன்றன் பார்த்து நடுவில்வந்து
தானின்று திண்டி லுறுததென் னோதன் னைவையிரும்பித்
தேனின்ற தாமத் திருமகிழ் மாறன் திருக்குருகார்
வேனின்ற வாட்கட் டெனின்ற வானுதன் மென்சொடியே. (1008)

தலைவன் பின் பனிக்காலத்துப்பிரிந்து இளவேனில் வந்து

வராமையா விதையிலுத்தல்.

தருக்காம னூர்தி முதலாகக் காணுந் சரிசயிந்தி
வருங்காம னன்பு கடையாக வந்துமவத் தாரிசையாத்
சுருங்கா மறைத்தயிழ்க் கோமான் குருகைச் சுரும்பினப்ப
தருக்காம வல்லியொப் பாயெங்கு னேயுமி ராந்துவதே. (1009)

தலைவிக்குத் தோழி திமித்தங்குறல்.

ஆட்சிக் கெல்லியன் பார்வற வேயறி விக்கும்பொன்னே
குட்சித்துக் காணுந் லீட்டமே துடிப்பது ரொத்திரைந்த
மாட்சிக் கொடியு நடந்தது மாறன் வருகுருகார்
காட்சிக் கெனியவ ராவா ரியநங் காத்தலிசே. (1010)

தலைவன் மீண்டமை தோழி தலைவிக்குணர்த்தல்.

மண்கொண்ட தெவ்வ ருடலங்கள் யாவும்ண் ணுக்கியுயிர்
விண்கொண்ட தாகப் பொருதுவென் றேயின்று மீண்டனர்கண்
பண்கொண்ட செந்தமிழ்க் கோமான் குருகைப்பொற் பாவையிரு
கண்கொண்டு காண வமைபா திறையவர் கட்டழகே. (௫௧௫)

தலைவிமகிழ்ச்சி.

ஆணையுந் தேருங் குதிரையு மாட்களு மாகப்பம்புஞ்
சேணையுந் தூளியு மோசையும் பார்த்துச் செவிக்கொண்டுமெங்
கோணையும் கோன்றண் ணளியையும் வாழ்த்துதுங் கோலமகிழ்த்
தேணையு மாணையுஞ் சூழ்குரு கூரிலெஞ் சேடியரே. (௫௧௬)

இதவுமது.

சார்ந்தாலு முள்ளத் துவகைமிக் காகுந் தலைவரென்னைத்
தீர்ந்தாலுஞ் சோகமு மோகமு மாநறை சேர்வருளத்
தீர்ந்தார் புனைபெரு மான்குரு கூரி லிருவகைக்கும்
வார்ந்தார் கருங்குழ லாய்மறப் பாமென் மனந்தன்னையே. (௫௧௭)

பொருள்வயிற்பிரிவு.

தோழிக்குணர்த்தல்.

நிலத் தொடையற் குருகுல வேந்தர்க்கு நீணிதியம்
ஞாலத்து னேவந் ததுபோல வந்தது நன்மழலைக்
கோலக் கருங்குயி லேயங்ங னேகிக் கொணர துண்மைச்
சேலத் தமிழ்ப்பெரு மான்குரு கூர்ப்பொன்னைத் தேற்றுவையே.

தோழி பிரிவுடன்படாமை.

சொல்லுந் தமிழ்க்குரு கூர்மாறன் வெற்பவென் றோகைக்கண்ணேல்
வல்லுந்து பூண்முலைக் கன்னியர் யார்க்கு மணம்பொருந்தி
னில்லுந்து நல்லறஞ் செய்வதெவ் வாரிவள் பாரியென்னப்
புல்லும் பழிசிச் சயமாம்பெண் பேசிப் பொருட்ககலே. (௫௧௮)

இரவிரீட்டம்.

உதையக் கிரணம் விடாததன் டோவென்னு மொண்கதிரோன்
சிதைபுத் திமிரின் பம்பிய வோவென்னுஞ் செங்கதிரோன்
புதையச் சரிதபி வீழ்ந்தன னோவென்னும் பூவான்சே
ரிதையப் பிரிவறென் குருகூரீபிரி யாமத்திலே. (௫௨௦)

தோழி தலைவற்குணர்த்தல்.

அருணாத வன்னம் மகிழலங் கார னமுதச்செய்புட்
கருணா கரன்செந் தமிழ்க்குரு கூர்மலர்க் காரிகையாஞ்
சுருணை வார்குழ லாய்வறி யோர்புகழ் சொற்பெறவே
பொருணா டினரெழுத் தானு நெடிய புயவெற்பரே. (௫௨௧)

தலைவி பின்பணிக்கு வருந்தல்.

முத்தமும் பொன்னுமென் கண்ணு முலைபு முறைமுறையே
நித்தமு மீட்டுவ தார்சொல்லு வாரண்பர் நீள்விழியுஞ்
சித்தமும் வாயும் பிரியாங் பராய்குசன் நென்குருக.
ரத்தமுன் நேடவிப் பின்பணி யூடு மகன்மவர்க்கே. (௫௨௨)

கலத்திற்சேறல்.

குலத்திற்சென் றூரில் னுடன்செல்வ தில்லென்று கூறுதண்ணுற்
புலத்துச்சென் றுரென்னை நீத்தகன் றூர்புகழ்த் தென்குருகூர்த்
தலத்திற்சென் றூர்பிரி யாச்சேவை மாறன் நடந்ததைவாய்க்
கலத்திற்சென் றுரென் விழிநீர்க் கடற்கலவ் கைவளையே. (௫௨௩)

தலைவன் கனவுகண்டிரங்கல்.

மையே ரரங்க ரருண்மாறன் வாழ்த்து மைக்குருகூர்
மையோ டரிக்கண் மயிலனை யான்வந்த வோர்கனவிற்
பொய்யோ வெனுமிடை யாடையை நீக்கிப்புன் மூரலைச்செய்
தையோ விழித்துவிட் டேன்றெவிட் டாவின்ப மாகுமுன்னே. ( )

வந்துழிமகிழ்தல்.

வேதியர் காவலர் பாவல ராதலர் வேறெனியா
ராதியர் யமார்க்கு மவரவர் வேட்ட தருளியுண்மை
நீதியர் போற்றுவந் மாழ்வார் குருகை நிருபர்முகச்
சோதிய ராகிவந் தார்மட வாய்சொன்ன சொன்னக்கொண்டே.

தலைவன்பாங்கியொடுரைத்தல்.

கையுங் கபோலமுங் கண்ணுங்கண் ணீருங் கன்னொடுநிக்கு
மெய்யும் பசுலைபு நீன்முச்சு நாசியின் மேல்விரலுஞ்
செய்யுங் கவலைபுள் ளேனென்று மாறன் நிருக்குருக
ருய்யும் படிவந்து மீட்டானுன் றோகையென் னுள்ளத்திலே. ( )

மாறன்கோவை முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௪	௨௫	தழைவங்க	தழைவாங்க
௨௬	௨௬	டுவத்தல்	டுரைத்தல்
௪௬	௪	பிரானனை யாருக்கு	பிரானனை யார்க்கு
௪௩	௫	சூவா லுன்பொருட் டாலே யென்	சூவா வலுநன் பொ ருட்டாலென்
௪௪	௬௨	பிறந்தே	பிரிந்தே
௪௫	௬௦	மணந்தவாணி தனை	மணந்தவாணி தனை

4A

2-6

